

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΥΣ 2013

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΤ'

Τετάρτη 31 Ιουλίου 2013 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 507, 508, 509, 511, 513, 520, 536, 539, 552

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: "Αντιμετώπιση της Αυθαίρετης Δόμησης - Περιβαλλοντικό Ισοζύγιο και άλλες διατάξεις", σελ. 507

2. Κατάθεση σχεδίων νόμων:

i. Οι Υπουργοί Ναυτιλίας και Αιγαίου, Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κύρωση του Πρωτοκόλλου 2002 στη Διεθνή Σύμβαση των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, του 1974", σελ. 515

ii. Ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσε σχέδιο νόμου: "Κύρωση της από 28ης Ιουνίου 2013 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου "Παράταση προθεσμίας υποβολής δήλωσης περιουσιακής κατάστασης υποχρέων του ν. 3213/2003" (Α' 154)", σελ. 544

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 535 - 552
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 507 - 535

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 549
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 508, 509
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 536, 539, 552
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 507, 508, 509, 511, 513, 520
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 509
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 508
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 507 , 539
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 507, 509
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 508

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 549
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 511, 513
ΒΛΑΧΟΣ Γ. , σελ. 535
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 509, 544
ΓΚΟΚΑΣ Χ. , σελ. 513
ΖΕΪΜΠΕΚ Χ. , σελ. 539
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 522, 540, 542, 546, 547, 550
ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ Α. , σελ. 538
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 547
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 535, 536
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 536, 537
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 520
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 543
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 546, 547
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 517
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. , σελ. 509
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 537
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 545, 546
ΦΟΥΝΤΑ Ν. , σελ. 518
ΧΑΪΚΑΛΗΣ Π. , σελ. 515

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2013

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΤ'

Τετάρτη 31 Ιουλίου 2013 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 31 Ιουλίου 2013, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.13' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΛΑΝΤΖΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Αντιμετώπιση της Αυθαίρετης Δόμησης - Περιβαλλοντικό Ισοζύγιο και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 25-7-2013 η συζήτηση του νομοσχεδίου να γίνει σε δύο συνεδριάσεις.

Στη σημερινή μας συνεδρίαση το νομοσχέδιο θα συζητηθεί επί της αρχής και στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου σε μία ενότητα.

Ο Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Παναγιώτης Μελάς ορίζει ως ειδική αγορήτρια την κ. Ραχήλ Μακρή και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή κ. Νότη Μαριά.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Φώτης Κουβέλης ορίζει ως ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας κ. Νίκη Φούντα και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Ευβοίας κ. Δημήτρη Αναγνωστάκη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Χρήστος Παππάς ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή Β' Αθηνών κ. Ηλία Παναγιώταρο και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Αττικής κ. Ηλία Κασσιδιάρη.

Τέλος, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Θανάσης Παφίλης ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Γιώργο Λαμπρούλη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συνεχίζεται μια πρακτική η οποία καταργεί τη Βουλή και διασύρει τις αντιπροσωπευτικές μας διαδικασίες εδώ.

Δεν φτάνει που στο προηγούμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου Τουρισμού έφεραν τροπολογία για την ΕΥΔΑΠ, άσχετη με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, τώρα εδώ, γι' άλλη μία φορά, έχουμε νέα τερατογένεση. Ενώ συζητάμε για τα αυθαίρετα, την

αυθαίρετη δόμηση, έχουμε μία άσχετη με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου τροπολογία που αφορά όλον το δημόσιο τομέα, παρακάμπτει τη Βουλή και με προεδρικά διατάγματα καταργεί, τροποποιεί και αλλοιώνει οργανισμούς, καταργεί οργανικές θέσεις και μπορεί να απολύονται με προεδρικά διατάγματα δεκάδες, εκατοντάδες και χιλιάδες εργαζόμενοι του δημοσίου.

Αυτή η τροπολογία που κατετέθη, παραβιάζει χονδροειδώς το Σύνταγμα, παραβιάζει και τον Κανονισμό της Βουλής. Και εδώ η παραβίαση είναι ρητή και κατηγορηματική. Δεν σγκώνει «ναι μεν, αλλά». Δεν μπορεί να ισχυριστεί κανένας –και φαντάζομαι πολύ περισσότερο το Προεδρείο που διέπεται από την απλή λογική– ότι αυτή η τροπολογία έχει την παραμικρή σχέση με το νομοσχέδιο. Άλλωστε, είναι και από άλλο Υπουργείο, άλλος Υπουργός θα την εισηγηθεί. Είναι αυτονόητα αυτά που λέω.

Επομένως, αυτό που πρέπει να κάνει η Κυβέρνηση είναι το εξής απλό: Να αποσύρει πάραυτα αυτήν την τροπολογία. Να την αποσύρει, όχι μόνο γιατί είναι σε βάρος και παραβιάζει τον Κανονισμό της Βουλής και το Σύνταγμα, αλλά και για το απαράδεκτο βεβαίως περιεχόμενό της.

Εν πάση περιπτώσει, το περιεχόμενο είναι ένα άλλο θέμα, το οποίο μπορεί να συζητηθεί, εφόσον η τροπολογία εισαχθεί με κανονικό τρόπο ή εν πάση περιπτώσει μπει σε διάταξη σε ένα νομοσχέδιο με κανονικό τρόπο.

Αυτό που θέτουμε εμείς στην αρχή της συζήτησης είναι ότι δεν δεχόμαστε τη νομιμότητα μιας τέτοιας τροπολογίας. Δεν μπορεί να παράγει έννομα αποτελέσματα. Σας το έχουμε πει. Κάνετε ότι δεν ακούτε. Αυτά τα πράγματα δεν μπορεί να συντελούνται και να νομίζετε ότι θα περάσουν έτσι. Θα υπάρξει λογοδοσία για όλα αυτά τα οποία διαπράττετε πραξικοπηματικά σε βάρος της νομιμότητας και του Συντάγματος, ευτελίζοντας –επομένως– τη Βουλή και τη δημοκρατία.

Κάνω έκκληση την ύστατη στιγμή στην Κυβέρνηση, σε εσάς, κύριε Υπουργέ, που είστε στα έδρανα –μπορεί να μην είσατε αρμόδιος για την τροπολογία, αλλά εκπροσωπείτε την Κυβέρνηση αυτήν τη στιγμή– να αποσύρετε αυτήν την τροπολογία.

Εμείς δεν δεχόμαστε ότι μπορεί να συζητηθεί. Δεν δεχόμαστε ότι μπορεί να παράγει έννομα αποτελέσματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ο κ. Μαριάς έχει, επίσης, ζητήσει τον λόγο.

Ορίστε, κύριε Μαριά, έχετε τον λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται για τη γνωστή τροπολογία με την οποία η Κυβέρνηση επιχειρεί να παρακάμψει τη Βουλή, επιχειρεί ουσιαστικά να αλλάξει τους οργανισμούς των Υπουργείων μέσα από προεδρικά διατάγματα, να βρει δηλαδή έναν τρόπο ούτως ώστε να μπορεί να περάσει στη διαδικασία της δήθεν κινητικότητας, της διαθεσιμότητας

τητας και –επί της ουσίας– στις απολύσεις.

Επισημαίνουμε, αφού λάβαμε γνώση σήμερα του νέου μνημονίου, ότι αυτό δεν είναι τυχαίο. Διότι στο νέο μνημόνιο που γνωστοποιήθηκε σήμερα προβλέπονται και νέες απολύσεις, πέραν των δεκαπέντε χιλιάδων απομακρύνσεων που προέβλεπε το προηγούμενο μνημόνιο. Προφανώς, αυτό ήταν σε γνώση της ίδιας της Κυβέρνησης πριν λίγες μέρες, γι' αυτό και ανακοινώθηκε ότι θα φέρει την τροπολογία, όπως και την έφερε.

Επομένως, κύριε Πρόεδρε, εμείς ζητούμε να εφαρμοστεί ο Κανονισμός, ο οποίος είναι σαφής. Η συγκεκριμένη τροπολογία δεν έχει καμία σχέση με το συζητούμενο νομοσχέδιο. Εάν ήθελε η Κυβέρνηση, μπορούσε να φέρει ένα αυτοτελές νομοσχέδιο να ρυθμίσει τα ζητήματα αυτά. Πέραν τούτου, πριν από λίγες μέρες ψηφίσαμε το περίφημο πολυνομοσχέδιο, που ρύθμιζε τα ζητήματα. Άρα, λοιπόν και εκεί είχε τη δυνατότητα, διότι και εκεί υπήρχαν διατάξεις που είχαν σχέση με το Υπουργείο Διοικητικής «αντι-μεταρρύθμισης». Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Επομένως, κάνουμε έκκληση και στους συναδέλφους της Πλειοψηφίας, διότι πρέπει να καταλάβετε, συνάδελφοι, ότι δεν είναι δυνατόν η τρόικα και εν συνεχεία η Κυβέρνηση να σας φέρνει και εσάς προ τετελεσμένων γεγονότων να ψηφίζετε πράγματα, τα οποία θα τα βρείτε πολιτικά μπροστά σας.

Άρα και προς το Προεδρείο –διότι έχετε απόλυτη εξουσία, κύριε Πρόεδρε, ως Προεδρείο– κάνουμε έκκληση να μην δεχθείτε τη συζήτηση της συγκεκριμένης τροπολογίας, διότι αντίκειται στον Κανονισμό.

Κλείνοντας, θεωρούμε απαράδεκτη την εισαγωγή της συγκεκριμένης τροπολογίας για συζήτηση. Το λέμε από σήμερα και όχι αύριο, που θα συζητηθούν οι τροπολογίες. Λέμε στον κύριο Υπουργό να μεταφέρει αρμοδίως αυτά που συζητούνται στη Βουλή. Φαντάζομαι ότι και τα υπόλοιπα κόμματα θα πάρουν θέση, γιατί είναι κυρίαρχο, σημαντικό ζήτημα, όπου αφαιρούνται συνεχώς αρμοδιότητες από τη Βουλή, προκειμένου να γίνουν οι νέες ανθρωποθυσίες, που δεν θα έχουν και κανένα αποτέλεσμα. Σας το προεξοφλώ. Διότι πλέον με το νέο μνημόνιο έρχεται ο οδοστρωτήρας που θα διαλύσει τη χώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ο κ. Κασιδιάρης έχει τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Η συγκεκριμένη τροπολογία είναι απαράδεκτη, έχει υπαγορευθεί από ξένα κέντρα, από τους τοκογλύφους δανειστές μας και την τρόικα, η οποία έχει ως μοναδικό σκοπό τη διάλυση της εθνικής μας οικονομίας και την αφαίμαξη του ορυκτού πλούτου της χώρας μας. Η συγκεκριμένη τροπολογία πρέπει να αποσυρθεί πάραυτα. Εξάλλου, δεν θα έχει κανένα δημοσιονομικό όφελος για τη χώρα και θα κλείσει τα σπίτια χιλιάδων Ελλήνων πολιτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ο κ. Αναγνωστάκης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι οι τοποθετήσεις που ακούστηκαν προηγουμένως έχουν σοβαρή δόση αλήθειας, γιατί όντως τα πράγματα είναι έτσι όπως ακούστηκαν. Με το άρθρο 90 παράγραφο 1 του τελευταίου πολυνομοσχεδίου, συγκεκριμένα του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, δίνεται η δυνατότητα και στον Υπουργό, με μία υπογραφή, να καταργεί δυστυχώς ειδικότητες, κλάδους και κατηγορίες.

Από την άλλη όμως, η τροπολογία αυτή, έτσι όπως ήρθε, δημιουργεί ένα πρόβλημα αρκετά σύνθετο και πολύπλοκο. Συγκεκριμένα, έχει τέσσερις παραγράφους. Οι δύο πρώτες παράγραφοι, η 1 και η 2, αναφέρονται στην αναγκαιότητα εξορθολογισμού της δημόσιας διοίκησης μέσω της αξιολόγησης δομών, υπηρεσιών και προσωπικού. Σε αυτό δεν νομίζω ότι υπάρχει αντίρρηση, τουλάχιστον από εμάς σίγουρα δεν υπάρχει.

Αυτό που μας εννοχεί, αυτό με το οποίο πολιτικά διαφωνούμε –και βεβαίως τασσόμαστε κατά της προσπάθειας που γίνεται– είναι να συσχετισθεί ο θεσμός της αξιολόγησης και της κινητικότητας με τις απολύσεις. Αντιλαμβάνεστε ότι είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Ενώ τα οργανογράμματα και τα περιγράμματα θέσεων είναι αναγκαία για να αξιοποιηθεί το προσωπικό και βεβαίως να γίνει ο εξορθολογισμός και η αναδιάρθρωση της δημό-

σιας διοίκησης, αυτομάτως στις παραγράφους 3 και 4 αυτό αναιρείται, γιατί, επαναλαμβάνω, συνδέεται, εμμέσως πλην, σαφώς με απολύσεις.

Υπό την έννοια αυτή, η Δημοκρατική Αριστερά δεν μπορεί να στηρίξει την τροπολογία αυτή και για λόγους καθαρά, επαναλαμβάνω, πολιτικούς και ιδεολογικούς θα καταλήξουμε να ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Πολύ σωστά ετέθησαν οι απόψεις των κομμάτων. Πάντως, ήθελα να πω ότι σήμερα θα συζητήσουμε επί της αρχής και αύριο, στη δεύτερη συνεδρίαση, θα συζητήσουμε επί των άρθρων και των τροπολογιών. Τότε είναι βέβαιο ότι το θέμα θα τεθεί από όλους, αλλά βέβαια ορθώς μεταφέρθηκε η άποψη των κομμάτων προς την Κυβέρνηση.

Ο κ. Τριαντάφυλλος έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Τίθεται ένα ζήτημα το οποίο, τουλάχιστον σε επίπεδο Ολομέλειας, η Βουλή το έχει αντιμετωπίσει κι άλλες φορές, αυτό δηλαδή του να έρχεται μια τροπολογία η οποία είναι αμφισβητήσιμο εάν έχει σχέση με το κύριο ζήτημα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου που συζητείται.

Αυτό, λοιπόν, το θέμα έχει συζητηθεί πολλές φορές κι έχει συζητηθεί πολλές φορές σχετικά με τον πυρήνα της έννοιας του νομοθέτη και του Κανονισμού. Και το λέω αυτό με την έννοια ότι συνηθίζεται να βλέπουμε τροπολογίες, οι οποίες δεν σχετίζονται με το νομοσχέδιο ή με το άρθρο στο οποίο προστίθενται, οι οποίες να έρχονται από την κυβερνητική ή ακόμα και από τη βουλευτική πλευρά και να κατατίθενται τελευταία στιγμή.

Έχουμε όμως μια τέτοια περίπτωση στην συγκεκριμένη τροπολογία; Είναι μια τροπολογία που έρχεται να κατατεθεί την τελευταία στιγμή; Ή είναι μια τροπολογία που έχει ήδη κατατεθεί και υπάρχει η δυνατότητα να τοποθετηθούμε επί της ουσίας, να δούμε την αναγκαιότητα ή μη της υπερψήφησης της συγκεκριμένης τροπολογίας, τις διαφωνίες ή τις συμφωνίες με αυτήν και τον στόχο τελικά που έρχεται να επιτελέσει;

Αυτά είναι ζητήματα τα οποία προφανώς το Τμήμα θα έχει τη δυνατότητα σήμερα και αύριο να τα συζητήσει. Το λέω αυτό, διότι εγώ αντιλαμβάνομαι πως ο Κανονισμός δίνει μία δυνατότητα σε όποια Κοινοβουλευτική Ομάδα διαθέτει την ανάλογη δύναμη ή σε μια ομάδα Βουλευτών που έχει τον ανάλογο αριθμό, δηλαδή το 1/10, να θέσει τις αμφισβητήσεις της.

Ταυτόχρονα όμως, δίνοντας αυτή τη δυνατότητα ο Κανονισμός, με το άρθρο 101 παράγραφο 6, ουσιαστικά δικαιολογεί για ποιον λόγο –σε περιπτώσεις που είναι κατεπείγουσες, που ακολουθεί η διακοπή εργασιών της Βουλής, που έχουμε σε εξέλιξη διαπραγματεύσεις οι οποίες γίνονται σε διεθνές επίπεδο, που υπάρχει η αναγκαιότητα να μπορούμε να αντιμετωπίσουμε μία μεζονος σημασίας, μεγάλης αναγκαιότητας και αυξημένης ταχύτητας κατάσταση, η οποία απασχολεί όχι μόνο το Υπουργείο Οικονομικών και το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, αλλά το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας– έρχεται με αυτόν τον τρόπο το Υπουργείο και καταθέτει μια τροπολογία.

Το αν το παρόν νομοσχέδιο ήταν ένα πολυνομοσχέδιο, κύριε Μαρία ή ένα νομοσχέδιο το οποίο εισάγεται με την κανονική διαδικασία, εγώ θεωρώ ότι μικρότερης σημασίας είναι. Το σημαντικό είναι ότι δίνεται η δυνατότητα να συζητηθεί επί της ουσίας και να επεξηγηθεί, ώστε να δούμε ποιες είναι οι πιυχές και τα κριτήρια, να τοποθετηθούν οι Βουλευτές στην ουσία, αλλά κυρίως να μπορέσει να εξηγηθεί και να αιτιολογηθεί από την κυβερνητική πλευρά ποια είναι η αναγκαιότητα για την κατάθεση της συγκεκριμένης τροπολογίας.

Με αυτή την έννοια, λοιπόν, θεωρώ ότι πρέπει να προχωρήσει η διαδικασία στο Τμήμα, να μπορέσει να τοποθετηθεί η κάθε πλευρά, η κάθε πτέρυγα αλλά και ο κάθε Βουλευτής επί της ουσίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Η κ. Βούλτεψη έχει τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι ασχολούμαστε και πάλι με το γνωστό θέμα «δημόσιο», το οποίο υπάρχει όσα χρόνια, όσους αιώνες, υπάρχει η έννοια του πελατειακού κρά-

τους, συζητάμε πάλι για το αν πρέπει, πώς πρέπει, γιατί πρέπει να αναδιαρθρωθεί το ελληνικό δημόσιο, να αξιολογηθούν οι δομές του και να αξιολογηθούν οι άνθρωποι.

Νομίζω ότι, ενώ αυτή η συζήτηση γινόταν για πάρα πολλά χρόνια - η τελευταία φορά που θυμάμαι ήταν το 1990- κάθε φορά που έρχεται, έρχεται για να πουν κάποιοι ότι δεν πρέπει να αλλάξει τίποτε.

Έτσι κι αλλιώς, ακούω περίεργα πράγματα τελευταία και τα ακούω μέσα στο Κοινοβούλιο. Είπατε, κύριε Λαφαζάνη, ότι θα υπάρξει λογοδοσία. Δεν κατάλαβα τι εννοείτε. Έχει απειλή αυτό μέσα; Γιατί αν πρόκειται να υπάρξει λογοδοσία, ενδεχομένως να υπάρξει βαρύτερη λογοδοσία μετά, όταν δεν θα μπορείτε ούτε τα συσσίτια να στήσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η λογοδοσία είναι νόμος για τη δημοκρατία.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: «Λογοδοσία μόνο για τη δημοκρατία». Τι θα πει αυτό, λοιπόν, που το λέτε και το ξαναλέτε, «λογοδοσία»; Με ποιον τρόπο θα γίνει; Εκλογές θα γίνουν κάποτε και θα λογοδοτήσουν όλοι και μετά θα ξαναγίνουν, βέβαια, πολύ γρήγορα, αν τύχει και έρθετε εσείς στην εξουσία, γιατί θα πρέπει να λογοδοτήσετε που θα στήσετε συσσίτια παντού.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όλοι θα λογοδοτήσουμε.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Έτσι κι αλλιώς, το ίδιο το Σύνταγμα προβλέπει αυτή τη διαδικασία, ενδεχομένως όχι ακριβώς έτσι. Δείτε το άρθρο 73 παράγραφο 4 που μιλάει για νομοσχέδια που αφορούν την οργάνωση των δημόσιων υπηρεσιών και των οργανισμών δημοσίου συμφέροντος, την υπηρεσιακή γενικά κατάσταση των δημοσίων υπαλλήλων, των στρατιωτικών και των οργάνων των σωμάτων ασφαλείας, των υπαλλήλων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου συμφέροντος, καθώς και των δημοσίων γενικά επιχειρήσεων.

Άρα δεν καταλαβαίνω τι θέλετε να πείτε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Δεν έχει σχέση αυτό το άρθρο με τις τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Μην διακόπτετε, κύριε Μαριά.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Τις τροπολογίες που δεν έχουν σχέση, όταν τις φέρνουν άλλοι, εσείς το κατακρίνετε!

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κοιτάξε, εσάς σας αρέσει να σχετίζετε...

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Διαβάστε όλο το άρθρο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Κύριε Μαριά, σας παρακαλώ!

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Σας είπα, τι σημασία έχει αυτό; Στην πράξη να το δούμε!

Λοιπόν, να το διαβάσω, για να δούμε τι θέλει να πει: «Είναι όμως παραδεκτή η τροπολογία ή προσθήκη που την υποβάλλει αρχηγός κόμματος ή εκπρόσωπος ομάδας κατά τους ορισμούς της παραγράφου 3 του άρθρου 74.»

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Έτσι είναι, αλλά αυτά που λέτε δεν αφορούν την Κυβέρνηση.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Τι θέλετε να πείτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Σας παρακαλώ, κύριε Μαριά. Δεν έχετε τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Σταματήστε μισό λεπτό. Σεβαστείτε τον Κανονισμό.

Κύριε Πρόεδρε, είπαμε ότι θα ετοιμάσετε τα καμπανάκια όταν γίνονται διακοπές από τους συναδέλφους. Δεν πρόκειται να καθόμαστε εδώ δέκα χρόνια.

Η ουσία λέει ότι ο συνταγματικός νομοθέτης θέλει να αξιολογήσει τους δημοσίους υπαλλήλους. Τώρα, αν αυτό γίνεται έτσι ή έτσι, θέλετε να γίνει αλλιώς;

Πάντως, τα περί «λογοδοσίας» θα τα πάρете πίσω και όσο εξαρτάται από εμένα δεν θα τα ξανακούσω εδώ μέσα, γιατί να ξέρετε ότι υπάρχει και χειρότερη λογοδοσία, εάν δεν μπορούσατε να κάνετε πράξη τις υποσχέσεις σας κάποια μέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Ο κ. Καραθανασόπουλος έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση καταφεύγει για ακόμη μια φορά στην πεπατημένη. Δηλαδή, έχει το συσχετισμό δυνάμεων και φέρνει άσχετες τροπολογίες με τα συζητούμενα νομοσχέδια. Και αυτή η τροπολο-

γία, για την οποία γίνεται λόγος, δεν έχει καμμία σχέση με το νομοσχέδιο το οποίο καταθέτει το Υπουργείο Περιβάλλοντος.

Από αυτήν την άποψη, υπάρχει ένα σημαντικό ζήτημα, αλλά η ουσία είναι πολύ πιο σοβαρή. Το λέμε αυτό γιατί ακριβώς και εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να αποσυρθεί η συγκεκριμένη τροπολογία και όσον αφορά τη διαδικασία που ακολουθήθηκε, αλλά πάνω από όλα λόγω της ουσίας.

Μέσα από αυτήν την τροπολογία έχουμε έναν ακόμη κρίκο στην αλυσίδα που δημιουργείται, όπου ουσιαστικά εξουσιοδοτείται η Κυβέρνηση και ο αρμόδιος Υπουργός κάθε φορά -όπως έγινε και με το πρόσφατο πολυνομοσχέδιο- να προχωρούν σε αλλαγές στη δημόσια διοίκηση, οι οποίες έχουν να κάνουν με το να προσαρμόσουν σήμερα το κράτος -τους φορείς της δημόσιας διοίκησης- στις σημερινές ανάγκες του κεφαλαίου. Γιατί έτσι όπως είχε δομηθεί το αστικό κράτος αντιπροσώπευε ανάγκες της πλουτοκρατίας των προηγούμενων δεκαετιών που σήμερα είναι ξεπερασμένες.

Από αυτήν την άποψη, τα δύο βασικά πράγματα που επιχειρούνται είναι αφενός μεν μέσα από αυτήν τη διαδικασία να διαμορφωθεί ακόμη πιο φθηνό εργατικό δυναμικό, χωρίς δικαιώματα, με μαζικές απολύσεις από το δημόσιο τομέα και αντικατάστασή τους από φθηνό, ευέλικτο εργατικό δυναμικό και αφετέρου να παραχωρήσετε ακόμα μεγαλύτερο τμήμα του αστικού κράτους στις ανάγκες του κεφαλαίου και στην επέκταση της δράσης του μέσα από την εμπορευματοποίηση μιας σειράς τομέων, κάτι που ερχόμενο θα διαμορφώσει συνθήκες επιδείνωσης της διαδικασίας ικανοποίησης μιας σειράς λαϊκών αναγκών για τα λαϊκά στρώματα.

Αυτός είναι ο βασικός χαρακτήρας και από αυτήν την άποψη εμείς στεκόμαστε αντίθετοι και με την ουσία της προτεινόμενης τροπολογίας. Θα ζητήσουμε από την Κυβέρνηση να αποσύρει μια τροπολογία, η οποία ακριβώς διαμορφώνει ακόμη χειρότερες συνθήκες για τους εργαζόμενους και για το λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Ολοκληρώθηκε το διαδικαστικό θέμα, το οποίο ετέθη από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους. Σήμερα κατετέθησαν οι απόψεις και υπήρξε ο αντίλογος. Έτσι είναι η δημοκρατία. Αύριο που θα μπορούμε στην ουσία επί των άρθρων και των τροπολογιών είναι αναμφισβήτητο ότι θα τεθεί το θέμα και θα έχουμε μια συγκεκριμένη τοποθέτηση και εκ μέρους της Κυβέρνησης και εκ μέρους των άλλων.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Παναγιώτης Ρήγας ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ τον κ. Κωνσταντίνο Τριαντάφυλλο και ως ειδικό αγορητή τον συνάδελφο Βουλευτή κ. Χρήστο Γκόκα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Διονύσιος Σταμενίτης.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου: «Αντιμετώπιση της Αυθαίρετης Δόμησης - Περιβαλλοντικό Ισοζύγιο και άλλες διατάξεις» που συζητάμε σήμερα αποτελεί μέρος μιας σειράς σημαντικών πρωτοβουλιών και ενεργειών του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για την αντιμετώπιση πολεοδομικών και χωροταξικών ζητημάτων.

Πρέπει να τονιστεί ότι τόσο στη διάρκεια της δημόσιας διαβούλευσης, όσο και στο στάδιο της επεξεργασίας στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, πραγματοποιήθηκε ένας ουσιαστικός διάλογος τόσο με φορείς και πολίτες όσο και με τους Βουλευτές-μέλη της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σήμερα κοινά παραδεκτό ότι η αυθαίρετη δόμηση στη χώρα μας έχει δημιουργήσει τεράστια περιβαλλοντολογικά προβλήματα και έχει επιβαρύνει σημαντικά το φυσικό μας πλούτο. Ταυτόχρονα, έχει στερήσει από το ελληνικό κράτος έσοδα, τα οποία σχετίζονται με τις εναλλαγές που αφορούν τα ακίνητα, αφού η αυθαίρετη δόμηση πραγματοποιείται με αδήλωτη μαύρη εργασία, χωρίς πληρωμή οποιονδήποτε φόρων -ΦΠΑ- και νόμιμων αμοιβών.

Επίσης, απαγορεύει την οποιαδήποτε προσπάθεια εκσυγχρονισμού επισκευής και αλλαγή χρήση της κατασκευής, ουσιαστικά δηλαδή προκαλεί την αδρανοποίηση της ίδιας της κατασκευής που ίσως αποτελέσει το βασικότερο εμπόδιο για μια ορθολογική χωροταξική ανάπτυξη της χώρας.

Το Υπουργείο, λοιπόν, με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έρχεται και δίνει μια οριστική λύση σε όλα τα παραπάνω, προχωρώντας ταυτόχρονα ένα βήμα παραπέρα από όσα ίσχυαν μέχρι σήμερα, δηλαδή περνά από τη διαχείριση του φαινομένου στην οριστική εξάλειψή του και στην αντιμετώπιση των συνεπειών που έχει προκαλέσει η αυθαίρετη δόμηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην προσπάθεια που καταβάλουμε σήμερα για έξοδο της χώρας από την κρίση, είναι αναγκαίο να συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι οι τομείς που αφορούν τη δημόσια ζωή είναι αλληλοσυνδεδεμένοι. Όταν δίνει κάποιος μια λύση σε ένα μεγάλο πρόβλημα, η επίλυσή του έχει συνολικό αντίκτυπο σε ολόκληρο το δημόσιο τομέα και δεν αποφέρει μόνο θετικά αποτελέσματα σε μια πτυχή του δημοσίου.

Ομοίως, όταν δεν δίνουμε λύσεις, συντηρείται μία ασύμφορη, βλαβερή κατάσταση που ανατροφοδοτεί αρνητικά και τα υπόλοιπα κομμάτια της δημόσιας ζωής.

Αυτή είναι μια πραγματικότητα, την οποία η σημερινή Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός κ. Αντώνης Σαμαράς όχι μόνο δεν αποκρύπτουν, αλλά πολύ περισσότερο την αναδεικνύουν και την αντιμετωπίζουν. Στον ένα χρόνο διακυβέρνησης έχουν τελεστεί ή βρίσκονται σε εξέλιξη ριζικές αλλαγές σε όλους τους τομείς της δημόσιας διοίκησης, με βασικό στόχο τη συνολική ανατροπή των χρόνιων παθολογιών του ελληνικού δημοσίου.

Ακριβώς σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται και το παρόν νομοσχέδιο, συμβάλλει δηλαδή στην απλοποίηση και τον εκσυγχρονισμό των διαδικασιών και των συναλλαγών που σχετίζονται με την κρατική διοίκηση και κατ' επέκταση στην αλλαγή της συνολικής εικόνας της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειδικότερα, οι βασικές κατευθύνσεις του νομοσχεδίου είναι οι παρακάτω:

Πρώτον, η οριοθέτηση των περιπτώσεων που δεν εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου και αφορούν σε ακίνητα για τα οποία δεν παρέχεται από το Σύνταγμα καμμία δυνατότητα νομοθετικής ρύθμισης. Αυτά τα αυθαίρετα είναι σε δάση, δασικές εκτάσεις, στον αιγιαλό και σε αρχαιολογικούς χώρους.

Δεύτερον, η καταγραφή όλων των αυθαίρετων κατασκευών, ώστε η πολιτεία να έχει τη δυνατότητα να προβεί σε χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό στηριζόμενη σε γερά θεμέλια.

Τρίτον, η αποτροπή δημιουργίας νέων αυθαιρεσιών στο μέλλον.

Τέταρτον, ο ορισμός της ημερομηνίας 28-7-2011 ως συγκεκριμένης ημερομηνίας κατασκευής ή αλλαγής χρήσεως αυθαίρετου, με το πέρας της οποίας δεν είναι δυνατή η οποιαδήποτε νομιμοποίηση νέου αυθαίρετου κτίσματος. Η θέσπιση της «κόκκινης γραμμής» της 28-7-2011 σχετικά με τις αυθαίρετες κατασκευές στις αυθαίρετες αλλαγές χρήσης διασφαλίζει την αποφυγή πραγματοποίησης νέων αυθαιρεσιών στο μέλλον.

Ειδικότερα, προβλέπονται ασφαλιστικές ή αποτρεπτικές δικλίδες καθώς για οποιαδήποτε πράξη που αφορά ακίνητο είναι απαραίτητη η προσκόμιση αεροφωτογραφιών με τη συγκεκριμένη ημερομηνία.

Παράλληλα, δημιουργείται αρχείο με μέριμνα του ΥΠΕΚΑ με αεροφωτογραφίες όλης της επικράτειας πριν τις 28-7-2011. Για πρώτη φορά κάθε πράξη σε ακίνητο ελέγχεται αν έχει αυθαίρετες κατασκευές από τις προτεινόμενες διατάξεις βάσει στοιχείων που έχει η δημόσια διοίκηση.

Πέμπτον, η θέσπιση ειδικών κανόνων αναφορικά με τις τομείς που εκτείνεται ο έλεγχος της πολιτείας.

Έκτον, η θέσπιση πολεοδομικών κριτηρίων για την υπαγωγή κτισμάτων και χρήσεως σε επίπεδο της εφαρμογής του νόμου.

Έβδομον, η ταξινόμηση και η ιεράρχηση της βαρύτητας κάθε παράβασης με στόχο να αποκατασταθούν οι μέχρι τώρα ανισότητες.

Όγδοον, η ενοποίηση των μέσων πολεοδομικού σχεδιασμού και η καθιέρωση ευέλικτων εργαλείων σχεδιασμού.

Ένατον, η προστασία των πολιτών που υφίστανται τις δυσμενείς συνέπειες της αυθαίρετης δόμησης, καθώς και η προστασία του δημόσιου συμφέροντος με θέσπιση σαφών και συγκεκριμένων δράσεων περιβαλλοντολογικού ισοζυγίου. Συγκεκριμένα, ορίζεται στις διατάξεις του νόμου, τόσο το χρονικό πεδίο των δράσεων, όσο και οι δικαιούχοι χρηματοδότησης, αλλά και η δια-

δικασία διάθεσης και απόδοσης μέσω ηλεκτρονικής διαδικασίας.

Δέκατον, η προστασία του περιβάλλοντος η οποία επιτυγχάνεται μέσω της δημιουργίας απαραίτητου πλαισίου για την αποκατάσταση ζημιών και καταστροφών, στις περιπτώσεις βέβαια που αυτό είναι εφικτό.

Ενδέκατον, η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των πολιτών, ιδιαίτερα για τις περιοχές που υπάρχουν αυθαίρετες κατασκευές και κατά μέσο όρο υπερβαίνουν το συντελεστή δόμησης που μπορεί να καλυφθεί εντός νόμιμου περιγράμματος του κτηρίου, δηλαδή υπέρβαση άνω του 40%.

Η σημερινή νομοθετική ρύθμιση διαφοροποιείται ουσιαστικά από τον προηγούμενο ν. 4014/2011, στηριζόμενη σε δυο βασικούς άξονες πυλώνες οι οποίοι είναι οι εξής.

Ο πρώτος πυλώνας της κατηγοριοποίησης αποτελείται και αυτός από τρεις κατηγορίες οι οποίες ορίζονται με βάση το μέγεθος των παραβάσεων.

Η πρώτη κατηγορία αφορά στις μικρές αυθαιρεσίες. Με τη ρύθμιση αυτή για πρώτη φορά οι αυθαιρεσίες μικρού μεγέθους θα έχουν τη δυνατότητα να εξαιρεθούν από τις κυρώσεις του νόμου με την καταβολή ποσού, το οποίο έχει οριστεί στα 500 ευρώ. Το ποσό αυτό προβλέπεται για κάθε οίκημα και όχι για κάθε παράβαση. Επίσης, δεν υπάρχει καταληκτική ημερομηνία υπαγωγής.

Στην κατηγορία αυτή πάντοτε εντάσσονται οι παραβάσεις που έχουν γίνει σε νομίμως υφιστάμενα κτήρια, όπως αλλαγές ανοιγμάτων, κουφωμάτων, πέργκολες, μπάρμπεκιου και λοιπές μικρές παραβάσεις, δηλαδή παραβάσεις που δεν προκαλούν μεταβολή στον όγκο του κτίσματος και της δομημένης επιφάνειας. Βασική επισήμανση ότι με το νέο νόμο και η αλλαγή διαμερισματοποίησης δεν θεωρείται πλέον αυθαιρεσία. Τέλος, για τις πολεοδομικές παραβάσεις που εντάσσονται στη συγκεκριμένη κατηγορία η εξαίρεση από την κατεδάφιση είναι μόνιμη και οριστική.

Η δεύτερη κατηγορία αποτελούν οι μεσαίες παραβάσεις. Πάντοτε συζητάμε για παραβάσεις που έχουν γίνει πριν τον Ιούλιο του 2011. Δεύτερον, μιλάμε για παραβάσεις που η υπέρβαση δεν ξεπερνά το 40% της δόμησης ή το 20% του ύψους που ορίζει η οικοδομική άδεια. Συζητάμε πάντοτε για παραβάσεις που αφορούν κτήρια με νόμιμη οικοδομική άδεια. Σ' αυτές περιλαμβάνονται και οι περισσότεροι ημιυπαίθριοι. Ομοίως και γι' αυτή την κατηγορία, όπως και για την πρώτη, η εξαίρεση από την κατεδάφιση είναι οριστική. Ωστόσο, αντίθετα με την πρώτη κατηγορία, το πρόστιμο που επιβάλλεται θα υπολογίζεται με κριτήριο το μέγεθος της αυθαιρεσίας. Επιπλέον, θα υπάρχει και καταληκτική ημερομηνία υπαγωγής, η οποία ορίζεται στους δεκαοκτώ μήνες από τη δημοσίευση του νόμου.

Η τρίτη και τελευταία κατηγορία του πρώτου πυλώνα περιλαμβάνει τις μεγάλες παραβάσεις. Σ' αυτή την κατηγορία εντάσσονται εξ ολοκλήρου αυθαίρετα κτίσματα και κατασκευές που δεν διαθέτουν οικοδομική άδεια, αλλά και όσα διαθέτουν οικοδομική άδεια, των οποίων όμως η υπέρβαση είναι πάνω από το 40% σε σχέση με αυτό που προβλέπει η άδεια. Καταληκτική ημερομηνία υπαγωγής γι' αυτή την κατηγορία είναι η ίδια με τη δεύτερη. Ομοίως και το μέγεθος του προστίμου: Ισχύει ό,τι και στην προηγούμενη και είναι αναλογικό της παράβασης, δηλαδή το ύψος του προστίμου που καλείται να πληρώσει ο ιδιοκτήτης είναι ανάλογα με το μέγεθος της αυθαιρεσίας.

Αντίθετα, η τρίτη κατηγορία διαφοροποιείται ως προς το μέτρο της εξαίρεσης της κατεδάφισης. Συγκεκριμένα, για τα κτήρια που υπάγονται στη συγκεκριμένη κατηγορία θα ισχύει αναστολή των κυρώσεων του νόμου μόνο για τριάντα χρόνια και όχι εξαίρεση από την κατεδάφιση για πάντα, όπως ισχύει για τις δυο προηγούμενες. Το καθεστώς αυτό μπορεί να αλλάξει σε περίπτωση που η περιοχή στην οποία είναι δομημένο το αυθαίρετο κτίσμα εισαχθεί και ο ιδιοκτήτης αγοράσει το απαραίτητο ποσοστό συντελεστή, κάνοντας χρήση της Τράπεζας Γης. Στην παρούσα περίπτωση και αφού έχει αποπληρωθεί το πρόστιμο θα υπάρχει η δυνατότητα εξαίρεσης από την κατεδάφιση για πάντα, όπως ακριβώς και για τα κτίσματα των δυο προηγούμενων κατηγοριών.

Ως επιπλέον δικλίδα ασφαλείας μπαίνει για τα κτήρια της τρίτης κατηγορίας και προβλέπεται υποχρεωτικός έλεγχος εντός

επταετίας από αρμόδιους ελεγκτές δόμησης, με σκοπό την εξακρίβωση της ορθότητας των δηλωθέντων στοιχείων στη διαδικασία της υπαγωγής.

Για όλες τις παραπάνω κατηγορίες ο ιδιοκτήτης έχει τη δυνατότητα να κάνει την οποιαδήποτε δικαιοπραξία, όπως μεταβίβαση, πώληση, αλλά και το σημαντικότερο που είναι οι εργασίες επισκευής, συντήρησης, εκσυγχρονισμού του ακινήτου με έκδοση πάντοτε της αντίστοιχης οικοδομικής άδειας αν απαιτείται.

Ο δεύτερος πυλώνας κατηγοριοποίησης των αυθαιρέτων περιλαμβάνει επίσης τρεις κατηγορίες και σχετίζεται με την ημερομηνία κατασκευής. Οι κατηγορίες του δεύτερου πυλώνα είναι οι παρακάτω.

Η πρώτη κατηγορία αφορά σε όσα κτίσματα είναι δομημένα πριν την 9-6-1975, ημερομηνία έναρξης του ισχύοντος Συντάγματος, τα οποία θα έχουν τη δυνατότητα να εξαιρεθούν μόνιμα από την κατεδάφιση με την πληρωμή ενός μικρού ποσού που έχει οριστεί στα 500 ευρώ, με βασική προϋπόθεση ότι τα κτήρια αυτά έχουν αποκλειστική χρήση κατοικίας. Τα κτήρια με διαφορετική χρήση θα υπάγονται στην δεύτερη κατηγορία, την αμέσως επόμενη.

Η δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει τις κατασκευές που έχουν γίνει πριν την 1-1-1983. Στην περίπτωση αυτή ο ιδιοκτήτης, εκτός από το παράβολο που απαιτείται κατά περίπτωση, θα πρέπει να πληρώσει και το 15% του υπολογιζόμενου προστίμου δηλαδή, να έχει έκπτωση περίπου 85%.

Η τρίτη κατηγορία αφορά αυθαίρετα μετά την 1-1-1983 μέχρι την «κόκκινη γραμμή» της 28-7-2011. Ειδικότερα οι ιδιοκτήτες αυτών, εκτός από το παράβολο που αντιστοιχεί κατά περίπτωση, θα πληρώνουν το υπολογιζόμενο πρόστιμο και τα κτίσματα θα εντάσσονται ανάλογα με το μέγεθος της παράβασης στις τρεις κατηγορίες του πρώτου πυλώνα που περιγράφηκαν προηγουμένως. Τα αυθαίρετα με ημερομηνία κατασκευής από 1-1-1983 ως 31-12-2003 θα χρεώνονται το 80% του υπολογιζόμενου προστίμου. Δηλαδή, θα έχουν έκπτωση της τάξεως του 20%. Τα αυθαίρετα με ημερομηνία κατασκευής από 1-1-2004 ως 28-7-2011 θα χρεώνονται το 100% του υπολογιζόμενου προστίμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο που προωθεί το Υπουργείο είναι αναπτυξιακό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό. Ο αναπτυξιακός χαρακτήρας του εντοπίζεται: Πρώτον, και κυρίως στις νέες διαδικασίες που εισάγονται, οι οποίες στοχεύουν στη διευκόλυνση των συναλλαγών των πολιτών και την ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου στις συναλλαγές, δεύτερον, στη δυνατότητα που παρέχεται για επισκευές σε ακινήτα με αυθαιρέσεις, με αποτέλεσμα την ενίσχυση του οικοδομικού κλάδου και τους επαγγελματίες του χώρου, τρίτον, στην αξιοποίηση των προγραμμάτων ΕΣΠΑ μέσω της ένταξης δημοσίων κτηρίων με αυθαιρέσεις στις διατάξεις του νόμου και τέταρτον, στην πρόβλεψη που υπάρχει για δράσεις και έργα αποκατάστασης περιβαλλοντικής επιβάρυνσης μέσω του περιβαλλοντικού ισοζυγίου και της Τράπεζας Γης.

Είναι κατά βάση περιβαλλοντικό, καθώς πρώτον, ενισχύει και θωρακίζει θεσμικά την «κόκκινη γραμμή» της 28-7-2011 μέσω του μέτρου των αεροφωτογραφιών. Ταυτόχρονα, με ένα πλέγμα διατάξεων αποκλείεται, όπως ανέφερα και προηγουμένως, η δημιουργία νέας γενιάς αυθαιρέτων. Δεύτερον, καθιερώνει το περιβαλλοντικό ισοζύγιο για πρώτη φορά όπου μέσω μηχανισμών ο πολίτης που αυθαίρεται αποζημιώνει το κοινωνικό σύνολο. Τρίτον, θεσμοθετεί αυστηρές ποινές και πρόστιμα για όσους συνεχίζουν να παρανομούν ή για όσους δεν έχουν ενταχθεί στις ρυθμίσεις του παρόντος.

Τέλος, είναι κοινωνικό γιατί αυξάνει την περίοδο αποπληρωμής των προστίμων και βελτιώνει τον τρόπο καταβολής. Επίσης, προβλέπει ειδική μέριμνα για ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες με παροχή εκπτώσεων. Ακόμη, παρέχει τη δυνατότητα μεταβιβάσεων και αξιοποίησης αδρανούς ακίνητης περιουσίας, που είναι ένα μέτρο που αφορά κυρίως την περιφέρεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί μια τεράστια ευκαιρία για να τελειώνουμε οριστικά με το φαινόμενο της παράνομης δόμησης και της άναρχης χωροταξικής εικόνας που παρουσιάζει η χώρα μας. Είναι παράλληλα είναι εργαλείο που βοηθά την εξυγίανση του κράτους, καθώς τα όσα

προβλέπει στοχεύουν στην εξάλειψη της αυθαιρεσίας. Το γεγονός αυτό με τη σειρά του θα μειώσει τις απώλειες στα δημόσια ταμεία, αλλά και τη διακίνηση του «μαύρου» χρήματος.

Σήμερα περισσότερο από ποτέ υπάρχει ανάγκη να δίνουμε σαφείς και ξεκάθαρες λύσεις στα προβλήματα και να στηρίξουμε νομοσχέδια που έχει ανάγκη η χώρα και η ίδια η κοινωνία, να αποδίδουμε ευθύνες με συγκεκριμένο τρόπο και χωρίς εξαιρέσεις, να εκσυγχρονίσουμε τις δομές του κράτους και να τις κάνουμε πιο λειτουργικές, πιο αποτελεσματικές, πέρα και μακριά από χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες, ασάφειες και άλλες παρακαλώσεις.

Ως εκ τούτου, θεωρούμε ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι σημαντικό, γιατί εκτός από τα όσα ρυθμίζει για τα αυθαίρετα με όρους περιβάλλοντος, ισότητας και ισονομίας των πολιτών, πετυχαίνει ακριβώς και τους στόχους που προανέφερα.

Γι' αυτό και ως Νέα Δημοκρατία υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο και καλούμε να κάνετε και εσείς το ίδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Εμείς ευχαριστούμε, κύριε Σταμενίτη, που είχατε σωστό χρόνο στην ομιλία σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ: Και περιεχόμενο, όχι μόνο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Αυτό θα το κρίνετε εσείς. Εγώ δεν μπορώ να κάνω τέτοια κρίση. Θα παρακαλέσω και οι υπόλοιποι ειδικοί αγορητές και ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ να τηρήσουν το χρόνο, ώστε να μπορέσουν περισσότεροι συνάδελφοι να μιλήσουν.

Ορίστε, κύριε Αποστόλου, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που ουσιαστικά ασχολείται με την μεταπολεμική πολεοδομική ιστορία της Ελλάδας, καταλαβαίνετε ότι πρέπει να μας δοθεί ο χρόνος για να πούμε τις προσεγγίσεις μας και κυρίως να βοηθήσουμε πάνω σ' αυτό που συζητάμε.

Θέλω ξεκινώντας, αγαπητοί συνάδελφοι, να σας πω ότι πραγματικά στην επιτροπή, ιδιαίτερα από τη δική μας πλευρά, αναδείχθηκε αυτό που φοβόμαστε ότι θα συμβεί. Είναι πολλές οι αντισυνταγματικές διατάξεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, πράγμα το οποίο βεβαίως έχει κρίνει αλλεπάλληλες φορές και το Συμβούλιο της Επικρατείας με τη σχετική του νομολογία.

Ήρθε και η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής όπου ουσιαστικά, κύριε Υπουργέ, προδιαγράφει θα έλεγα την τύχη του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Παρ' όλα αυτά, η σχετική συζήτηση, από την ώρα που φτάσαμε εδώ, πρέπει να γίνει και να ακουστούν και οι απόψεις μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η αυθαίρετη δόμηση αντιμετωπίστηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα με το Σύνταγμα του 1975 και με νομοθετική παρέμβαση το 1976 με την εισαγωγή της χωροταξίας και του πολεοδομικού σχεδιασμού στην οικιστική ανάπτυξη της χώρας.

Ως τότε, πολεοδομούσαν οι κτηματομεσίτες και οι εργολάβοι, οι οποίοι έβρισκαν τρόπους -βεβαίως και με τη συνενοχή της δημόσιας διοίκησης- να τσιμεντοποιούν. Για παράδειγμα, με πρόσημα ότι οριοθετούνται οι προϋφιστάμενοι του 1923 οικισμοί, οικοπεδοποίησαν ακόμη και δασικές περιοχές σε δήθεν οικισμούς που δεν είχαν συγκροτηθεί ούτε και το 1960, όπως αναδεικνύεται και από σχετικές αεροφωτογραφίες.

Εμείς θα προτείνουμε λύσεις και για αυτά τα ζητήματα, αν μπουν στην αυριανή συζήτηση. Και ξέρετε -ξέρουμε όλοι- ότι η λύση τους περνά μόνο μέσα από επιλεκτικό πολεοδομικό σχεδιασμό. Θα τα πούμε όμως αυτά, αν τα βάλετε στη συζήτηση αύριο.

Είναι θλιβερό, αγαπητοί συνάδελφοι, για τη χώρα μας το πρόνομο της αυθαίρετης δόμησης, του άναρχου, ανεξέλεγκτου και πλημμελούς σχεδιασμού, που δυστυχώς συνεχίζεται και μέχρι σήμερα. Όμως, δεν το θεώρησαν έτσι από τη γέννησή του οι πολιτικές ηγεσίες που κυβέρνησαν τη χώρα είτε γιατί σε αυτό έβλεπαν τη λύση στο πρόβλημα της λαϊκής στέγης χωρίς μεγάλο κόστος και μάλιστα κόστος από το κράτος είτε γιατί μέσα από τη μαζική αυθαιρεσία των μικροϊδιοκτητών καλλιεργήθηκε μία συνείδηση συνενοχής είτε γιατί όσοι υποπίπτουν στο αδίκημα της παράνομης δόμησης γίνονται εύκολα πολιτικά και οικονομικά

όμηροι.

Η πρώτη απόπειρα αντιμετώπισης της αυθαίρετης δόμησης, όπως όλοι ξέρετε, έγινε με το ν.1337/1983 του Αντώνη Τρίτση, που προσέφερε όντως νομική κάλυψη σε ένα ευρύ φάσμα κτισμάτων, αλλά δεν κατάφερε να την εμποδίσει, αφού κατά το χρόνο υλοποίησής του προστέθηκαν εκατοντάδες χιλιάδες νέα αυθαίρετα, τα οποία ουσιαστικά αντιμετωπίστηκαν με άλλες, επόμενες ρυθμίσεις. Ταυτόχρονα, είχαμε καινούριες γενιές αυθαιρέτων, ενώ το Συμβούλιο της Επικρατείας προειδοποιούσε για την παραβατικότητα όλων των ρυθμίσεων που προσπαθούσαν να καλύπτουν τα συγκεκριμένα αυθαίρετα.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, στοχεύει κυρίως στην αναμενόμενη εντός των ημερών έκδοση της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας που καταργεί ουσιαστικά το ν. 4014/2011 και δεύτερον, στη διευκόλυνση ανταπόκρισης περισσότερων αυθαιρετούχων από αυτούς του προηγούμενου νόμου.

Και όπως συμβαίνει με όλες τις ρυθμίσεις, αναζητείται πάντα η «κόκκινη γραμμή», που στην προκειμένη περίπτωση αφορά το σύνολο της αυθαίρετης δόμησης στις προστατευόμενες περιοχές -καλώς συμβαίνει αυτό, και εκεί θα επιμείνουμε και εμείς- και στις μέχρι τον Ιούλιο του 2011.

Από εκεί και πέρα, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να τονίσω ιδιαίτερα τη θέση του κυρίου Υπουργού, όταν πληροφορήθηκε ότι θα ερχόταν η συγκεκριμένη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, προκειμένου να μην δημιουργηθεί ένα κενό, διότι ένα τέτοιο νομικό κενό δεν θα άφηνε μόνο στον αέρα όλες αυτές τις ρυθμίσεις που είχαν γίνει, αλλά θα δημιουργούσε και ζητήματα επιστροφής προστίμων, παραβόλων κ.λπ.. Και μάλιστα, όταν όλα αυτά συμβαίνουν μέσα σε μία οικονομική και δημοσιονομική κρίση όπου η Κυβέρνηση θέλει να ξεπεράσει το πρόβλημα χρησιμοποιώντας και την αυθαίρετη δόμηση, αντιλαμβάνεστε ότι τότε το πρόβλημα θα γινόταν πολύ μεγάλο. Τι έλεγαν όλοι οι Υπουργοί μέχρι σήμερα; Τι είπε και ο κύριος Υπουργός; «Θα βάλλουμε τέτοια πρόστιμα», «θα κατεδαφίζουμε άμεσα κάθε παράνομο κτίσμα και βεβαίως και όλα όσα δεν δηλωθούν».

Τι έγινε όμως; Τι γίνεται μέχρι σήμερα; Εγώ το ανέφερα στην επιτροπή και θα το αναφέρω και στην Ολομέλεια. Πράγματι, στη σχετική συζήτηση τότε μπήκε το ζήτημα της κατεδάφισης αυτών που έχουν χαρακτηριστεί τελεσίδικα ως «κατεδαφιστέα». Όλες οι περιφέρειες έστειλαν ένα κατάλογο με τρεις χιλιάδες τριακόσια κτίσματα. Ο ίδιος ο κύριος Υπουργός, μάλιστα, σε συνεντεύξεις του είχε πει ότι θα καθορίσει διάγραμμα ροής της συγκεκριμένης κατεδάφισης.

Όταν λοιπόν ξεκίνησε μια συγκεκριμένη διαδικασία για να δώσει το μήνυμα που ήταν απαραίτητο τότε, στην πρώτη παρέμβαση στην Κρήτη στον μαντρότοχο ενός ξενοδοχείου εντός του αιγιαλού, οι μπουλντόζες συνάντησαν την αντίσταση της Υπουργού Τουρισμού, της κ. Κεφαλογιάννη, και βεβαίως, σταμάτησε και το πρόγραμμα ροής των κατεδάφιστων.

Τώρα ερχόμαστε, πρώτον, να λύσουμε -υποτίθεται- ένα κοινωνικό πρόβλημα που έχουν οι κάτοχοι αυθαιρέτων σχετικά με τη μεταβίβαση, δηλαδή το πρόβλημα μεταβίβασης και σύστασης εμπράγματος δικαιώματος. Αυτό κυρίως αναδεικνύεται και χρησιμοποιείται και μάλιστα ως μέσο πίεσης, χωρίς να είναι βέβαιο ότι η σύσταση εμπράγματος δικαιώματος που στηρίζεται σε υπεύθυνες δηλώσεις μπορεί να παράγει έννομα αποτελέσματα.

Το δεύτερο που λέγεται είναι ότι παίρνουμε χρήματα για να θεραπεύσουμε, να αντισταθμίσουμε τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Πρόκειται για το πιο αστέιο επιχείρημα που έχει ακουστεί, αφού και οι ίδιοι οι πολίτες που υποβάλλουν αιτήματα για την τακτοποίηση των αυθαιρέτων τους, ξέρουν ότι θα καταθέσουν τον οβολόν τους στα άδεια ταμεία του δημοσίου. Τα περί «πράσινου ταμείου» και περιβαλλοντικού ισοζυγίου αποτελούν «στάχτη στα μάτια».

Μέχρι σήμερα η υφαρπαγή των εισφορών των Ελλήνων πολιτών γινόταν παράνομα. Έφτανε όμως μέχρι το 97,5% των πόρων του. Αντίθετα ο ν.3843/2010 και ο ν. 4014/2011, ο οποίος σας είπα ότι είναι υπό κατάργηση τώρα, καθιστούσαν υποχρεωτική την είσπραξη των συγκεκριμένων χρημάτων από το «πράσινο ταμείο». Σήμερα, το «πράσινο ταμείο» γίνεται και θεσμικά και τυπικά

παραμάρταζο του Υπουργού Οικονομικών, αφού το Υπουργείο Περιβάλλοντος μόνο το 2,5% των εισπράξεών του μπορεί να διασφαλίσει -υποτίθεται- ώστε να το χρησιμοποιήσει σε συγκεκριμένες δράσεις. Και βέβαια, αφού πιο μπροστά έπαιρναν το 100%, τώρα δεν θα το ξαναπάρουν πάλι; Αφού έχουν ήδη δεσμεύσει το 97,5% με τη σχετική ρύθμιση.

Και έρχομαι σε αυτό που πραγματικά λένε όλοι: Βάζουμε μια «κόκκινη γραμμή», κατεδαφίζοντας κάθε παράνομο κτίσμα. Καλένας δεν τον πιστεύει αυτό. Ούτε εσείς, κύριε Υπουργέ, το πιστεύετε αυτό. Η μόνη ιδιαιτερότητα του νομοσχεδίου αφορά την κάλυψη -όπως σας είπα και προηγουμένως- του νομοθετικού κενού που θα προκύψει από το ν. 4014/2011 για τις τακτοποιήσεις αυθαιρέτων. Τα υπόλοιπα θα συνεχίσουν να είναι όλα τα ίδια.

Και ξέρετε τι δείχνει αυτή η ιδιαιτερότητα; Δείχνει μια έλλειψη σεβασμού στις αποφάσεις του ανωτάτου ακυρωτικού δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά και επιθετική συμπεριφορά, αφού ακυρώνετε μία νομολογία του πριν ακόμη δημοσιευθεί. Το πιο ελαφρύ που θα έλεγα είναι ότι η στιγμή που εισάγεται η συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία δεν περιποιεί τιμή στην κοινοβουλευτική μας δημοκρατία.

Προσπαθείτε να επαναφέρετε ουσιαστικά -το λέω χαρακτηριστικά- τη μεταφορά του συντελεστή δόμησης που επανειλημμένα -θα το δείτε και στην Έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής- έχει κριθεί αντισυνταγματικός για τον τρόπο εφαρμογής του, καθώς από πολεοδομικό εργαλείο για την αποζημίωση ιδιοκτητών διατηρητέων ή ρυμοτομούμενων ακινήτων ή γενικά διαδικασίες που έχουν σχέσεις με αναπαλαιώσεις, μετατράπηκε ουσιαστικά σε μέσο κερδοσκοπίας, υποβαθμίζοντας τις πόλεις.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει αποδεχθεί με τις αποφάσεις του το σχεδιασμό ζωνών υποδοχής συντελεστή μόνον μετά από πολεοδομικό σχεδιασμό. Τέτοιες ζώνες δεν έχουν θεσμοθετηθεί.

Από την άλλη πλευρά, ανασύρετε και παλαιοκομματικές συνταγές, κύριε Υπουργέ, τάζοντας μεταφορά συντελεστή δόμησης από το πουθενά, τον οποίο θα αγοράσουν ή θα ανταλλάξουν οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί, για να μπορούν να χτίσουν περισσότερο τμήμα της έκτασής τους, που μπορεί να είναι οικοδομήσιμο.

Έχετε εξετάσει -σας το είπα και στην επιτροπή- τις διαδικασίες αγοράς όλων αυτών των οικοδομικών εκτάσεων; Μήπως τελικά πίσω από αυτές τις ρυθμίσεις, αντί να ικανοποιείτε μερίδες μελών του συνεταιρισμού, έρχεστε να ικανοποιήσετε διαδικασίες, νέα επέλαση από το real estate, το οποίο δεν έχει ανάγκη αυτή την ώρα η χώρα μας;

Προαναγγείλατε την κατάθεση του νέου σχεδίου για τον πολεοδομικό σχεδιασμό που πράγματι -συμφωνούμε εκεί- είναι απαραίτητος. Διότι όπως θα πούμε κι αύριο, ιδιαίτερα στη συζήτηση επί των άρθρων, πολλά ζητήματα περνούν υποχρεωτικά μέσα από πολεοδομικό σχεδιασμό και ιδιαίτερα επιλεκτικά σε περιπτώσεις που υπάρχει μεγάλη ανάγκη.

Γιατί, λοιπόν, προχωράτε σήμερα σε τέτοιου είδους ρυθμίσεις και δεν κάνετε πρώτα αυτό; Πάντα τρέχετε πιο μπροστά. Κι αυτό το κάνετε, γιατί ξέρετε ότι τα προβλήματα που θα προκύψουν από το συγκεκριμένο πολεοδομικό σχεδιασμό ήδη θα τα έχετε λύσει. Θα τα βρείτε, όμως, μπροστά σας.

Προχθές ψηφίσαμε το νόμο για το Κτηματολόγιο και τους δικαστικούς χάρτες. Γιατί σήμερα αφήνετε πάλι ανοιχτό το θέμα αποχαρακτηρισμού εκτάσεων με την ψήφιση νέου νομοσχεδίου που θα καταργεί ουσιαστικά τους χάρτες του '45;

Ξέρετε, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε βομβαρδιστεί από νομοσχέδια, ιδιαίτερα την τελευταία περίοδο, από υπουργικές δηλώσεις κι όχι μόνο από εσάς.

Σήμερα το πρωί είχαμε τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Τουρισμού, όπου πραγματικά μπήκαν μέσα διατάξεις που αφορούσαν ρυθμίσεις θεμάτων που έχουν σχέση με το νομοσχέδιο που συζητούμε τώρα. Κάποια στιγμή, μετά από σχετική ένταση, αποσύρθηκαν. Καταλαβαίνετε ότι όλοι έχετε πείσει πάνω και νομοθετείτε σε ζητήματα περιβαλλοντικά και υφαρπάζετε αρμοδιότητες, όπως πραγματικά έχει γίνει.

Αν -λέει- σε τρεις μήνες δεν εξεταστεί η μελέτη περιβαλλοντι-

κών επιπτώσεων για μια μεγάλη επένδυση από το Υπουργείο Περιβάλλοντος ή από το Υπουργείο Πολιτισμού, αυτόματα πηγαίνει στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Ουσιαστικά, δηλαδή, υφαρπάζεται η σχετική αρμοδιότητα. Μέχρι να συμπληρωθούν οι φάκελοι θα περάσουν τρεις μήνες. Γιατί γίνονται αυτές οι διαδικασίες; Γιατί σας έχει πιάσει τέτοια ταραχή;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ λίγο χρόνο ακόμη.

Θεσμοθετείτε, επίσης, την Τράπεζα Γης από την οποία θα κάνατε ανταλλαγές οικοπεδικής γης με άγνωστο φορέα, ο οποίος θα προκύψει από προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί στο μέλλον.

Επίσης, υπάρχουν τόσες πολλές διατάξεις που δεν μπορώ να αναφερθώ, γιατί δεν υπάρχει ο χρόνος. Επιτρέψτε μου, όμως, πριν τελειώσω να καταθέσω και τη δική μας πρόταση.

Εμείς θεωρούμε απαραίτητη την άμεση καταγραφή των αυθαιρέτων και την κατάταξή τους κατά χρόνο κατασκευής, κατά χρήσεις γης, κατά παραβατικότητα πολεοδομική και κατά κοινωνικές ανάγκες που καλύπτουν. Η καταγραφή αυτή δεν είναι δύσκολη και θα μπορούσε ήδη να έχει ενταχθεί -όπως φωνάζουμε εδώ και καιρό- στη διαδικασία κατάρτισης του Εθνικού Κτηματολογίου και των δασικών χαρτών.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Το προβλέπει αυτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Η επόμενη κίνηση απαιτεί τη θεράπευση πολλών προβλημάτων, που η νομιμοποίησή τους αντίκειται -όπως σας είπα προηγουμένως- στις διατάξεις του Συντάγματος και στη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και δεν είναι άλλα από το χωροταξικό και τον πολεοδομικό σχεδιασμό.

Βέβαια, εμείς προχωρούμε και πιο πέρα. Σε αυτήν την περίπτωση, πρέπει να υπάρξει σαφής δέσμευση για σταδιακή κατάρτιση της εκτός σχεδίου δόμησης που αποτελεί τη μήτρα της αυθαιρέτης δόμησης, ξεκινώντας ουσιαστικά από την Αττική, η οποία έχει μετατραπεί σε μια απέραντη τσιμεντούπολη.

Πριν όμως προωθηθούν τέτοιες ρυθμίσεις πρέπει να γίνουν κι όλοι εκείνοι οι νομοθετικοί σχεδιασμοί που θα διασφαλίσουν το δημόσιο συμφέρον. Όλοι ξεχνούν ότι πίσω από πολλές τέτοιες διαδικασίες υπάρχει μια κυριότητα εδαφών από πλευράς του δημοσίου, που καλύπτεται από το τεκμήριο κυριότητας του δημοσίου, το οποίο δυστυχώς ποτέ μέχρι σήμερα όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις δεν θέλησαν να εφαρμόσουν στη σχετική διαδικασία και βεβαίως, μέσα από ένα σεβασμό για το περιβάλλον.

Πρέπει, όμως, να σταματήσουν και τη διαιώνιση της αυθαιρέτης δόμησης που αποτελεί ένα στοιχείο αδιανόητο ουσιαστικά για όλους τους υπόλοιπους λαούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Βέβαια, για να σταματήσει η αυθαιρέτη δόμηση πρέπει να συνοδευθεί και με ένα αυστηρό μήνυμα στην κοινωνία που κι εσείς το βάζετε, κύριε Υπουργέ. Βάζετε «κόκκινη γραμμή» συστήνοντας, μάλιστα, προς τούτο με το άρθρο 38 τη σχετική Υπηρεσία Κατεδάφισης. Αυτό ουσιαστικά το λέτε για τα παράνομα κτίσματα τα μετά τον Ιούλιο του 2011, καθώς κι αυτά που έχουν κριθεί τελεσίδικα κατεδαφιστέα και δεν καλύπτονται από τις συγκεκριμένες, τωρινές ρυθμίσεις.

Τα ίδια λέμε κι εμείς. Συμφωνείτε κι εσείς. Μένει να δούμε αν θα καταστήσετε αποτελεσματική την Υπηρεσία Κατεδάφισης. Εκτός αν το κάνετε «κλείνοντας» ταυτόχρονα και «το μάτι».

Δεν αμφισβητούμε την ειλικρίνειά σας. Αμφισβητούμε την αποτελεσματικότητα των ρυθμίσεων σας, ιδιαίτερα των συγκεκριμένων επεμβάσεων σας. Θα περιμένουμε.

Σας ξεκαθαρίζουμε όμως ότι καταψηφίζουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όχι μόνο γιατί δεν λύνει ουσιαστικά τα προβλήματα μιας και ο χρόνος εφαρμογής του θα είναι περιορισμένος -αλλά κυρίως γιατί διέπεται από εισπρακτικές λογικές σε μια περίοδο που ο ελληνικός λαός υποφέρει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Αποστόλου.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων

κ. Επαμεινώνδας Μαρίας ορίζει τον Βουλευτή κ. Παύλο Χαϊκάλη ως ειδικό αγορητή.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Γκόκας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αυθαιρέτη δόμηση στη χώρα μας συνιστά ένα σύνθετο πρόβλημα με κοινωνικές, οικονομικές, αναπτυξιακές και περιβαλλοντικές διαστάσεις.

Αντίστοιχα, τα αίτια της δημιουργίας των αυθαιρέτων είναι κοινωνικά και οικονομικά. Είναι αίτια που οφείλονται στο νομοθετικό πλαίσιο και τις ελλείψεις του.

Η αυθαιρέτη δόμηση κάλυψε στεγαστικές ανάγκες οικονομικά και κοινωνικά ασθενών ομάδων του πληθυσμού, ανάγκες για κατασκευές τουριστικών επενδύσεων σε περιοχές με ιδιαίτερο ενδιαφέρον ή άλλες μορφές επενδύσεων, αλλά και ιδιαιτερότητες ως προς τη δυνατότητα νόμιμης δόμησης.

Ωστόσο, υπάρχουν και αυθαιρεσίες που δεν οφείλονται σε οικονομικά προβλήματα των ιδιοκτητών τους. Το αντίθετο, μάλιστα. Πάνω από όλα, δεν πρέπει να αγνοούμε την ευθύνη της πολιτείας ως προς την ανοχή, αλλά και την αδυναμία και την αναποφασιστικότητα που έδειξε στην αντιμετώπιση αυτής της πραγματικότητας για πολλά χρόνια.

Παράλληλα, όπως παραδείγματος χάριν με τις κατεδαφίσεις που προβλέπονται με τη νομοθεσία, επέδειξε αδυναμία εφαρμογής και δημιουργήθηκε και συντηρήθηκε σε πολλές περιπτώσεις ένας φαύλος κύκλος διαπλοκής που οδηγούσε μέχρι και στην έμμεση νομιμοποίηση αυθαιρεσιών, όταν αυτές αποκτούσαν ακόμη και τη δυνατότητα να συνδεθούν με δίκτυα κοινής ωφέλειας.

Όλα αυτά, όμως, θα είχαν μικρότερες επιπτώσεις στην ανάπτυξη του προβλήματος της αυθαιρέτης δόμησης, αν δεν υπήρχαν τα βασικά ελλείμματα στην κτηματογράφηση, σε δασικούς χάρτες, σε χρήσεις γης και κυρίως στη μη θεσμοθέτηση ενός εθνικού, χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού.

Μπορεί το μεγαλύτερο μερίδιο ευθύνης να ανήκει στο κράτος. Υπάρχει όμως και το ζήτημα της ατομικής ευθύνης και συμπεριφοράς του κάθε πολίτη.

Επομένως, το πλαίσιο μέσα στο οποίο αντιμετωπίζεται η αυθαιρέτη δόμηση πρέπει να είναι πολύ καθαρό, να δίνει πειστικές απαντήσεις στους πολίτες, ιδιαίτερα στους πολίτες που είναι συνεπείς και νομοταγείς. Διότι πολλές φορές υπάρχει η αίσθηση αδικίας ή ευνοϊκής μεταχείρισης της παρανομίας.

Πρέπει ακόμη να δώσει διέξοδο στα κοινωνικά, περιβαλλοντικά και αναπτυξιακά προβλήματα που έχουν συσσωρευτεί, με κανόνες κοινωνικής δικαιοσύνης και όρους αξιοπιστίας απέναντι στους πολίτες.

Στη χώρα μας γίνεται μία προσπάθεια τα τελευταία τρία χρόνια, με βάση και τον προηγούμενο νόμο για τα αυθαίρετα, το ν.4014/2011, να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα με όσο γίνεται πιο ολοκληρωμένο τρόπο, σε όλες του τις διαστάσεις. Όμως, το εγχείρημα πράγματι φαίνεται στην πράξη ότι είναι δύσκολο και θα παραμείνει δύσκολο όσο δεν προχωράμε σε πολεοδομικούς σχεδιασμούς με αποκατάσταση του περιβαλλοντικού ισοζυγίου και κυρίως όσο λείπει το εθνικό χωροταξικό και πολεοδομικό σχέδιο.

Αναφέρθηκα πριν σε πρόσφατες προηγούμενες πρωτοβουλίες, μετά την πρώτη σοβαρή νομοθετική προσπάθεια το 1983. Πράγματι, υπήρξαν νομοθετικές πρωτοβουλίες, όπως ο ν.3843/2010 για την ταυτότητα των κτηρίων, τις υπερβάσεις δόμησης και τις αλλαγές χρήσης.

Ο ν.4030/2011 θέσπιζε τρεις ανεξάρτητους ελέγχους από διαφορετικά πρόσωπα στο στάδιο κατασκευής των κτισμάτων. Αυτή η προσπάθεια κορυφώθηκε με το ν.4014/2011, οι ρυθμίσεις του οποίου αντιμετώπισαν το πρόβλημα μέσα από την περιβαλλοντική και πολεοδομική του διάσταση στη λογική της «πράσινης ανάπτυξης», των αρχών της αειφορίας και της προστασίας του περιβάλλοντος. Δεν είχαμε, όμως, την ανάλογη υλοποίηση πολλών προβλέψεων και εφαρμογή διατάξεων που προβλέπονταν στα νομοθετήματα που ανέφερα είτε σε επίπεδο σχεδιασμών είτε σε επίπεδο μηχανισμών ελέγχου για περιορισμό της αυθαιρέτης δόμησης. Δυστυχώς υπήρξαν και νέα αυθαίρετα.

Παράλληλα, δεν έχει εκδοθεί ακόμη το προεδρικό διάταγμα της ηλεκτρονικής ταυτότητας κτηρίων, ούτε υπάρχει -όπως ει-

πώθηκε και στην ακρόαση φορέων από το ΤΕΕ- ο κατάλληλος μηχανισμός αεροφωτογραφίσεων. Στην πορεία επίσης προέκυψε το γνωστό ζήτημα.

Το Μάιο του 2013 το Συμβούλιο της Επικρατείας -από όσα γνωρίζουμε ή έχουμε πληροφορηθεί- έκρινε αντισυνταγματικό το νόμο εν όλω ή εν μέρει. Δεν γνωρίζουμε ακριβώς την απόφαση, δεν έχουμε δει την διατύπωσή της. Υποθέτουμε ότι βασίζεται στη λογική της κατεδάφισης και όχι της εξαίρεσης από αυτήν με την επιβολή προστίμων, ιδιαίτερα για αυθαίρετα κτίσματα που κατασκευάστηκαν μετά το 1983, σε συνδυασμό -και σύμφωνα με τις πληροφορίες που υπάρχουν- με την αδυναμία της νομοθέτησης και εφαρμογής πολεοδομικού σχεδιασμού και της αντιμετώπισης της αποτελεσματικής αποκατάστασης του περιβαλλοντικού ισοζυγίου.

Το θέμα της συνταγματικότητας είναι σοβαρό πράγματι και θα πρέπει να μας απασχολεί, ώστε με την ολοκλήρωση αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας να εμπεδωθεί στους πολίτες αίσθηση και κλίμα αξιοπιστίας στη διαδικασία αυτή, για να υπηρετήσουν με επιτυχία τους στόχους αυτού του νομοσχεδίου. Πρέπει να διασφαλίζονται όσοι έχουν ήδη υπαχθεί στη ρύθμιση, αλλά και η συνέχεια αυτής της διαδικασίας, όπως επιχειρείται με το νομοσχέδιο που συζητάμε. Πρέπει να έχουμε μία ολοκληρωμένη παρέμβαση με εξισορρόπηση της περιβαλλοντικής υποβάθμισης που δημιούργησε η αυθαίρετη δόμηση και συγχρόνως αυτή να έχει τα κοινωνικά και αναπτυξιακά χαρακτηριστικά που επιβάλλονται.

Το σχέδιο νόμου έχει ως στόχο την επίλυση του σύνθετου αυτού προβλήματος, όπως ήδη το περιγράψαμε, την υπέρβαση εμποδίων και αδυναμιών που έχουν εντοπισθεί, τη λειτουργία διαδικασιών και μηχανισμών ελέγχου, όπως και την αξιοποίηση της μέχρι τώρα εμπειρίας στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας, ενώ βασικός στόχος πρέπει να είναι να μην δημιουργηθούν νέα αυθαίρετα, με έλεγχο και αντιμετώπιση της αυθαιρεσίας στη γέννησή της.

Φταίει η εκτός σχεδίου δόμηση, που ακούγεται ότι πρέπει να απαγορευθεί για να περιοριστούν οι αυθαίρετες δομήσεις; Εγώ πιστεύω ότι μάλλον θα συμβεί το αντίθετο. Τα στοιχεία δε που έχουν καταγραφεί δείχνουν ότι τα περισσότερα αυθαίρετα αφορούν σε ακίνητα εντός σχεδίου και με οικοδομική άδεια.

Έχει εισπρακτικό χαρακτήρα αυτή η πρωτοβουλία, αυτή η διαδικασία; Εδώ εκτιμώ ότι πρέπει να δοθεί καθαρή και αξιόπιστη απάντηση για την πραγματική πολιτική βούληση της πολιτείας, μέσα από την υλοποίηση των μέτρων που νομοθετούνται.

Το μέτρο δεν είναι εισπρακτικό, εφόσον τα ποσά που εισπράττονται στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της αυθαίρετης δόμησης -παράβολο και ενιαίο πρόστιμο- εντάσσονται σε ένα πλαίσιο άρσης αδικιών και ενισχύουν την προσπάθεια αποκατάστασης του περιβαλλοντικού ισοζυγίου. Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει να επανεξετασθεί και να καθοριστεί μεγαλύτερο ποσοστό από το «πράσινο ταμείο» υπέρ των αναγκών του περιβαλλοντικού ισοζυγίου, αρκετά μεγαλύτερο από το σημερινό και με πρόβλεψη προοδευτικής αύξησης, ώστε να εξυπηρετείται ο σκοπός για τον οποίο καθιερώθηκε, αλλά και να υπάρξει η απαιτούμενη προσαρμογή σε συνταγματικές επιταγές.

Θα μπορούσαμε δε από εδώ και στο εξής τουλάχιστον να ανταποκριθούμε σαν κράτος στις προβλέψεις για ολοκλήρωση πολεοδομικών σχεδιασμών μέσα σε μία πενταετία ή για την έγκριση αναθεώρησης γενικών πολεοδομικών σχεδίων και ΣΧΟΑΠ μέσα σε δέκα χρόνια, ώστε να βελτιωθούν οι όροι και η ποιότητα ζωής των πολιτών, αλλά και να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες οριστικής ένταξης ακινήτων στον πολεοδομικό σχεδιασμό;

Προβλέπεται προεδρικό διάταγμα για τον πολεοδομικό σχεδιασμό. Θα ήταν, όπως είπαμε και στην επιτροπή, προτιμότερο να έχουμε περισσότερο συγκεκριμένες διατάξεις σε αυτό το νομοσχέδιο για αποφυγή προβλημάτων από προσφυγές.

Ένας άλλος προβληματισμός αφορά την καταληγτική ημερομηνία της 28^{ης} Ιουλίου του 2011 για την ένταξη αυθαίρετων στις ευνοϊκές διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου, όπως και στον προηγούμενο ν. 4014/2011, με τη χρήση αεροφωτογραφιών της ημερομηνίας αυτής από υπηρεσίες και μηχανισμούς ελέγχου. Υπάρχουν, όμως, αυτές οι αεροφωτογραφίες; Όπως είπα και στις συ-

ζητήσεις στην επιτροπή, θεωρούμε ότι αυτή η «κόκκινη γραμμή» πρέπει να τηρηθεί και να ενισχυθεί, να καταγραφεί ξεκάθαρα, να μην δώσουμε λάθος μήνυμα για τη δημιουργία και νέας γενιάς αυθαιρέτων.

Η απερχόμενη διοίκηση του ΟΚΧΕ -το είπα και στην επιτροπή- δήλωσε ότι δεν υπάρχει ολοκληρωμένο σύστημα τηλεσκοπικής παρακολούθησης του δομημένου χώρου. Επίσης, είναι γεγονός ότι η αεροφωτογραφία δεν λύνει πάντα το πρόβλημα της χρήσης και της δόμησης του ακινήτου. Ήδη μας έχουν αναφερθεί περιπτώσεις παλιών ακινήτων που δεν καταγράφονται σε αεροφωτογραφίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να συνεχίσω με μία αναφορά στις βασικότερες προβλέψεις του σχεδίου νόμου.

Προβλέπεται η κατηγοριοποίηση των αυθαιρέτων με βάση το χρόνο κατασκευής τους και το μέγεθος της αυθαιρεσίας, όπως και ο καθορισμός του ύψους του ενιαίου προστίμου, με βάση την ανάπτυξη της σχέσης περιβαλλοντικού οφέλους και βλάβης, ενώ έχουν ληφθεί υπόψη οι κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις της παρούσας συγκυρίας. Πάνω σε αυτό έχουμε κάνει προτάσεις βελτίωσης που θα επαναλάβουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Είναι πολύ σοβαρή παρέμβαση -και πιστεύω αποτελεσματική- η ένταξη αυθαιρέτων καθέτων συνιδιοκτησιών σε γήπεδα και εκτός σχεδίου, με τις διαδικασίες που προβλέπονται. Λύνονται προβλήματα, αφορούν πολλούς πολίτες, προβλέπεται ενδιαφέρον για συμμετοχή, αλλά πρέπει να δούμε και κάποιες ειδικότερες περιπτώσεις.

Έχουμε επέκταση των όρων υπαγωγής ή όχι αυθαιρέτων κτισμάτων ή χρήσεων στις διατάξεις του νομοσχεδίου. Εισάγονται νέες περιπτώσεις με αυθαίρετες κατασκευές ή άλλες χρήσεις, όπως και νέες περιπτώσεις εξαιρέσεων από τις προβλεπόμενες απαγορεύσεις υπαγωγής ή σύνταξης συμβολαιογραφικών πράξεων. Εδώ χρειάζεται προσοχή, ώστε με κάποιες εξαιρέσεις, όπως για την περίπτωση που υφίστανται εμπράγματα δικαιώματα πολιτών πριν από οριοθετήσεις αιγιαλών, ζωνών παραλίας, αρχαιολογικών χώρων κ.λπ., να μην ανοίξουμε παράθυρο γενίκευσης υπαγωγής στο νόμο αυθαιρέτων που δεν θα πρέπει κανονικά να υπαχθούν. Είναι κρίσιμο σημείο, όπως και η περίπτωση που αναφέρεται στις δασικές εκτάσεις, αφού όπως αναλύθηκε και κατά την ακρόαση των φορέων, δεν είμαστε σίγουροι τι προσδιορίζεται σαν δάσος ή αναδασωτέα περιοχή, δεν έχουμε τους δασικούς χάρτες που έπρεπε να έχουμε, ενώ για την ίδια περιοχή μπορεί κτίσματα προ του 1975 που έχουν νομιμοποιηθεί με το νόμο του 1983 να θεωρούνται ότι δεν είναι σε δάσος, ενώ κτίσματα στην ίδια περιοχή μετά το 1983 να θεωρηθούν ότι είναι σε δάσος.

Πρέπει να καθοριστεί αυτή η διαδικασία πιο συγκεκριμένα, πώς θα αποδεικνύονται δηλαδή οι εξαιρέσεις, για να μην υπάρξουν αδικίες και προϋποθέσεις για νέες αυθαιρεσίες.

Ένα επίσης πολύ σοβαρό θέμα είναι οι ειδικές περιπτώσεις αυθαιρέτων κατασκευών ακινήτων με το γενικό χαρακτηρισμό «δημοσίου ενδιαφέροντος». Υπάρχει κατ' αρχήν το γενικότερο ζήτημα της αρχής και τήρησης των ίσων ή αντίστοιχων διαδικασιών για όλους και θα πρέπει να είμαστε αυστηροί στους ορισμούς και τις έννοιες της διάταξης αυτής, αφού η διαδικασία αυτή ανατρέπει το συντεταγμένο περιβαλλοντικό, πολεοδομικό και χωροταξικό σχεδιασμό.

Εδώ ζητάμε να μπου ασφαλιστικές δικλίδες και όρια, για να μην αιωρούνται διάφορες απόψεις και θεωρίες ότι τα ακίνητα αυτά θα δοθούν σε ιδιώτες ή και μπορεί να δοθούν ενδεχομένως. Για λόγους διαφάνειας, λοιπόν, και ίσης αντιμετώπισης όλων των περιπτώσεων, οι εξαιρέσεις αυτές θα πρέπει να ισχύουν εφόσον και για όσο χρονικό διάστημα τα ακίνητα αυτά παραμένουν στην κυριότητα του δημοσίου ή των ΟΤΑ και εφόσον δεν αξιοποιούνται για διαφορετικό σκοπό από αυτόν για τον οποίο κατασκευάστηκαν και παραμένουν σε δημόσια χρήση. Όπως επίσης πρέπει να προβλεφθεί η καταβολή παραβόλου και προστίμων σε ιδιώτες κατά το ποσοστό πέραν του κατ' ελάχιστον απαιτούμενου 51% από πλευράς του δημοσίου για να μπου σε αυτήν την εξαίρεση.

Είναι θετικές οι προβλέψεις για τις διαδικασίες που αφορούν αυθαίρετες κατασκευές και χρήσεις σε παραδοσιακούς οικισμούς.

σμούς, διατηρητέα κτήρια κ.λπ.. Όπως και στα προηγούμενα, σε όλες τις περιπτώσεις δηλαδή των κτηρίων για τα οποία συζητάμε, πρέπει η έκδοση πιστοποιητικού ταυτότητας να συνοδεύεται από όλες τις απαραίτητες μελέτες, ιδίως στατικής επάρκειας, που θα εκπονούνται από συγκεκριμένες ομάδες μελετητών, γιατί πολλά από αυτά είναι χώροι συνάθροισης κοινού, όπως σχολεία και γυμναστήρια.

Είναι επίσης θετική η ανταπόκρισή σας, κύριε Υπουργέ, στο θέμα που αφορά τα προβλήματα ένταξης αυθαιρέτων ιδιοκτησίας Ελλήνων πολιτών της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη, όπως και στο θέμα αυθαιρέτων κατασκευών σε κτήρια πολιτών που κατασκευάστηκαν και παραχωρήθηκαν σε αυτούς από τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας. Στην κατ' άρθρον συζήτηση θα δούμε και ορισμένα άλλα ειδικότερα ζητήματα για τις παραπάνω περιπτώσεις.

Επίσης, με το σχέδιο νόμου που συζητάμε ορίζεται η ηλεκτρονική διαδικασία υπαγωγής των αυθαιρέτων κατασκευών, που θα πρέπει να περιλαμβάνει και τη συνεργασία με τις βάσεις δεδομένων και άλλων δημόσιων φορέων και υπηρεσιών, ΔΟΥ, ΔΕΗ, Κτηματολόγιο κ.λπ..

Τέλος, είναι σημαντικές οι διατάξεις του Β' κεφαλαίου. Εισάγονται συγκεκριμένες ρυθμίσεις που αφορούν στις δράσεις περιβαλλοντικού ισοζυγίου, τη θέσπιση της ηλεκτρονικής διαδικασίας της Τράπεζας Γης και τη μεταφορά συντελεστών δόμησης από συγκεκριμένες πηγές προσφοράς δόμησης σε ακίνητα υποδοχής εντός ζωνών υποδοχής και συγκέντρωσης συντελεστών δόμησης, για τις οποίες θα πρέπει να προβλέψουμε και την αναπτυξιακή διάσταση αυτών των παρεμβάσεων.

Όλα αυτά είναι βεβαίως προς τη θετική κατεύθυνση και αρκετά φιλόδοξα. Η κρίσιμότερη όμως παράμετρος είναι, όπως ανέφερα και στην αρχή, τα πολεοδομικά σχέδια που πρέπει να συνοδεύουν το όλο εγχείρημα, ούτως ώστε να έχουν στο τέλος τη δυνατότητα και κάποια κτήρια, όπως της πέμπτης κατηγορίας για τα οποία προβλέπεται χρονικός περιορισμός τριάντα χρόνια για εξαίρεση από την κατεδάφιση, να ενταχθούν στο ίδιο καθεστώς, της οριστικής εξαίρεσης δηλαδή, με τα ακίνητα των υπολοίπων κατηγοριών.

Αναφερθήκαμε και πριν στο προεδρικό διάταγμα, στο οποίο παραπέμπεται ο πολεοδομικός σχεδιασμός. Υπάρχουν όμως και τα ζητήματα της διαδικασίας μεταφοράς του συντελεστή δόμησης, ο ορισμός τιμής, η διαδικασία προσδιορισμού των ζωνών υποδοχής, για τα οποία έχει ειπωθεί ότι θα έρθει συγκεκριμένο νομοθέτημα και ότι εδώ δίνεται το περίγραμμα των βασικών προβλέψεων. Ιδιαίτερα η μεταφορά συντελεστή δόμησης μέσω της Τράπεζας Γης πρέπει να μη δημιουργήσει τις στρεβλώσεις και τα άσχημα φαινόμενα που παρελθόντος. Η Τράπεζα Γης πρέπει να συνδέεται με την ταυτότητα των κτηρίων και θα πρέπει να αποτελέσει παράγοντα ανάπτυξης, ιδιαίτερα της περιφερειακής ανάπτυξης.

Αναφέρθηκα πριν στην ομιλία μου για την ανάγκη καθορισμού ικανοποιητικού ποσοστού για τις δράσεις του περιβαλλοντικού ισοζυγίου, ενώ θα πρέπει να διευκρινιστεί ποιοι προτείνουν αυτές τις δράσεις και πώς ενεργοποιούνται οι δράσεις αυτές. Εκτιμώ ότι η εμπλοκή των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε αυτήν τη διαδικασία, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις και όρους, θα μπορούσε να είναι χρήσιμη.

Σχετικά δε με την Ειδική Υπηρεσία Κατεδαφίσεων, πρέπει να φαίνεται με κάθε τρόπο στην πράξη η έκφραση και η εκδήλωση της πολιτικής βούλησης για αποτροπή κάθε διάθεσης για περαιτέρω αυθαίρετη δόμηση.

Σε σχέση με τις διατάξεις που αφορούν στην έκδοση αδειών δόμησης υπάρχουν κάποιες παρατηρήσεις, τις οποίες θα αφήσω για την κατ' άρθρον συζήτηση, όπου θα τοποθετηθούμε, όπως επίσης θα τοποθετηθούμε και για τις υπουργικές τροπολογίες.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι επιχειρούμε να ολοκληρώσουμε τη λύση σε αυτό το σύνθετο κοινωνικό και περιβαλλοντικό πρόβλημα. Τα αυθαίρετα είναι δυστυχώς μια πραγματικότητα. Δεν μπορούμε να τα εξαφανίσουμε - τουλάχιστον σε συντριπτικά περισσότερα - και πρέπει να δημιουργήσουμε συνθήκες και προϋποθέσεις πρόληψης αυτού του φαινομένου. Πρέπει να χαράξουμε αποφασιστικά και καθαρά την

«κόκκινη γραμμή» μη εμφάνισης νέων παρόμοιων καταστάσεων.

Για να δημιουργηθούν για τους πολίτες σχέσεις εμπιστοσύνης και εμπέδωσης κράτους δικαίου απέναντι στην πολιτεία. Είναι σημαντικό το νομοθέτημα, στο οποίο όλοι μπορούμε μετά από διάλογο να συμφωνήσουμε, τουλάχιστον στα περισσότερα σημεία του.

Εμείς συμφωνούμε επί της αρχής. Είναι υπαρκτό το πρόβλημα για την αγορά και για άλλες δικαιοπράξεις επί των ακινήτων. Στη συνέχεια της συζήτησης θα αναφερθούμε και σε διάφορα άλλα σημεία που κατά τη γνώμη μας, κύριε Υπουργέ, πέραν των βελτιώσεων που έχετε κάνει, θα πρέπει να τροποποιηθούν και να βελτιωθούν ακόμη περισσότερο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Τμήμα ότι οι Υπουργοί Ναυτιλίας και Αιγαίου, Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου 2002 στη Διεθνή Σύμβαση των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, του 1974».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής των Ανεξάρτητων Ελλήνων, ο συνάδελφος κ. Παύλος Χαϊκάλης.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισάγεται σήμερα προς συζήτηση το νομοσχέδιο «Αντιμετώπιση της Αυθαίρετης Δόμησης - Περιβαλλοντικό Ισοζύγιο και άλλες διατάξεις».

Όπως δήλωσε ο κ. Καλαφάτης στην τέταρτη συνεδρίαση της Διарκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου, το νομοθέτημα περιλαμβάνει διατάξεις - τομές. Παραδέχθηκε ο κύριος Υπουργός ότι η πολυνομία του παρελθόντος, η αποσπασματική νομοθέτηση για τη διαδικασία κατασκευής έργων του δημοσίου έφερε σύγκρουση με το βασικό πολεοδομικό κανόνα ότι κάθε έργο απαιτεί άδεια από την πολεοδομική αρχή είτε είναι δημόσιο είτε είναι ιδιωτικό. Μάλιστα, το απόσπασμα αυτό ανήκει στην ανάλυση που ο ίδιος έκανε για το άρθρο 16, το οποίο περιλαμβάνει ρυθμίσεις, μεταξύ άλλων, για τα χιονοδρομικά κέντρα και για τα λιμάνια.

Σε ποια πολυνομία του παρελθόντος αναφέρεστε, κύριε Υπουργέ; Την πολυνομία που η ίδια η συγκυβέρνηση εισάγει δεν την βλέπετε; Συγκεκριμένα, σήμερα ψηφίστηκε το νομοσχέδιο του Υπουργείου Τουρισμού: «Απλούστευση διαδικασιών για την ενίσχυση της τουριστικής επιχειρηματικότητας, αναδιάρθρωση του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού και λοιπές διατάξεις». Σε αυτό περιλαμβάνονται τα άρθρα 9 έως 11 και για τους τουριστικούς λιμένες και το άρθρο 13 για τα χιονοδρομικά κέντρα. Την ίδια ημέρα εισάγετε το παρόν νομοσχέδιο με το οποίο διατείνεστε ότι πατάσσετε τη γραφειοκρατία και την πολυνομία και περιλαμβάνετε τομές στο θέμα των αυθαιρέτων.

Η Κυβέρνησή σας μάλλον πάσχει από ασυνεννοησία. Καλό θα ήταν να συνεννοούνται οι Υπουργοί πριν καταθέσουν νομοσχέδια, για να μην έχουμε το σημερινό φαινόμενο όπου στο ένα νομοθέτημα δίνετε τη δυνατότητα να κατασκευάζονται χώροι αναψυχής δίπλα στον αιγιαλό και να παραχωρείται η χρήση τους στα μεγάλα ξενοδοχειακά κέντρα, τα οποία ανήκουν ως επί το πλείστον σε πολυεθνικά τουριστικά γραφεία των δανειστών της χώρας.

Έχει δημοσιευθεί και στον Τύπο ότι η Ελλάδα ίσως είναι η χώρα με τους περισσότερους νόμους και ρυθμίσεις στον κόσμο. Τα τελευταία τριάντα χρόνια έχουμε ψηφίσει τέσσερις χιλιάδες νόμους και έχουν εκδοθεί εκατόν δέκα χιλιάδες υπουργικές αποφάσεις. Το αποτέλεσμα είναι ένα πολυδαίδαλο νομικό σύστημα που τελικά κανένας δεν γνωρίζει την ισχύ του.

Η πολυνομία αποτελεί τη βάση για την κακοδικία, την ανομία και τη διαφθορά. Αν, για παράδειγμα, ένας πολίτης για ένα σπίτι χρειάζεται να απευθυνθεί σε εκατόν πενήντα υπηρεσίες, τότε μαθηματικά οδηγείται στις υπηρεσίες κάποιου μεσάζοντος. Αν για ένα θέμα φορολογίας υπάρχει σειρά διαφορετικών ρυθμίσεων

και ερμηνειών, τότε ο πολίτης θα οδηγηθεί στις πιο εύκολες λύσεις.

Ταυτόχρονα με την πολυνομία έχουμε και τη γραφειοκρατία. Το κόστος της γραφειοκρατίας υπολογίζεται στο 6,5% του ΑΕΠ. Με μία μείωση της γραφειοκρατίας κατά 25% η εθνική οικονομία θα είχε όφελος 5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Τι κάνει η Κυβέρνησή σας γι' αυτό; Αντί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα στη ρίζα του, προσπαθεί να αποδομήσει τη δημόσια διοίκηση. Ενώ ψηφίζει δύο νομοσχέδια την ίδια ημέρα, ρυθμίζοντας με διαφορετικό τρόπο το ίδιο θέμα, παράλληλα εισάγει τροπολογία που καταργεί την αρμοδιότητα της Βουλής επί των οργανισμών των Υπουργείων και την πιθανή κατάργηση φορέων του δημόσιου.

Για την τροπολογία με γενικό αριθμό 693 και ειδικό 70, όπως και για τις υπόλοιπες τροπολογίες, θα αναφερθούμε διεξοδικά στην αυριανή συζήτηση.

Επί της αρχής του νομοσχεδίου διαπιστώνουμε για άλλη μία φορά ότι δεν σας ενδιαφέρει η προστασία του περιβάλλοντος, αλλά λειτουργείτε καθαρά εισπρακτικά.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες σας καλούμε να υιοθετήσετε διαφορετική πολιτική στην αντιμετώπιση των αυθαιρέτων, η οποία μπορεί να λειτουργήσει ως μοχλός ανάπτυξης και όχι ως μέσο βεβαίωσης προστίμων. Για να γίνει όμως αυτό, πρέπει να αναγνωριστούν και παραμετροποιηθούν σε επίπεδο γεωχωρικής υποδομής σε βάση δεδομένων τα ήδη υπάρχοντα δηλωθέντα οικιομελώς αυθαίρετα. Είναι διαφορετικό ποιοτικά ένα κλείσιμο μπαλκονιού από ένα νέο κτίσμα. Είναι διαφορετικό εάν κάτι που χαρακτηρίζεται αυθαίρετο βρίσκεται εκτός σχεδίου πόλεως από κάτι το οποίο είναι εντός. Υπάρχουν δηλαδή σαφείς διαφοροποιήσεις, οι οποίες πρέπει να κατηγοριοποιηθούν, καθώς επίσης και να εμφανιστούν σε ποιο σημείο στο χάρτη εντοπίζονται. Μπορούν επίσης να εξαχθούν χωρικές πυκνότητες εντοπισμού των κατηγοριοποιημένων αυθαιρέτων.

Από τα παραπάνω προκύπτει το συμπέρασμα ότι δεν θέλετε να εφαρμόσετε ένα μοντέλο διαφορετικής αντιμετώπισης των αυθαιρέτων κατασκευών, προκειμένου να λυθεί εποικοδομητικά το πρόβλημα της νομιμοποίησης με σύγχρονο τρόπο. Δεν θέλετε να εγκαταλείψετε τη λογική που εισάγει τους πολίτες σε ομηρία, αφού δεν περιλαμβάνει οριστική λύση, αλλά μόνο επιτρέπει τη διατήρηση ενός κτίσματος. Μην ξεχνάμε, βέβαια, ότι ως δαμόκλεια σπάθη επικρέμεται απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την νομιμότητα ή τη συνταγματικότητα της συγκεκριμένης ρύθμισης.

Καθώς κατηγορείτε την Αντιπολίτευση για κριτική άνευ προτάσεων, θα σας υποβάλουμε μια σημαντική πρόταση που θα μπορούσε να υλοποιηθεί, για παράδειγμα στις περιοχές εκτός σχεδίου και εκεί που προκύπτει μια σαφώς βαθμονομημένη υψηλή πυκνότητα. Για τις περιοχές αυτές να εφαρμόζονται κριτήρια άμεσης ένταξης αυτών στο σχέδιο πόλης με άμεσες διαδικασίες. Για να μην ανρωτιέστε ποιες θα μπορούσαν να είναι αυτές, θα αναφέρουμε κάποια παραδείγματα. Εάν για παράδειγμα σε εντοπισμένη περιοχή εκτός σχεδίου παρουσιάζεται μεγάλη πυκνότητα, όπως είπαμε παραπάνω, αυθαιρέτων και για την περιοχή αυτή δεν υπάρχει καμμία περιβαλλοντική, γεωλογική, υδρολογική κ.λπ. μελέτη, θα μπορούσε να ενταχθεί η εν λόγω περιοχή σε ένα στάδιο ως εντός σχεδίου -δηλαδή μελέτη και έγκριση ΣΧΟΟΑΠ και πολεοδομική μελέτη- και μας απομένει μόνο η πράξη εφαρμογής του σχεδίου σε ένα μεταγενέστερο στάδιο. Με αυτόν τον τρόπο και πλήρης νομιμοποίηση θα γίνει, αλλά και ωφελιμένο θα βγει ο εκάστοτε δήμος, οργανώνοντας καταστάσεις που μπορεί να χρονίζουν για δεκαετίες.

Σε ό,τι αφορά την περιβαλλοντική καταστροφή που προκαλείται, αυτό μάλλον είναι ένα μύθευμα, αφού είναι δεδομένο ότι αυτές οι κατασκευές, σπύτια δηλαδή, υπάρχουν εδώ και πολλά χρόνια, κανένας δεν τα χτίζει και ούτε πρόκειται. Λειτουργούν χωρίς δίκτυα υποδομών οργανωμένα, αλλά αντίθετα κατασκευασμένα χωρίς καμμία μελέτη. Ο καθένας μόνος του δηλαδή. Άρα, μένοντας εκτός σχεδίου λειτουργούν ανεξέλεγκτα προκαλώντας, πολλαπλάσια περιβαλλοντικά προβλήματα.

Απαιτείται χτίσιμο όλων αυτών των πληροφοριών σε ενιαίο υπόβαθρο, κριτική των συστημάτων δόμησης, επαναφορά των

συστημάτων δόμησης περιοχών του Τρίτου.

Θα θέλαμε επίσης να αναδείξουμε το υπόμνημα της Ένωσης Τεχνολογικής Εκπαίδευσης Μηχανικών της 30ης Ιουλίου 2013 για τα άρθρα 10 και 52. Πιο συγκεκριμένα, για το άρθρο 10 αναφέρεται ότι το υφιστάμενο καθεστώς διαχείρισης του πληροφοριακού συστήματος δήλωσης αυθαιρέτων και μεταβίβασης ακινήτων από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας δεν είναι καθόλου αξιόπιστο. Το Τεχνικό Επιμελητήριο χρησιμοποίησε τη διαχείριση του πληροφοριακού συστήματος ως μοχλό πίεσης προς την Κυβέρνηση για την εξυπηρέτηση των συνδικαλιστικών του διεκδικήσεων, λειτουργώντας ως επαγγελματικός φορέας. Από την ως άνω συμπεριφορά του Τεχνικού Επιμελητηρίου, δηλαδή τις διακοπές στη λειτουργία του συστήματος, ταλαιπωρήθηκαν πρωτίστως τα μέλη του, ελεύθεροι επαγγελματίες, τα μέλη της ΕΕΤΕΜ, οι υπόλοιποι επαγγελματίες, συμβολαιογράφοι κ.λπ. και οι πολίτες, ζημιώνοντας παράλληλα και το κράτος.

Επίσης, το Τεχνικό Επιμελητήριο χρησιμοποιεί τη διαχείριση του πληροφοριακού συστήματος για να εμποδίζει την πρόσβαση σ' αυτό των μηχανικών του Τεχνικού Επιμελητηρίου, επειδή τους θεωρεί ανταγωνιστές του, προκειμένου να ευνοήσει τα μέλη του. Ειδικότερα το Τεχνικό Επιμελητήριο, χωρίς να έχει εκ του νόμου το δικαίωμα, μέσω αυθαιρέτων οδηγιών που έχει συντάξει επιτρέπει ή εμποδίζει κατά το δοκούν στους χρήστες του συστήματος να έχουν πρόσβαση σε δραστηριότητες της δεύτερης φάσης τακτοποίησης των αυθαιρέτων. Η πράξη έδειξε ότι δεν υπάρχει καμμία δυνατότητα εποπτείας του συστήματος από το ΥΠΕΚΑ. Για τους παραπάνω λόγους και προκειμένου να διασφαλιστεί το δημόσιο συμφέρον και η απρόσκοπτη λειτουργία του πληροφοριακού συστήματος δήλωσης αυθαιρέτων, το ΥΠΕΚΑ θα πρέπει να αναλάβει άμεσα και εξ ολοκλήρου τη διαχείριση της ηλεκτρονικής διαδικασίας δήλωσης αυθαιρέτων και δήλωσης ακινήτων.

Επομένως από την παράγραφο 1 του άρθρου 10 θα πρέπει να αφαιρεθεί η φράση «Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας ή άλλης αρμόδιας δημόσιας αρχής εποπτευόμενης», καθώς επίσης και να τροποποιηθούν ανάλογα όλες οι σχετικές διατάξεις των υπολοίπων παραγράφων του άρθρου 10 οι οποίες εμπλέκουν το Τεχνικό Επιμελητήριο στην ηλεκτρονική διαδικασία.

Στην παράγραφο 8 του άρθρου 10 προβλέπεται επιπλέον χρηματική επιβάρυνση των ιδιοκτητών, προκειμένου να χρηματοδοτείται το Τεχνικό Επιμελητήριο για τη διαχείριση του πληροφοριακού συστήματος. Με τον απαράδεκτο αυτό τρόπο η Κυβέρνηση αναπληρώνει τα έσοδα που έχασε το Τεχνικό Επιμελητήριο από την κατάργηση του 2% από τις αμοιβές των μηχανικών και 2% από τα καταβαλλόμενα ποσά στους αναδόχους για την εκτέλεση δημοσίων έργων.

Για το άρθρο 52 αναφέρουν ότι ενώ οι υποψήφιοι ενεργειακοί επιθεωρητές, μηχανικοί των ΤΕΙ με βάση την κείμενη νομοθεσία, π.δ. 100/2010 και ν. 4111/2013, παρακολουθούν το ίδιο εκπαιδευτικό πρόγραμμα και δίνουν τις ίδιες ακριβώς εξετάσεις με τους μηχανικούς που είναι μέλη του Τεχνικού Επιμελητηρίου, υπάρχουν μόνο για τους μηχανικούς των ΤΕΙ περιπορισμοί οι οποίοι δεν τεκμηριώνονται επιστημονικά και δεν ισχύουν σε κανένα άλλο κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συγκεκριμένα υπάρχει αποκλεισμός από τα γραφεία τριτογενούς τομέα, καταστήματα, γραφεία κ.ά, θέσπιση αυθαίρετου ορίου ισχύος 100 KW για τις εγκαταστάσεις θέρμανσης και κλιματισμού, περιορίζοντας σημαντικά το εύρος δραστηριοποίησης τους και τον ελεύθερο ανταγωνισμό στη σχετική αγορά παροχής υπηρεσιών. Με τον τρόπο αυτό το επάγγελμα του ενεργειακού επιθεωρητή παραμένει ουσιαστικά κλειστό. Το ΥΠΕΚΑ είχε αναγνωρίσει ότι οι περιορισμοί σε βάρος των πτυχιούχων μηχανικών ΤΕΙ με τη διάκριση δύο κατηγοριών επιθεωρητών α' και β' τάξης δεν δικαιολογούνται, εφόσον από τη νομοθεσία προβλέπεται παρακολούθηση κοινού εκπαιδευτικού προγράμματος και ενιαία εξεταστική διαδικασία.

Με βάση τους νόμους 2916/2001, 3549/2007 και 4009/2011 περί ανώτατης εκπαίδευσης και το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο τα επαγγελματικά δικαιώματα ρυθμίζονται από το Υπουργείο Παιδείας. Ως εκ τούτου, το ΥΠΕΚΑ δεν έχει αρμοδιότητα ρύθμισης επαγγελματικών δικαιωμάτων πτυχιούχων ανωτάτης εκπαίδευσης, διότι δεν ασκεί εποπτεία στα ανώτατα εκπαιδευτικά

ιδρύματα, ΤΕΙ Πανεπιστήμια κ.λπ..

Για τους παραπάνω λόγους η Ένωση Τεχνολογικής Εκπαίδευσης Μηχανικών ζητά την επαναφορά της θέσης του ίδιου του ΥΠΕΚΑ μέσω διάταξης σε σχέδιο νόμου και την εξάλειψη των απαράδεκτων περιορισμών στην άσκηση του επαγγέλματος του ενεργειακού επιθεωρητή σε βάρος των μηχανικών των ΤΕΙ καταργώντας τις αντίστοιχες διατάξεις της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, οι οποίες περιελήφθησαν στο ν.4111/2013 (ΦΕΚ 18/Α'/25-1-2013) ήτοι την παράγραφο 4 του άρθρου 31.

Γίνεται αντιληπτό ότι το παρόν νομοθέτημα δεν λύνει το πρόβλημα χιλιάδων ιδιοκτητών που κατέχουν κτίσματα που περιλαμβάνουν αυθαιρεσίες, τις οποίες οι ίδιοι ούτε καν γνώριζαν όταν τα αγόραζαν. Ακόμα περιλαμβάνει αδικίες, τόσο σε βάρος επαγγελματιών ομάδων όπως διαπιστώσαμε από το ανωτέρω υπόμνημα, αλλά και σε βάρος των ατόμων με ειδικές ανάγκες, τα οποία όταν πλήττονται με αναπηρία άνω του 67% πρέπει να προσκομίσουν εισοδηματικά κριτήρια για να λάβουν την προβλεπόμενη μείωση.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους ψηφίζουμε «όχι» επί της αρχής του εισπρακτικού νομοσχεδίου και στην αυριανή συζήτηση θα αναλύσουμε τη θέση μας επί των άρθρων, ζητώντας μόνο αυτά που παρέχουν ρυθμίσεις ευνοϊκές για τους Έλληνες πολίτες, χωρίς να υποβαθμίζουν την περιβαλλοντική ισορροπία. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε, κύριε Χαϊκάλη και για την οικονομία του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Παναγιώταρος.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Θα μιλήσω σχετικά με το σχέδιο νόμου «Αντιμετώπιση της αυθαίρετης δόμησης, περιβαλλοντικό ισοζύγιο και άλλες διατάξεις» και άσχετες τροπολογίες, φυσικά επιζημίες για τον ελληνικό λαό, τροπολογίες οι οποίες έρχονται απευθείας από το εξωτερικό και τις οποίες η Χρυσή Αυγή καταψηφίζει.

Η πολιτεία επιχειρεί για πολλοστή φορά –και αυτή τη φορά ανεπιτυχώς, πιστεύουμε εμείς όπως θα φανεί στο άμεσο μέλλον– να βάλει μια τάξη στις γνωστές σε όλους μας αυθαίρετες κατασκευές, οι οποίες θα μπορούσε να πει κανείς, ότι είναι ίδιο γνώρισμα της μεταπολιτευτικής πρακτικής.

Βεβαίως, θεωρούμε θετική τουλάχιστον την πρόθεση να δημιουργηθεί ένα νομοσχέδιο που θα έλυνε ουσιαστικά το ζήτημα των αυθαίρετων κατασκευών, αν και πιστεύουμε ότι πρόκειται για ευχολόγια και τίποτα περισσότερο. Εξάλλου, τόσα χρόνια, με τόσους νόμους που έχουν ψηφιστεί σχετικά με το ζήτημα, δεν έχει λυθεί το πρόβλημα. Αντιθέτως έχει διογκωθεί. Και όλα αυτά επειδή δεν υπήρχαν οι κρατικές υποδομές για την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων και αν υπήρχαν, έμειναν μόνο στα χαρτιά.

Γενικά ο νόμος φαίνεται εκ πρώτης όψεως ως ένα ελκυστικό νομοθέτημα. Ωστόσο αφήνει πολλές ασάφειες και δικλίδες, ειδικά για την περίπτωση της εκτός σχεδίου δόμησης και τη μεταφορά συντελεστών δόμησης.

Ως προς τα περιβαλλοντικά ισοζύγια και τα πράσινα ταμεία που θεσπίζονται, υπάρχουν εκ μέρους μας σοβαρές επιφυλάξεις. Για άλλη μια φορά η πολιτεία δρα σαν πυροσβέστης και όχι προληπτικά και δραστικά, παραδεχόμενη η ίδια την αποτυχία της στον έλεγχο τη αυθαίρετης δόμησης. Ιδρύονται υπηρεσίες με ελλιπέστατο προσωπικό για τον έλεγχο των κατεδαφιστέων αυθαιρέτων νέας γενιάς, παρεμβάλλοντας ταυτόχρονα περίπλοκες διαδικασίες ελέγχου.

Η ίδια η πολιτεία παραδέχεται πως δεν μπορεί να προβεί σε ολοκληρωτική κατεδάφιση αυθαιρέτων και ότι φεύγει από τη λογική αυτή, επιβάλλοντας πρόστιμα υπέρ ενός, δήθεν, πράσινου ταμείου, του οποίου οι πόροι πιθανότατα να μην χρησιμοποιηθούν ποτέ για το σκοπό αυτό για τον οποίο και προορίζονται. Αντιθέτως, είναι πολύ πιθανό να καλύψουν τις μνημονιακές υποχρεώσεις της χώρας μας.

Η υποχρέωση προσκόμισης αεροφωτογραφιών, που προβλέπεται στο νομοσχέδιο για την ανακάλυψη αυθαιρέτων, δεν λύνει οριστικό το πρόβλημα απόκρυψης αυθαιρέτων κατασκευών, όπως καλυμμένες πισίνες, σκίαστρα κ.λπ.. Σε αυτές, για παρά-

δειγμα, φαίνεται μόνο το ποσοστό κάλυψης των κατασκευών και όχι η δομημένη επιφάνεια. Απαιτείται η σύσταση ενός πολυπληθούς ελεγκτικού φορέα που θα ελέγχει επί τόπου όλες τις κατασκευές και όχι μόνο δειγματοληπτικά.

Επίσης, θα πρέπει να τιμωρηθούν παραδειγματικά όλοι οι παραβαίνοντες το νόμο –παραδείγματος χάρι βίλες σε δασικές εκτάσεις– και όχι να κατεδαφίζονται για λόγους εντυπωσιασμού παραπήγματα και όποτε γίνεται αυτό.

Όσον αφορά τους Έλληνες εθνικιστές της Χρυσής Αυγής, για εμάς βασική προϋπόθεση για την αντιμετώπιση του ζητήματος των αυθαιρέτων είναι η δημιουργία ενός πλήρους κτηματολογίου εθνικής κλίμακας, ώστε να είναι δυνατός ο έλεγχος του οικιστικού, του δομημένου περιβάλλοντος, καθώς και του μη δομημένου περιβάλλοντος.

Στις προσπάθειες που έχουν γίνει, το μόνο που κατάφερε η πολιτεία είναι να τελματώσει το κτηματολόγιο και να χαθούν αμύθητα ποσά, που είχαν προέλθει από εθνική, και από κοινοτική επιχορήγηση και τελικά κτηματολόγιο δεν αποκτήσαμε ποτέ.

Με την προϋπόθεση ότι θα έχει δημιουργηθεί το εθνικό κτηματολόγιο, πάγια θέση μας είναι πως θα πρέπει να υπάρχουν ισχυροί δήμευτές που θα εφαρμόσουν ένα εθνικό πλαίσιο-νόμο περί αυθαιρέτων κατασκευών. Οι δήμοι θα πρέπει με βάση το εθνικό πλαίσιο να καταρτίζουν μόνιμο σχέδιο χωροταξίας και πολεοδομίας, ρυθμιστικά σχέδια και πράξεις εφαρμογής, με βάση τα εκάστοτε τοπικά χαρακτηριστικά κάθε περιοχής, όπως για παραδείγματα γίνεται σε παραδοσιακούς οικισμούς, με βασικό γνώμονα την αειφορία και την προστασία του περιβάλλοντος.

Οι αυθαίρετες κατασκευές, που ως επί το πλείστον είναι υπερβάσεις δόμησης, επιδρούν δυσμενώς στο μικροκλίμα των πόλεων και επηρεάζουν τα οικοσυστήματα εκτός σχεδίου πόλεως, αλλά και την αρχιτεκτονική του τοπίου. Οι όποιοι πόροι εισπραχθούν από τη νομιμοποίηση των κατασκευών θα πρέπει να αξιοποιηθούν ορθώς, ώστε να υπάρχει περιβαλλοντική και αρχιτεκτονική ισορροπία στα πλαίσια της αειφόρου ανάπτυξης και να μην καταλήγουν στην αποπληρωμή μνημονιακών υποχρεώσεων, όπως τόκοι κ.λπ..

Θα πρέπει να σταματήσουν οι δειγματοληπτικοί έλεγχοι αυθαιρέτων κατασκευών και αντιθέτως να συσταθούν επιτροπές ελεγκτών μηχανικών, ώστε να ελεγχθεί το σύνολο των αυθαιρέτων κατασκευών. Το μέτρο αυτό θα συμβάλει και στη μείωση της ανεργίας των Ελλήνων μηχανικών, δεδομένης και της δυσχερούς κατάστασης στον κατασκευαστικό τομέα, με την τεράστια ύφεση της οικοδομικής δραστηριότητας και οι δαπάνες για αμοιβές των μηχανικών θα μπορούσαν να καλυφθούν από ένα τμήμα των εσόδων των ειδικών προστίμων.

Ένα γενικό πλαίσιο νόμου με επ' αόριστον εφαρμογή, με ευνοϊκότερους όρους πληρωμής του ειδικού προστίμου, σε συνδυασμό μόνο με τακτικούς ελέγχους από ειδικά εκπαιδευμένους ελεγκτές μηχανικούς, για λόγους αποτροπής αυθαίρετης δόμησης όλων των κατασκευών, τόσο από άποψης υπερβάσεων δόμησης όσο και από άποψη στατικής επάρκειας και αισθητικής των κατασκευών, θα έλυνε το πρόβλημα μελλοντικών αυθαιρέτων κατασκευών.

Θα πρέπει να εξασφαλιστεί η κατεδάφιση των αυθαιρέτων κατασκευών που βρίσκονται σε ευαίσθητες περιοχές, όπως αιγιαλοί, δασικές εκτάσεις, περιοχές ιστορικής σημασίας, άμεσα και χωρίς περιστροφές και να τιμωρηθούν παραδειγματικά οι ένοχοι με δήμευση περιουσίας.

Έγινε, για παράδειγμα, σύσταση Ειδικής Υπηρεσίας Επιθεωρητών Δόμησης και Ενέργειας, το άρθρο 7 του ΦΕΚ 249/25/11/2011, που έμεινε στα χαρτιά. Επίσης, τα Συμβούλια Αρχιτεκτονικής, πάλι με το ν. 4030, του ΦΕΚ 249/25/11/2011, έμειναν και αυτά στα χαρτιά.

Από εκεί και πέρα θα πρέπει, επιτέλους, να καταγραφούν οι πραγματικές χρήσεις γης και να εκπονηθεί ένα εθνικό σχέδιο-πλαίσιο για το δομημένο περιβάλλον, ώστε να είναι δυνατός ο μακροπρόθεσμος χωροταξικός σχεδιασμός, με βασικό γνώμονα την προστασία του περιβάλλοντος και την αειφορία. Αφού καταγραφούν οι χρήσεις γης και οι αυθαίρετες κατασκευές, θα πρέπει να εξετασθεί αν οι κατασκευές βρίσκονται σε δασικές εκτάσεις, αρχαιολογικούς χώρους, αιγιαλούς και να κατεδαφι-

στούν άμεσα σε περίπτωση που ισχύει αυτό.

Επίσης, το πράσινο ταμείο να γίνει επιτέλους πράξη και οι πόροι από την τακτοποίηση των αυθαιρέτων να μην καταλήγουν σε τόκους μνημονίων αλλά σε δημιουργία εκτάσεων πρασίνου καθώς και σε ζητήματα που αφορούν τη διαχείριση αποβλήτων και άλλες περιπτώσεις.

Όσον αφορά τις πολεοδομίες-ελεγκτές δόμησης, θα πρέπει οι υπηρεσίες αυτές να ανασυσταθούν εκ βάθρων, με ενδεδειγμένη καταγραφή και έλεγχο των αρχείων και ηλεκτρονικά, ώστε τα στοιχεία αυτά να διασταυρωθούν με την υφιστάμενη κατάσταση, σε συνεργασία με αρμόδιες υπηρεσίες, όπως δασαρχείο, αρχαιολογικές υπηρεσίες, εφορίες αρχαιοτήτων και νεοτέρων μνημείων. Με τον τρόπο αυτό και σε συνδυασμό με το κτηματολόγιο και τους επί τόπου ελέγχους, θα φανούν οι όποιες αυθαιρεσίες. Όσοι τελειοδίκες αποφάσεις υφίστανται ήδη ή θα προκύψουν, θα πρέπει να εφαρμόστούν άμεσα, χωρίς καθυστερήσεις.

Επίσης, θα πρέπει να δώσουν κάποιοι, επιτέλους, το παράδειγμα για την εφαρμογή των διατάξεων περί αυθαιρέτων και όχι να ξεκινά η εφαρμογή τους από το μέσο Έλληνα πολίτη, ο οποίος με μόχθο και ιδρώτα κατάφερε να χτίσει μία στέγη για την οικογένειά του. Αναφερόμαστε σε κρατικούς παράγοντες και πολιτικούς, μεγαλοεργολάβους, μεγαλοκαναλάρχες, οι οποίοι ενώ έχουν στα χέρια τους αποφάσεις για καταβολή προστίμων τελειοδίκων, έχουν το θράσος να προσπαθούν να τις ανατρέψουν ή να τις καθυστερήσουν ή έστω να μη δοθούν στη δημοσιότητα.

Επιπλέον, πιστεύουμε πως θα πρέπει να ληφθούν τα εξής μέτρα: Επαναχάραξη των περιφερειακών χωροταξικών σχεδίων και ένταξη νέων περιοχών στο σχέδιο πόλης με παροχή κινήτρων ανάπτυξης, κυρίως σε μικρές πόλεις, ώστε να αποτραπεί η περαιτέρω αστυφία, προκειμένου να αποσυμφορηθούν τα μεγάλα αστικά κέντρα, με ό,τι θετικό αυτό συνεπάγεται.

Ριζοσπαστική αντιμετώπιση της πολυδιάσπασης των υπηρεσιών και συνεπώς του όγκου της γραφειοκρατίας και αντιμετώπιση της εκτεταμένης διαφθοράς στις εν λόγω υπηρεσίες, με παραδειγματική τιμωρία των υπευθύνων και κατάσχεση περιουσιών όσων εμπλέκονται σε σκάνδαλα. Υπολογισμός ύψους προστίμων με κοινωνικά κριτήρια. Παροχή διευκολύνσεων αποπληρωμής προστίμων, ειδικά σε παραμεθόριες περιοχές ή περιοχές απομακρυσμένες από τα μεγάλα αστικά κέντρα. Δραστική μείωση προστίμων για ευπαθείς ομάδες, όπως άνεργοι, πολύτεκνοι, κτηνοτροφικές και αγροτικές κατασκευές.

Επειδή τίποτα απ' όσα προτείνουμε ως Έλληνες εθνικιστές δεν προβλέπεται στο παρόν νομοσχέδιο και το πρόβλημα της αυθαιρέτης δόμησης αντιμετωπίζεται με ημίμετρα μεταπολιτευτικού τύπου, καταψηφίζουμε επί της αρχής το εν λόγω νομοσχέδιο.

Καταθέσαμε και μία τροπολογία στην παράγραφο 3 του άρθρου 17 του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, όπου προβλέπεται πως στους παλιννοστούντες ομογενείς δίνεται έκπτωση 80% στο επιβαλλόμενο ενιαίο ειδικό πρόστιμο. Με το δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, το ίδιο δικαίωμα παρέχεται σε όλα τα μέλη της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης.

Αφού υποστηρίζετε ότι η μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης είναι ένα αμιγές κομμάτι του ελληνικού πληθυσμού, γιατί συνεχώς τους δίνετε διευκολύνσεις, να μπαίνουν στα πανεπιστήμια χωρίς να γράφουν τίποτα, να κάνουν αυθαιρεσίες και να διευκολύνονται και να μπαίνουν στην ίδια μοίρα με τους χιλισταλαπωρημένους Πόντιους ομογενείς αδελφούς μας, οι οποίοι διώχθηκαν από κάποιους φίλους αυτών των μουσουλμανικών πληθυσμών;

Με την τροπολογία αυτή ζητάμε να υπαχθούν και οι Κύπριοι πρόσφυγες του 1974, οι οποίοι κατοικούν στην Ελλάδα, στις ειδικές ομάδες πληθυσμού. Είναι άνθρωποι οι οποίοι έχουν διωχθεί από τους Τούρκους και από πολλούς φίλους τους οι οποίοι κατοικοεδρεύουν εντός της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Παρακαλώ την ειδική αγορήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς, κ. Νίκη Φούντα, να πάρει τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, δεν χρειάζεται να μιλήσουμε σε αυτή την Αίθουσα για τις παθογένειες της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής πραγματικότητας, τις οποίες, άλλωστε, βιώνουμε καθημερινά και σήμερα περισσότερο από ποτέ.

Εμείς προσπαθούσαμε και προσπαθούμε να μιλήσουμε καθημερινά με όσο πιο δυνατή φωνή μπορούμε γι' αυτήν την κρίση αξιών που διέπει την ελληνική κοινωνία. Είναι μία κρίση αξιών που πρέπει να μας κάνει να πάρουμε πολύ σοβαρές αποφάσεις και την κατάσταση στα χέρια μας, για την αναγκαιότητα της ανατροπής του τρόπου σκέψης, της κουλτούρας μας σε πολύ συγκεκριμένα ζητήματα. Είναι μία κρίση που στη συγκεκριμένη περίπτωση έχει να κάνει με την αντίληψή μας περί νομιμότητας.

Πώς αντιλαμβανόμαστε τη νομιμότητα λοιπόν; Ο Έλληνας πολίτης κάποια στιγμή, ελπίζουμε πολύ σύντομα –και θα κάνουμε ό,τι μπορούμε ως Δημοκρατική Αριστερά γι' αυτό– πρέπει να νιώσει πως έχει να κάνει με ένα κράτος που προασπίζεται τα συμφέροντα του νομοταγούς πολίτη και καταδικάζει την αυθαιρεσία και σίγουρα όχι το αντίστροφο.

Είναι γεγονός –για να προσπαθήσουμε να επιμερίσουμε δίκαια τις ευθύνες πρωτίστως στο κράτος, στην πολιτεία, στους μηχανικούς, αλλά και σε κάθε ένα από εμάς ως πολίτη– πως το πρόβλημα είναι υπερβολικά σύνθετο. Όλοι μας δεν δείξαμε το σθένος που έπρεπε απέναντι στην αυθαιρεσία και την πάταξή της. Η αλήθεια είναι, όμως, ότι η διαμορφωμένη πραγματικότητα ήταν τέτοια που δεν μας άφηνε πολλά περιθώρια για μια πιο σωστή αντιμετώπιση, για μια πιο σωστή θέση των πραγμάτων.

Είμαι αναγκασμένη να επισημάνω το παράδοξο να έχω χάσει δουλειές προσωπικά, αλλά και πολλοί συνάδελφοι που ξέρω, επειδή οι πελάτες θεωρούσαν ότι είσαι κακός μηχανικός όταν δεν εισηγούσουν για παράδειγμα να κλειστούν οι ημιυπαίθριοι, να μην γίνει εξαντλητική αξιοποίηση των υπογείων και εξάντληση του συντελεστή δόμησης, με την οποία φυσικά υπέρβασή του.

Το ζητούμενο, λοιπόν, αυτού του νομοσχεδίου είναι να πολεμήσουμε την παρανομία ως κατεστημένο. Αυτή την πραγματικότητα καλούμαστε να αντιπαλέψουμε, αυτή την πραγματικότητα θέλουμε να αλλάξουμε σε όφελος των νομοταγών πολιτών και εις βάρος της αυθαιρεσίας, προτείνοντας αντίστοιχα βέβαια –γιατί πρέπει σε αυτή την Αίθουσα να αρχίσουμε να προτείνουμε– χωρίς να έχουμε και την πολυτέλεια να κλείσουμε τα μάτια απέναντι στο πολύ μεγάλο υπάρχον πρόβλημα.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, το οποίο είναι προφανώς αναγκαίο. Είναι αναγκαίο γιατί όλοι ξέρουμε την πραγματικότητα, αλλά και τον αντισυνταγματικό τρόπο με τον οποίο συντάχθηκε ο ν.4014/2011. Και αυτό δεν το λέμε εμείς που δεν τον υποστηρίξαμε, το λέει η ζωή, η πραγματικότητα, οι τόσες πολλές τροποποιήσεις του, οι ασάφειές του και το «ράβε, ξήλωνε» το οποίο ουσιαστικά έγινε πρόβλημα για όλους τους μηχανικούς και για όλους τους πολίτες που προσπάθησαν να υπαχθούν σε αυτό το νόμο.

Η αναγκαιότητα για εμάς έγκειται σε τρία κομβικά ζητήματα. Πρώτο και κυριότερο ζήτημα είναι πως θεωρούμε πως το νομοσχέδιο αυτό επιτέλους αναδεικνύει και καταγράφει την καλύτερη πραγματικότητα στο χώρο της αυθαιρέτης δόμησης, τοποθετώντας την πολυπόθητη κόκκινη γραμμή σε αυτή την ημερομηνία –ελπίζουμε να είναι ορόσημο για την ελληνική πραγματικότητα και τη δόμηση– την 28-07-2011.

Το σημαντικό είναι ότι αυτό γίνεται κάνοντας χρήση της τεχνολογίας, δηλαδή με τρόπο αντικειμενικό, με τρόπο μη αμφισβητήσιμο, με αδιάφυστο τρόπο. Να συμπληρώσω πως η λογική αυτή αποτελεί το βασικό λόγο για τον οποίο υποστηρίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ζητούμενο πρώτο, λοιπόν, ο συγκεκρισμός στην πραγματικότητα με το καλύτερο παρελθόν της αυθαιρεσίας, το οποίο πρέπει να το αφήσουμε πίσω. Και αφού κανείς μέσα σε αυτή την Αίθουσα δεν μπορεί να προτείνει την κατεδάφιση 1,5 εκατομμυρίων αυθαιρέτων κτηρίων –δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα– πρέπει να προχωρήσουμε σε προτάσεις που θα δείχνουν –και αυτό είναι το δεύτερο ζητούμενο για εμάς– το δρόμο για μια κοινωνική δικαιοσύνη και, μέσα από την επιβράβευση των νομοταγών πολιτών, με μία διαβάθμιση της αυθαιρεσίας.

Δεν εννοούμε σε καμιά περίπτωση πως στην ελληνική πραγ-

ματικότητα υπάρχουν καλοί και κακοί. Κάποια στιγμή, όμως, σε αυτή τη χώρα πρέπει να προασπιστούμε το έννομο συμφέρον και την έννοια της αναλογικότητας, όπως ορίζει το Σύνταγμα.

Να πούμε ότι οι κατηγορίες των αυθαιρεσιών που ορίζονται σε αυτό το νομοσχέδιο στο άρθρο 9 είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα. Όλες οι αυθαιρεσίες δεν είναι ίδιες και όλες οι αυθαιρεσίες δεν έχουν το ίδιο περιβαλλοντικό αποτύπωμα στη ζωή μας και στον περιβάλλοντα χώρο μας.

Τα κοινωνικά κριτήρια και οι μειώσεις που εισάγονται στα πρόστιμα είναι επίσης ένα πάρα πολύ σημαντικό και θετικό βήμα που γίνεται σε αυτό το νομοσχέδιο. Οι τρίτεκνοι, οι πολύτεκνοι, οι παλιννοστούντες, οι μειονότητες είναι αυτοί που ουσιαστικά ωφελούνται από μειώσεις στα πρόστιμα τα οποία πρέπει να γίνουν με δίκαιο τρόπο αυτή τη φορά.

Υπάρχει ένα θέμα, λοιπόν, σε σχέση με το πώς διαχειριζόμαστε το παράνομο, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι όλες οι αυθαιρεσίες δεν είναι εξίσου σοβαρές, αλλά και όλες οι αυθαιρεσίες παράλληλα επιβαρύνουν το περιβάλλον και αντίκεινται σε σχετικές νομολογίες του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Ως Δημοκρατική Αριστερά έχουμε καταθέσει αρκετές τροπολογίες, οι οποίες θέλουν να συνδέσουν πραγματικά αυτό το νόμο με πράσινες παρεμβάσεις, καθώς και με την εμμονή μας για την πλήρη καταγραφή της υπάρχουσας κατάστασης ορίζοντας, όπως είπαμε, αυτό το «στοπ στην αυθαιρεσία».

Να πούμε ότι υπάρχει από το Συμβούλιο της Επικρατείας η απόφαση 3500/2009, με την οποία έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν είναι συνταγματικά ανεκτή οποιαδήποτε ρύθμιση για εξαίρεση από την κατεδάφιση και νομιμοποίηση αυθαιρέτων κατασκευών ανεγειρόμενων μετά τη θέσπιση των βασικών πολεοδομικών κανόνων -και αυτό ορίζεται από το 1955 με τη θέσπιση της πολεοδομίας ως έννοιας- και σύμφωνα με την οποία η χωροταξική ανάπτυξη και η πολεοδομική διαμόρφωση της χώρας πρέπει να ρυθμίζεται με βάση τον ορθολογικό σχεδιασμό, υπαγορευόμενο από πολεοδομικά κριτήρια, σύμφωνα με την ιδιομορφία, τη φυσιογνωμία και τις ανάγκες κάθε περιοχής. Είναι αυτό που στην αρχιτεκτονική ονομάζεται κορεσμός ή πυκνότητα της αυθαιρεσίας ή της δόμησης.

Η κάθε περιοχή, λοιπόν, έχει διαφορετική φέρουσα ικανότητα, η κάθε περιοχή πρέπει να αντιμετωπιστεί με διαφορετικό τρόπο και όλοι εμείς πρέπει να στρέψουμε το βλέμμα μας προς αυτήν την αναγκαιότητα πια, αν θέλουμε να περισώσουμε ό,τι ουσιαστικά μπορούμε πλέον.

Εφόσον δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι γι' αυτήν την απόφαση του ΣτΕ, πρέπει ουσιαστικά να διαμορφώσουμε όλες εκείνες τις συνθήκες για να σεβαστούμε τις ιδιομορφίες και τις ανάγκες όπως είπα, της κάθε περιοχής.

Η αλήθεια είναι ότι από πλευράς του Υπουργείου υπάρχει ένα πάρα πολύ δύσκολο έργο, τη στιγμή που δεν υπάρχει Κτηματολόγιο, δεν υπάρχουν καθορισμένες ζώνες, τη στιγμή που δεν υπάρχουν τα απαραίτητα εργαλεία για να γίνει αυτό.

Θα θέλαμε να πούμε ότι σε αυτό το νομοσχέδιο, παρά τα όσα προβλήματα, έγινε βασική αναφορά -και ευχαριστούμε τον Υπουργό που εισακούστηκε η θέση της Δημοκρατικής Αριστεράς- στο να γίνει σύνδεση αυτού του μοναδικού αριθμού, που θα έχουν πλέον τα κτήρια στο νομοσχέδιο για την ηλεκτρονική ταυτότητα του κτηρίου, και να ακολουθεί το κτήριο σε όλες του τις καταγραφές στα δημόσια έγγραφα, στα δημόσια ντοκουμέντα. Ένας μοναδικός αριθμός που θα υπάρχει στο περιουσιολόγιο για την πάταξη της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς εν γένει, που θα υπάρχει στο κτηματολόγιο, στην ΕΚΧΑ ΑΕ και στην ηλεκτρονική ταυτότητα του κτηρίου για να μπορούν να ελέγχονται όλες οι παρεμβάσεις και επεμβάσεις σε μετέπειτα χρονικό διάστημα πάνω στο κτήριο, για να μπορούμε να ελέγχουμε βήμα, βήμα όλες εκείνες τις διαμορφώσεις στο χρόνο και στον τόπο κάθε περιοχής.

Να πούμε ότι πρέπει να υπάρξει -και υπήρξε δέσμευση από το Υπουργείο- απευθείας σύνδεση όλων των καταγεγραμμένων θεμάτων, ρυθμίσεων, αυθαιρεσιών απευθείας στο νέο σύστημα της ηλεκτρονικής ταυτότητας. Κύριε Υπουργέ, είναι νομοσχέδιο που αναμένουμε και θεωρούμε ότι θα λύσει πάρα πολλά ζητήματα.

Τρίτο ζητούμενο για εμάς, να πούμε ότι συνεχίζουν να είναι οι κατεδαφίσεις. Οι κατεδαφίσεις είναι το ζητούμενο για να μπορέσει ουσιαστικά ο πολίτης να πειστεί ότι υπάρχει επιτέλους αυτή η πολιτική βούληση που θα διαχωρίσει το νόμιμο από τον παράνομο πολίτη. Πρέπει, λοιπόν, να καθορίσουμε ποιο είναι το επόμενο βήμα.

Ξέρουμε ότι αυτές οι αποφάσεις έχουν πολιτικό κόστος, αλλά πρέπει να τις πάρουμε. Και ποιες τέτοιες δύσκολες αποφάσεις έχουν προτεραιότητα; Φυσικά αυτές οι αποφάσεις οι οποίες έχουν να κάνουν με τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις, αλλά και με όλα εκείνα τα κτήρια που βρίσκονται για εμάς σε προστατευόμενες περιοχές, σε αιγιαλό και παραλία και σε όλες εκείνες τις περιοχές που πρέπει επιτέλους να σεβαστούμε.

Να πούμε, κύριε Υπουργέ -πρέπει να το πω και σε αυτό το νομοσχέδιο- ότι δεν γίνεται να δεχόμαστε σε θέματα χωροταξίας και ουσιαστικά σε θέματα περιβάλλοντος παρεμβάσεις από άλλους Υπουργούς. Η δημόσια παρέμβαση της κ. Κεφαλογιάννη του Υπουργείου Τουρισμού στις πρώτες κατεδαφίσεις παράνομων κτηρίων πάνω στον αιγιαλό που επιτέλους έγιναν στην Κρήτη, για εμάς δεν έπρεπε να έχουν γίνει ανεκτές.

Να πούμε ότι σήμερα ψηφίστηκε αυτό το νομοσχέδιο -το νομοσχέδιο για τον τουρισμό εννοώ- το οποίο έχει αντίθετες διατάξεις με τις διατάξεις που φέρνεται τώρα, καθώς φυσικά και με πολλές διατάξεις του άρθρου 24 του Συντάγματος.

Εμείς είμαστε αντίθετοι στα άρθρα 2 και 16 και σε αυτό το νομοσχέδιο. Και ανησυχούμε γιατί και ο παλιός και ο νέος αιγιαλός δυστυχώς -να το πω έτσι αδόκιμα- μπαίνουν στο παιχνίδι.

Μπαίνουν στο παιχνίδι των επενδύσεων και θεωρούνται πλέον απαραίτητο συστατικό κάθε νομοθετικής ρύθμισης που έρχεται σε μια λάθος εννοούμενη για εμάς επιχειρηματικότητα και ανάπτυξη. Δεν χρειάζεται το περιβάλλον και κοινωνικά κεκτημένα να έρχονται πάντα σε αντιπαράθεση με την ανάπτυξη. Αυτές, για εμάς, είναι δύο έννοιες που συμβαδίζουν και υπάρχουν παράλληλα.

Αναμένουμε, λοιπόν, τη στιγμή που θα νομοθετούμε σε αυτήν την Αίθουσα χωρίς εξαιρέσεις.

Πέραν της αυτονομίας του Υπουργείου Τουρισμού ήρθε και μία τροπολογία για την ΕΥΔΑΠ, την οποία εμείς φυσικά καταψηφίσαμε και είχε να κάνει με την ιδιωτικοποίηση των υδάτων.

Να πω στο Τμήμα -ειπώθηκε και από τον εισηγητή μας στο αντίστοιχο νομοσχέδιο, τον κ. Ψύρρα- ότι η Επιτροπή Προστασίας του Περιβάλλοντος με ομόφωνη εισήγησή της απ' όλα τα κόμματα, όλες τις παρατάξεις, όλους τους συναδέλφους συμφωνήσαμε να γίνει μια εισήγηση ότι το νερό, τα ύδατα πλέον πρέπει να υπάρχουν στην αντίληψή μας ως φυσικός πόρος και όχι ως ανθρωπίνος πόρος. Πρέπει να προστατέψουμε με κάθε τρόπο τα ύδατα, το νερό απ' όλες αυτές τις -να το πω έτσι- εισβολές κεφαλαίων που θέλουν και εποφθαλμιούν ουσιαστικά την αξιοποίηση αυτού του πόρου.

Είμαστε αντίθετοι σε κάθε εξαίρεση. Πέραν των προτεραιοτήτων κατεδάφισης θέλουμε και ελπίζουμε να γίνει άμεσα και η σύσταση αυτού του ελεγκτικού μηχανισμού κατεδαφίσεων ο οποίος είναι κάτι πολύ θετικό. Διότι κάθε ρύθμιση πρέπει να μπορεί να γίνει πραγματικότητα στην πράξη. Υπάρχουν πάρα πολλοί νόμοι, αλλά δυστυχώς δεν υπάρχει και αντίστοιχη σύνδεσή τους με την πραγματικότητα. Ο έλεγχος και η αυτοψία είναι βασική παράμετρος για όλες αυτές τις δράσεις.

Είχαμε προτείνει και έναν εναλλακτικό τρόπο, ίσως λίγο ανατρεπτικό, δηλαδή, κίνητρα για να μπορέσουν να γίνουν αυτοκατεδαφίσεις. Ουσιαστικά είναι κάτι που συμβαίνει σε πάρα πολλές χώρες τις Ευρώπης. Δίνονται κίνητρα στους αυθαιρετούχους με μείωση προστίμων, αλλά και ουσιαστικά με κάποια παράταση δόσεων, ώστε να επωμίζονται οι ίδιοι το κόστος των κατεδαφίσεων -έτσι και αλλιώς επωμίζονται οι αυθαιρετούχοι το κόστος της κατεδάφισης- και να προχωρούν ουσιαστικά σε αυτήν χωρίς να υπάρχει άλλη δικαστική διαμάχη ή οποιοσδήποτε άλλος τρόπος παρέμβασης της δικαιοσύνης. Μιλάμε φυσικά για τελεσίδικες αποφάσεις. Ελπίζουμε κάποια στιγμή όλη αυτή η αντιμετώπιση να γίνει πραγματικότητα.

Πρωτίστως, όμως, θέλουμε να σχολιάσουμε τα άρθρα 39 και 40 που έχουν να κάνουν με το Πράσινο Ταμείο και το περιβαλ-

λοντικό αποτύπωμα.

Θεωρούμε ότι είναι κατ' εξοχήν θετικό σημείο αυτού του νομοσχεδίου να γίνεται σαφής αναφορά στις αντίστοιχες δράσεις και όσες δράσεις περιγράφονται να μπαίνουν κατά προτεραιότητα. Τα έσοδα βέβαια του Πράσινου Ταμείου, από το 10% του συνόλου τους να πηγαίνουν σε πράσινες δράσεις, κατέληξαν πλέον στο 2,5% μόλις. Ζητήσαμε με τροπολογία μας που, φαντάζομαι, δυστυχώς, δεν θα γίνει αποδεκτή αυτό το νούμερο να φτάσει τουλάχιστον στο 30%.

Θα θέλαμε, κύριε Υπουργέ, τουλάχιστον να σκεφτείτε ένα μεγαλύτερο ποσοστό πέραν του 2,5% που προβλέπεται για αυτές τις δράσεις.

Να ολοκληρώσω λέγοντας για την τράπεζα γης ότι συμφωνούμε και με την έννοια του κορεσμού της αυθαιρεσίας και της πυκνότητας της δόμησης και με ό,τι έχει να κάνει –όπως είπαμε– με την καταγραφή της υπάρχουσας πραγματικότητας. Δυστυχώς, όμως, τα άρθρα 35 και 37 που πλασιώνουν τον τρόπο που θα λειτουργήσει αυτή η τράπεζα δεν μας βρίσκουν σύμφωνους διότι διέπονται από μια ασάφεια.

Γνωρίζουμε τη δέσμευσή σας, κύριε Υπουργέ, να υπάρχει επόμενο νομοσχέδιο για την τράπεζα γης. Δυστυχώς, πέραν της βασικής ιδέας δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε τη θέσπιση της.

Ολοκληρώνω λέγοντας ότι κάποια στιγμή πρέπει να μιλήσουμε για τις εντάξεις του σχεδίου πόλεως, ειδικά στην Αττική και στις περιοχές που υπάρχουν στη Β και Γ φάση. Πρέπει κάποια στιγμή να τις αντιμετωπίσουμε ως υπάρχον πρόβλημα, αυτοί οι οικισμοί-φαντάσματα να ενταχθούν, να αποκτήσουν δίκτυα και κυρίως να αποκτήσουν φορολογική οντότητα.

Να ολοκληρώσω λέγοντας ότι η Δημοκρατική Αριστερά έχει εμμονή με τη νομιμότητα, γι' αυτό έχουμε κατηγορηθεί κάποιες φορές. Σε ένα καθεστώς, σε μια πραγματικότητα αυθαιρεσίας και η μετάβαση στη νομιμότητα φαντάζει για εμάς ακόμη μεγαλύτερο στοιχείο.

Το νομοσχέδιο περιέχει άρθρα που καταψηφίζουμε, επειδή θεωρούμε ότι αντίκεινται στο βασικό ζητούμενο του νομοσχεδίου που είναι το περιβαλλοντικό ισοζύγιο, όπως το άρθρο 2. Στο σύνολό του, όμως, θα το υποστηρίξουμε υπερψηφίζοντας επί της αρχής επισημαίνοντας την καταληκτική ημερομηνία που βάζει μελετημένα, επιτέλους διαβασμένα και με στοχεύσεις η ενοποίηση του συστήματος καταγραφής για μια άλλη πραγματικότητα, για σύνδεση με το Υπουργείο Οικονομικών, για πάταξη της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς, με διαφάνεια, με την εισαγωγή της ευθύνης μηχανικού επιτέλους σε όλες αυτές τις αποφάσεις που πρέπει να λάβει, στην κατηγοριοποίηση της αυθαιρεσίας και την έννοια της αναλογικότητας και την πρόβλεψη που έχει για τις κοινωνικές ομάδες και τις εκπτώσεις που πρέπει να γίνουν σε αυτές. Αναμένοντας, κύριε Υπουργέ, τις όποιες βελτιώσεις θεωρούμε ότι πρέπει να γίνουν, θέλουμε να υποστηρίξουμε αυτό το νομοσχέδιο και υπερψηφίζουμε επί της αρχής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ενημερώνω ότι αν τηρήσουν το χρόνο οι ομιλητές, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και ο Υπουργός φαίνεται ότι μπορούμε να ολοκληρώσουμε σήμερα και να ψηφίσουμε επί της αρχής, λίγο μετά τις 23.00'.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λαμπρούλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν είναι η πρώτη φορά που συζητάμε για το χωροταξικό σχεδιασμό με αφορμή θέματα όπως εισάγονται από το νομοσχέδιο για την αυθαίρετη δόμηση, τους ελεύθερους χώρους, την άναρχη γιγάντωση του αστικού ιστού και άλλα.

Χωρίς να υποτιμούμε όλες αυτές τις πλευρές θεωρούμε πως θα αδικούσαμε τη σημασία του προβλήματος αν το περιορίζαμε σε αυτές. Ο χωροταξικός σχεδιασμός, η πολιτική γης, συνολικότερα η έννοια της οργάνωσης του κοινωνικού χώρου είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα με το πλαίσιο των σχέσεων παραγωγής στις οποίες κινούνται. Δεν αποτελούν κοινωνικά ουδέτερες τεχνοκρατικές διαδικασίες, αλλά στοχεύουν στην οργάνωση του

χώρου, σύμφωνα με τα συμφέροντα και τις επιλογές της άρχουσας τάξης.

Έτσι ένα μεγάλο μέρος της στρατηγικής της αστικής τάξης για τη λεγόμενη πράσινη ανάπτυξη θα εμφανίζεται μέσα από την προώθηση επιλογών στο επίπεδο του χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού, ιδιαίτερα σήμερα σε συνθήκες όξυνσης της καπιταλιστικής κρίσης.

Συνεπώς το πραγματικό πρόβλημα δεν είναι το αν θα υπάρχει ή όχι κάποιος νομοθετημένος σχεδιασμός, αλλά το ποιος αποφασίζει, με ποια κριτήρια και σε όφελος ποιού σχετικά με το χρόνο, το χώρο και τις προτεραιότητες χωροθέτησης σε εθνικό, αλλά και σε τοπικό επίπεδο.

Στον καπιταλισμό –εξοκτάρα πράγματα– ο χωροταξικός σχεδιασμός εντάσσεται και υποτάσσεται αντικειμενικά στους νόμους της αγοράς και της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων. Είναι άρρηκτα δεμένος με την εμπορευματοποίηση της γης και τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις που προωθούνται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στις σημερινές δε συνθήκες της καπιταλιστικής κρίσης οι ανάγκες του μονοπωλιακού κεφαλαίου για αναζήτηση νέων, προϊόντων τομέων επιχειρηματικής δράσης με υψηλή κερδοφορία, προκειμένου να επενδύσουν τα λιμνάζοντα, υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια, επιβάλλει ως βασικούς άξονες της πολιτικής της αστικής τάξης και των κομμάτων της, στα θέματα του χωροταξικού σχεδιασμού πρώτον, τη διεύρυνση της ατομικής ιδιοκτησίας της γης με παράλληλη συγκέντρωση και οργάνωση της ιδιοκτησίας αυτής σε μεγάλες καπιταλιστικές εκμεταλλεύσεις. Δεύτερον, την εμπορευματοποίηση και εκείνου του τμήματος της γης που ανήκει άμεσα ή έμμεσα στο δημόσιο, δηλαδή δασικές εκτάσεις, παρουσίες δημοσίων οργανισμών και επιχειρήσεων. Τρίτον, την κατάργηση των όποιων περιορισμών υπήρχαν στις αλλαγές χρήσεων γης και την άμεση συνάρτηση των τελευταίων με τα επενδυτικά σχέδια των μονοπωλιακών ομίλων σε συνδυασμό με τη θεσμική κατοχύρωση της προτεραιότητας των επενδύσεων. Τέταρτον, την προώθηση, που ήδη έχει συντελεστεί, της αλλαγής της διοικητικής διαίρεσης της χώρας, προκειμένου, μέσω πιο μεγάλων διοικητικών δομών, να βοηθηθεί η διείσδυση του μονοπωλιακού κεφαλαίου σε κρίσιμους τομείς, όπως η ενέργεια, οι υποδομές, ο τουρισμός και άλλα.

Για την επίτευξη των παραπάνω στόχων η εκάστοτε κυβερνητική πολιτική είτε μονοκομματικών –Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ– είτε των κατοπινών πολυκομματικών κυβερνήσεων αξιοποιεί ένα σύνολο θεσμικών εργαλείων, όπως ΕΣΠΑ, «Καλλικράτη», Εθνικό Χωροταξικό Σχέδιο και άλλα, προκειμένου ο χωροταξικός σχεδιασμός να υλοποιεί συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές της αστικής τάξης με ένα και μοναδικό στόχο: Την παρά πέρα ενίσχυση της κερδοφορίας και της θέσης των μεγάλων κατσκευαστικών και τραπεζικών μονοπωλιακών ομίλων σε τομείς που οι ίδιοι επιλέγουν, διότι θα τους αποφέρουν κέρδη, βάζοντας σε δεύτερη μοίρα τις ανάγκες της πλειοψηφίας του λαού, οδηγώντας τον να πληρώνει και να ξανά πληρώνει για έργα, υποδομές, υπηρεσίες που θα έπρεπε να απολαμβάνει δωρεάν, αφού αυτός είναι ο παραγωγός του πλούτου και τα δικαιούται.

Βέβαια αυτήν την κατεύθυνση της συνεκδηγής υπηρέτησης των μονοπωλίων τη βαπτίζετε ανάπτυξη. Διαρρηγνύετε μάλιστα τα μάτια σας ότι θα είναι για το καλό του λαού, προβάλλοντάς το ως μονόδρομο και διέξοδο από την κρίση, φορτώνοντας όμως τα σπασμένα της κρίσης στους εργαζόμενους, στους φτωχομεσάιους αγρότες, στους συνταξιούχους, στα άτομα με ειδικές ανάγκες, στη νεολαία, στους αυτοαπασχολούμενους.

Αυτήν την κατεύθυνση έρχεται να υπηρέτησε και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, το οποίο δεν είναι ξεκομμένο νομοθέτημα, αλλά αποτελεί τμήμα αναπόσπαστο της γενικότερης πολιτικής. Πρόκειται για υλοποίηση μεταρρυθμίσεων που έχουν ανάγκη οι μονοπωλιακοί όμιλοι, προκειμένου να διασφαλίσουν την ανταγωνιστικότητά τους, δηλαδή, την απρόσκοπτη και χωρίς εμπόδια κερδοφορία τους. Είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τη γενική αστική πολιτική χρήση λογικής υπέρ των μονοπωλιακών ομίλων από τα χωροταξικά γενικά και ειδικά μέχρι τη νομοθεσία για τα έργα και τις μελέτες, την προώθηση της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την απελευθέρωση των επαγγελματιών και άλλα.

Πρόκειται για ένα νομοθέτημα που συνδυάζει τον φοροεισπρακτικό χαρακτήρα απέναντι στα πλατιά λαϊκά στρώματα με την αξιοποίηση του κοινωνικοοικονομικού προβλήματος της αυθαίρετης δόμησης ως εργαλείο για την προώθηση της βασικής στόχευσης, που είναι η αλλαγή χρήσεων γης και η συγκέντρωσή της σε λίγα χέρια και όλα αυτά στη βάση της γενικότερης στρατηγικής της πράσινης, βιώσιμης και πολλά άλλα ανάπτυξης ευνοώντας προκλητικά κυρίως το εμποροβιοτεχνικό και τουριστικό κεφάλαιο καθώς και τις καταπατήσεις τους.

Εξάλλου η αυθαίρετη δόμηση αναπτύχθηκε στη χώρα μας επί δεκαετίες, όχι μόνο κάτω από την ανοχή αλλά και τις ευλογίες και τα ρουσφέτια των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, όπως και των κατοπινών κυβερνήσεων αλλά και της τοπικής διοίκησης. Διότι όλες αυτές οι αυθαιρεσίες υπήρχαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν όσο υπάρχει η πολιτική της εμπορευματοποίησης της γης, της εμπορευματοποίησης των λαϊκών αναγκών και ειδικότερα της λαϊκής ανάγκης για στέγη. Έτσι, προκειμένου για να προχωρήσουν την πολιτική ληστείας και εμπορευματοποίησης της γης για να περάσει η αντιλαϊκή πολιτική στη χρήση της γης, έπρεπε να δώσουν κάποιο αντίτιμο –κάποιο αντίδωρο, αν θέλετε- και στο λαϊκό παράγοντα.

Εμπορεύτηκαν και καπηλεύτηκαν υπαρκτά λαϊκά προβλήματα και ανάγκες για να δώσουν δήθεν λύσεις και να εξασφαλίσουν ταυτόχρονα την απαιτούμενη εκλογική πελατεία. Αντί δηλαδή, να λύσουν το πρόβλημα της λαϊκής κατοικίας με ευθύνη του κράτους, αντί να πάρουν την ευθύνη του σχεδιασμού και του κόστους των υποδομών, προτίμησαν την πολιτική των αντιπαροχών που οδήγησε στην τσιμεντοποίηση, στην άναρχη δόμηση, στα αυθαίρετα για την πρώτη λαϊκή κατοικία και στη συνέχεια στα αυθαίρετα για το πιο υψηλό εισοδήματα.

Κατέφευγαν στα μαζάκια και στη χάραξη δρόμων εκεί που δεν χρειάζεται υψηλό τίμημα για απαλλοτριώσεις και που συνέφερε την πλουτοκρατία. Το κυριότερο με το θεσμικό πλαίσιο που οι κυβερνήσεις διαμόρφωσαν είναι ότι έκαναν σκόπιμους διαχωρισμούς περιοχών σε εντός και εκτός σχεδίου. Προχώρησαν σε απανωτούς χαρακτηρισμούς και αποχαρκτηρισμούς σε δασικές και μη δασικές εκτάσεις. Έκλειναν σκόπιμα τα μάτια στις αυθαιρεσίες που έκαναν οι διάφοροι οικοπεδικοί συνεταιρισμοί και οι κατασκευαστικές εταιρείες που άρχισαν να δημιουργούνται, οι οποίες παρέκαμπταν τους νόμους οξύνοντας παράλληλα το πρόβλημα.

Συνεπώς η αυθαίρετη δόμηση πέρα από πολεοδομικό και χωροταξικό είναι πρωτίστως πολιτικό και ταξικό πρόβλημα και όχι ένα φαινόμενο, όπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου. Με αυτόν τον τρόπο προσπαθεί να επιδράσει ιδεολογικά, να παραπλανήσει, να συσκοτίσει τις αιτίες που οδηγούν σε αυτήν την αυθαιρεσία και να δημιουργήσει την αντίληψη αλλά και την αποδοχή για την αναγκαιότητα των προτεινόμενων μέτρων.

Πρώτον, η διαδικασία που προκρίνεται από το νομοσχέδιο είναι εντελώς ψευδεπίγραφη, αφού αναθέτει στην αγορά που η ίδια δημιούργησε και δημιουργεί το πρόβλημα των παραβιάσεων της νομοθεσίας και της χαμηλής ποιότητας των έργων. Αναθέτει στην αγορά την ευθύνη για τον έλεγχο και την επίλυσή του. Επιχειρείται με αυτόν τον τρόπο να καταστούν συνυπεύθυνοι θύτες και θύματα. Έτσι κατασκευαστικό κεφάλαιο, Κυβέρνηση, κράτος, που τους υπηρετεί και που φυσικά σκόπιμα αδυνατεί να ελέγξει την εφαρμογή της νομιμότητας, αφού στην ουσία δηλώνει παραίτηση από την υποχρέωση αυτή και οι εργαζόμενοι από την άλλη πλευρά και τα λαϊκά στρώματα, μπαίνουν στο ίδιο καζάνι.

Γίνεται φανερό ότι οι ρυθμίσεις δεν αφορούν τον πυρήνα του προβλήματος που είναι οι αποχαρκτηρισμοί και οι αλλαγές χρήσεων γης, προκειμένου να προωθηθούν τα μεγάλης κλίμακας επενδυτικά σχέδια των μονοπωλιακών ομίλων μέσω ιδιωτικοποιήσεων κρατικής γης, λιμένων, νομιμοποίησης κατασκευών μέσα σε δάση χωρίς την άδεια της Δασικής Υπηρεσίας –άρθρα 1, 15 και 16.

Η Κυβέρνηση συνεχίζοντας απαρέγκλιτα τη γραμμή των προκατόχων της για την ανάγκη αντιμετώπισης του υπαρκτού κοινωνικού προβλήματος των αυθαίρετων, τσουβαλιάζει το λαϊκό αυθαίρετο στο οποίο αναγκάστηκε και σε ένα βαθμό ακόμη αναγ-

κάζεται να καταφύγει η λαϊκή οικογένεια συχνά με τίμημα την ποιότητα και την ασφάλεια της λαϊκής κατοικίας με το αυθαίρετο του μεγαλοκαταπατητή κάθε είδους –άρθρα 1, 2, 9.

Δεύτερον, έχουμε μετακύλιση πλήρως από το κράτος στις πλάτες των ιδιωτών, επαγγελματιών, που εμπλέκονται στο κύκλωμα δικαιοπραγιών αναφορικά με τη γη: μηχανικοί που βεβαιώνουν τις αυθαιρεσίες –επί ποινή όμως αφαίρεσής της άδειας επαγγέλματος- συμβολαιογράφοι, δικηγόροι, μεσίτες, κ.λπ.

Αυτό πρέπει να το δει κάποιος σε άμεση συσχέτιση με τη γενικότερη κατεύθυνση ιδιωτικοποίησης των δημόσιων ελεγκτικών μηχανισμών, όπως αυτή εξάλλου αποτυπώνεται και στο νόμο για τις οικοδομικές άδειες, που έχει ψηφιστεί, όπου η ευθύνη του κράτους μετακυλύεται στον ιδιωτικό τομέα των ελεγκτών μηχανικών.

Με τη νέα ρύθμιση της διατήρησης χρήσης των αυθαίρετων ομολογείτε απροκάλυπτα ότι τα λαϊκά στρώματα που δεν έχουν την ευθύνη για το πρόβλημα των αυθαιρεσιών στα κτήρια, καλούνται να πληρώσουν το «πράσινο» χαράτσι, προκειμένου να έχουν πράσινο, ελεύθερους χώρους κ.λπ. στους δήμους τους, μια και το κράτος παραιτείται τυπικά από τη χρηματοδότησή τους.

Έτσι η χρηματοδότηση ανατίθεται μέσω του Πράσινου Ταμείου και υπέρ του οποίου θα εισπράττεται το χαράτσι, ώστε να χρηματοδοτούνται οι περιβαλλοντικές αυτές παρεμβάσεις. Πού πάνε τα λεφτά του «πράσινου» χαρατσιού; Στην κάλυψη των ελλειμμάτων!

Ε, λοιπόν, αν δεν είναι αυτό εμπαιγμός και κοροϊδία, τότε τι είναι; Καθαρή φοροληστεία, αυτό είναι! Αυτό το ονομάζετε «περιβαλλοντικό ισοζύγιο», στο οποίο εντάσσετε και την Τράπεζα Γης, που και αυτό το μέτρο στοχεύει στην κερδοφορία των ιδιοκτητών γης και του κατασκευαστικού κεφαλαίου, αφού η λογική της Τράπεζας Γης αναιρεί την έννοια του συντελεστή δόμησης, γιατί τον αναγορεύει σε μέσο συντελεστή δόμησης ανά περιοχή, δίνοντας τη δυνατότητα αυξημένης δόμησης σε ορισμένες περιοχές –άρθρο 35- όταν ο επενδυτής έχει τη δυνατότητα να εισρεύσει, να μεταφέρει αν θέλετε, συντελεστή δόμησης από μία περιοχή σε άλλη. Εδώ αναδεικνύονται και οι πραγματικές προθέσεις των αιρετών στους δήμους που συναινούν στη φοροεισπρακτική λογική, προκειμένου να «μπαλώσουν» τρύπες από την παράνομη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης.

Από την άλλη, οι μεγαλοκατασκευαστές που είναι οι κύριοι υπεύθυνοι για το πρόβλημα των αυθαιρεσιών παραμένουν στο απυρόβλητο, ενώ γίνεται ολοφάνερος ο εκβιασμός επί των μικροϊδιοκτητών και από το γεγονός ότι το δικαίωμα διατήρησης περιορίζεται χρονικά, δηλαδή μένει ορθάνοιχτος ο δρόμος για νέα χαράτσια στο μέλλον.

Το ΚΚΕ θεωρεί πως σήμερα είναι ανάγκη το εργατικό λαϊκό κίνημα να μη δεχθεί καμμία ρύθμιση που παγιδεύει το λαό για άλλα τριάντα, σαράντα κ.ο.κ. χρόνια. Δεν χρωστούν ούτε ένα ευρώ. Τους τα έχουν πάρει διπλά και τριπλά οι εφορίες, οι κατασκευαστικές εταιρείες με υλικά δεύτερης ποιότητας, η ΔΕΗ και άλλοι.

Με τον οργανωμένο αγώνα του μπορεί να επιβάλει την κατάργηση των προστίμων, τη φορολόγηση του μεγάλου κεφαλαίου και της μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Να απαιτήσει τη νομιμοποίηση των οικοδομών πρώτης κατοικίας στο πλαίσιο ενός ολοκληρωμένου σχεδιασμού που θα καλύπτει τις κοινωνικές και στεγαστικές ανάγκες των οικογενειών. Να κατοχυρωθεί το δικαίωμα μεταβίβασης και πώλησης των περιουσιών τους. Να επεκταθούν άμεσα τα σχέδια πώλησης με βάση τις κοινωνικές ανάγκες, ώστε να σταματήσει αυτή η αυθαίρετη δόμηση και η υποβάθμιση της ζωής των κατοίκων. Να διασφαλιστεί άμεσο σχέδιο και εφαρμογή αντισεισμικής προστασίας και αντιπλημμυρικής θωράκισης όλων των κτισμάτων.

Αυτό που πρέπει να συνειδητοποιηθεί από τους εργαζόμενους και το λαό είναι ότι το πρόβλημα της λαϊκής στέγης δεν μπορεί να λυθεί ολοκληρωμένα και προς όφελός του στο πλαίσιο του καπιταλιστικού συστήματος με όποια μορφή διαχείρισης ή μείγμα πολιτικής προτείνετε, όπου το εμπόριο γης, η άναρχη δόμηση, η έλλειψη κεντρικού σχεδιασμού, η αφόρητη κερδοσκοπία των μεγάλων συμφερόντων οδηγούν σε ανάπτυξη πόλεων-τεράτων.

Στον αντίποδα αυτής της πολιτικής για το Κομμουνιστικό Κόμμα, στόχος και κριτήριο για την οργάνωση του κοινωνικού χώρου είναι η συνδυασμένη ικανοποίηση του συνόλου των κοινωνικών αναγκών. Προϋπόθεση για να υπηρετηθεί αυτός ο στόχος της κοινωνικής αξιοποίησης της γης και του χώρου γενικότερα για την αγροτική παραγωγή, τον τουρισμό, την εξασφάλιση ποιοτικής λαϊκής στέγης και των υποδομών κοινωνικών υπηρεσιών, τη βιομηχανική παραγωγή, την προστασία του περιβάλλοντος και άλλα, αποτελεί η κοινωνική ιδιοκτησία στη γη και ο κεντρικός σχεδιασμός της οικονομίας.

Η επίκληση της αειφορίας και της βιώσιμης ανάπτυξης, της κοινωνικής και περιφερειακής συνοχής από την πλευρά της αστικής τάξης αλλά και των κομμάτων και των κυβερνήσεων που την υπηρετούν, είναι στάχτη στα μάτια των εργαζόμενων. Τίποτα απ' αυτά δεν είναι εφικτό στο πλαίσιο των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής. Πρόκειται για ιδεολογική προπαγάνδα που στοχεύει στην πιο εύκολη αποδοχή από τα λαϊκά στρώματα, ειδικά στις πιο υποβαθμισμένες περιοχές όλων αυτών των αντιλαϊκών επιλογών.

Το πρόβλημα είναι βαθιά πολιτικό και δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί στο έδαφος του σημερινού ταξικού προσανατολισμού της ανάπτυξης. Χρειάζεται πολιτική ρήξης και αντεπίθεσης που θα βάζει στο επίκεντρο την ικανοποίηση των αναγκών των εργαζόμενων και των οικογενειών τους κι όχι τη θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων.

Από τη σκοπιά των λαϊκών, λοιπόν, συμφερόντων ο χωροταξικός σχεδιασμός μπορεί και πρέπει να στοχεύει στην προστασία του περιβάλλοντος και ιδιαίτερα των δασών, των παράκτιων και νησιωτικών περιοχών, στην ισόρροπη ανάπτυξη περιοχών και κλάδων της οικονομίας, στην προστασία της δημόσιας υγείας και ασφάλειας απέναντι σε ακραία φυσικά φαινόμενα και τεχνολογικές αστοχίες και καταστροφές, στη διεύρυνση του λαϊκού εισοδήματος και των δικαιωμάτων των εργαζόμενων, στην προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Με βάση αυτά τα κριτήρια, το Κομμουνιστικό Κόμμα καλεί τους εργαζόμενους να εντείνουν την πάλη τους για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής, της οποίας ο χωροταξικός σχε-

διασμός είναι αναπόσπαστο μέρος. Η απάντηση του λαού, των εργαζόμενων, δεν μπορεί να είναι η υπεράσπιση του σημερινού άθλιου καθεστώτος, που έτσι κι αλλιώς είναι δημιούργημα της πολιτικής του κεφαλαίου και των κομμάτων που τη στηρίζουν και την οποία τα λαϊκά στρώματα έχουν χρυσοπληρώσει.

Απάντηση είναι η ενδυνάμωση της πάλης, η συσπείρωση και ενίσχυση της λαϊκής συμμαχίας εργαζόμενων, αυτοαπασχολούμενων, φτωχών αγροτών για τη διεκδίκηση, κατάκτηση και οικοδόμηση ενός διαφορετικού δρόμου ανάπτυξης σε όφελος της εργατικής τάξης και του λαού, του δρόμου της κοινωνικοποίησης των μονοπωλίων, του κεντρικού σχεδιασμού και του εργατικού λαϊκού ελέγχου, του δρόμου της λαϊκής εξουσίας, έτσι ώστε η γη και η χρήση της να αποτελούν λαϊκή περιουσία, εξασφαλίζοντας τις ανάγκες για ασφαλή οικονομική, ποιοτική κατοικία για όλους τους εργαζόμενους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Γι' αυτούς λοιπόν τους λόγους, καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, χαρακτηρίζοντάς το βαθύτατα αντιλαϊκό και απαράδεκτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε.

Ο κύριος Υπουργός έχει ζητήσει τον λόγο για να καταθέσει νομοτεχνικές διορθώσεις.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΘΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Απλώς θα ήθελα να καταθέσω για τα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε, μία σειρά νομοτεχνικών βελτιώσεων, ώστε να τις έχουν υπ' όψιν τους οι συνάδελφοι Βουλευτές κατά τη διάρκεια της τοποθέτησής τους.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ, να κατατεθούν και να διανεμηθούν στους κυρίους συναδέλφους.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ**ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ**

ΛΛ

**«Αντιμετώπιση της Αυθαίρετης Δόμησης - Περιβαλλοντικό Ισοζύγιο
και άλλες διατάξεις»****Άρθρο 3****Η περίπτωση ιν της υποπαραγράφου γ της παραγράφου 1
αναδιατυπώνεται ως εξής:**

«Για ακίνητα που προέρχονται από αναδασμό και διανομή εφόσον η αντικειμενική αξία αυτών δεν υπερβαίνει τα 15.000 ευρώ εξαιρουμένων αυτών που βρίσκονται εντός καθορισμένης ΖΟΕ για τα οποία σε κάθε περίπτωση απαιτείται το τοπογραφικό της παρούσας περ.γ.»

Η υποπαραγράφος δ της παραγράφου 1 αναδιατυπώνεται ως εξής:

«Οι ως άνω βεβαιώσεις των μηχανικών έχουν ισχύ δύο (2) μηνών. Πριν τη σύνταξη των συμβολαίων υποβάλλονται ηλεκτρονικά στην αρμόδια για το πληροφοριακό σύστημα αρχή και λαμβάνουν μοναδικό αριθμό, που αφορά στο ακίνητο. Στα συμβόλαια προσαρτάται η βεβαίωση και μνημονεύεται ο μοναδικός αριθμός του ακινήτου. Κατά τον χρόνο ισχύς τους, δύναται να χορηγείται επικυρωμένο αντίγραφο της βεβαίωσης από συμβολαιογράφο, ο μοναδικός αριθμός καταγράφεται στο πληροφοριακό σύστημα της ταυτότητας του κτιρίου κατά τις διατάξεις του νόμου 3843/2010 καθώς και σε όλα τα κεντρικά υπολογιστικά συστήματα όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 46 του παρόντος νόμου.»

Άρθρο 15**Η περίπτωση β της παραγράφου 1 αντικαθίσταται ως ακολούθως:**

«Έως ότου εκδοθεί ο τίτλος κυριότητας από τον Περιφερειάρχη ή η απόφαση της Επιτροπής Θεμάτων Γης και Επίλυσης Διαφορών, αναστέλλεται η

προθεσμία για την κατεδάφιση αυθαίρετου κτίσματος, καθώς και η επιβολή του προστίμου ανέγερσης και διατηρήσεως μη δηλουμένων κατασκευών και χρήσεων που προβλέπει το άρθρο 26.»

Άρθρο 17

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 αναδιατυπώνεται ως ακολούθως:

«Οι διατάξεις του ανωτέρω εδαφίου εφαρμόζονται και για τους μόνιμους κατοίκους Θράκης. Σε περίπτωση ελλείψεως τίτλων ιδιοκτησίας τα δικαιολογητικά θα καθοριστούν με Κοινή Απόφαση του αρμόδιου Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και των Υπουργών Εσωτερικών, Εξωτερικών και Οικονομικών.»

Άρθρο 31

Η παράγραφος 1 αναδιατυπώνεται ως ακολούθως:

«Εντός προθεσμίας επτά (7) ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος ολοκληρώνεται ο πολεοδομικός σχεδιασμός με την έγκριση ή αναθεώρηση ΓΠΣ και ΣΧΟΟΑΠ ή άλλου τύπου σχεδιασμό και την αναθεώρηση των εγκεκριμένων σχεδίων πόλης, όπου απαιτείται, σε όλους τους δήμους στους οποίους δηλώνονται αυθαίρετες κατασκευές και χρήσεις κατά τις διατάξεις του παρόντος σύμφωνα με την ηλεκτρονική καταγραφή μετά το πέρας της καταληκτικής ημερομηνίας υπαγωγής που προβλέπεται στον παρόντα νόμο. Με τα παραπάνω σχέδια καθορίζονται στις εκτός σχεδίου και εκτός ορίων οικισμών περιοχές οι ζώνες όπου επιτρέπεται η δόμηση, ειδικά στις νησιωτικές περιοχές ο πολεοδομικός σχεδιασμός σύμφωνα με τα ανωτέρω, ολοκληρώνεται εντός προθεσμίας πέντε ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος και ανεξάρτητα από την ηλεκτρονική καταγραφή.»

Άρθρο 40

Η περίπτωση 1 της παραγράφου Α αναδιατυπώνεται ως εξής:

«Κατεδαφίσεις αυθαιρέτων κτισμάτων εντός δασικής και αναδασωτέας έκτασης, αρχαιολογικών χώρων, αιγιαλού καθώς και σε ποτάμια, λίμνες και ρέματα, για τα οποία έχει εκδοθεί οριστική και αμετάκλητη δικαστική απόφαση καθώς και χρηματοδότηση για δράσεις αναδάσωσης.»

Άρθρο 48

Η περίπτωση (ιε) της παραγράφου 2 αναδιατυπώνεται ως εξής:

«Επένδυση όψεων και αντικατάσταση υαλοπετασμάτων.»

Η περίπτωση (ε) της παραγράφου 3 αναδιατυπώνεται ως εξής:

«Αντικατάσταση εσωτερικών ή εξωτερικών κουφωμάτων και υαλοπινάκων στο ίδιο άνοιγμα.»

Άρθρο 51

Η παράγραφος 10 αναδιατυπώνεται ως εξής:

Για τις εντός εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ή εγκεκριμένων Ζ.Ο.Ε περιοχές δεν ισχύουν τα όρια και οι ειδικές ρυθμίσεις που προβλέπονται από τις ειδικές διατάξεις των Προεδρικών Διαταγμάτων προστασίας. Για την έκδοση της έγκρισης δόμησης και την άδεια δόμησης ως όρια των περιοχών προστασίας νοούνται τα όρια των εγκεκριμένων σχεδίων ή των Ζ.Ο.Ε, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη. Τα ως άνω δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις όπου από τις ειδικές διατάξεις των Προεδρικών Διαταγμάτων προβλέπονται ειδικές χρήσεις γης σε οικοδομικά τετράγωνα, καθώς και σε δασικές περιοχές και αρχαιολογικούς χώρους.

Η παράγραφος 11 αναδιατυπώνεται ως εξής:

«α. Επιτρέπεται, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη η χορήγηση έγκρισης δόμησης και άδειας δόμησης σε ακίνητα εντός εκτάσεων Αγροτικής Γης Υψηλής Παραγωγικότητας εφόσον αυτά έχουν πρόσωπο σε εθνικές, επαρχιακές και δημοτικές οδούς ή και βρίσκονται εντός αποστάσεως διακοσίων (200) μέτρων από τον άξονα εθνικών, επαρχιακών οδών και εκατόν πενήντα μέτρων (150) από τον άξονα των δημοτικών οδών. Η έγκριση δόμησης και η άδεια δόμησης σε περιπτώσεις χαρακτηρισμού περιοχής ως γη υψηλής

παραγωγικότητας με την έγκριση Γ.Π.Σ ή Ζ.Ο.Ε χορηγείται σύμφωνα με τις χρήσεις γης και τους όρους δόμησης που ίσχυαν πριν την έκδοση αυτών και μόνον επί ακινήτων που έχουν πρόσωπο σε εθνικές και επαρχιακές οδούς ή και βρίσκονται εντός αποστάσεως διακοσίων (200) μέτρων από τον άξονα αυτών, κατά τα ανωτέρω. Η παρούσα παράγραφος έχει εφαρμογή έως την έκδοση της προβλεπόμενης της σχετικής Κοινής Υπουργικής Απόφασης της παρ.2 του άρθρου 56 του ν. 2637/1998, β) Διοικητικές Πράξεις οι οποίες έχουν εκδοθεί σε ακίνητα εντός εκτάσεων Αγροτικής Γης Υψηλής Παραγωγικότητας μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, σύμφωνα με τα παραπάνω είναι έγκυρες και ισχυρές εφόσον δεν ακυρώθηκαν με αμετάκλητη δικαστική απόφαση. Στα παραπάνω ακίνητα, επιτρέπεται η χορήγηση έγκρισης δόμησης και άδειας δόμησης για επέκταση, τροποποίηση ή εκσυγχρονισμό κτιρίων και εγκαταστάσεων καθώς και η ανανέωση περιβαλλοντικών όρων.

Άρθρο 52

Η παράγραφος 3 αναδιατυπώνεται ως εξής:

«Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 9 π.δ. 100/2010 (Α' 177), όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 8 του άρθρου 31 του ν. 4111/2013 (Α' 18), αντικαθίσταται ως εξής: «Για τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων στις εξετάσεις καταβάλλεται παράβολο εκατό (100) ευρώ στο φορέα που τις διενεργεί.»

Άρθρο 53

Η υποπαράγραφος Θ της παραγράφου 2 αναδιατυπώνεται ως ακολούθως:

«Ο ενδιαφερόμενος, για την υποβολή αίτησης για έκδοση της έγκρισης δόμησης, υποβάλλει αίτηση και φάκελο στην Δ.Ο.Κ.Κ ή Υ.ΔΟΜ. κατά περίπτωση, μέσω της κατά τόπον αρμόδιας Ιεράς Μητροπόλεως, εφ' όσον διατυπώνεται και σύμφωνη γνώμη του επιχωρίου Μητροπολίτου. Η παραπάνω διαδικασία τηρείται για κάθε Ι. Μονή ή Ι. Ναό, που ακολουθεί το

δόγμα της Ανατολικής Ορθόδοξου Εκκλησίας του Χριστού είτε ανήκει σε εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο είτε σε φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.»

Το τρίτο εδάφιο της υποπαραγράφου ΙΓ της παραγράφου 2 αναδιατυπώνεται ως ακολούθως:

«Συμβολαιογραφική πράξη συναινέσεως, που συντάσσεται κατά τις διατάξεις των άρθρων 7 του ν. 3800/1957 (Α' 256) ή 88 του α.ν. 2200/1940 (Α' 42) ή 62 του ν. 590/1977 (Α' 146), υπογράφεται από τον νόμιμο εκπρόσωπο του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου και συνοδεύεται από τοπογραφικό διάγραμμα.

Άρθρο 54

Το άρθρο 54 αναδιατυπώνεται ως ακολούθως:

Παραρτήματα

«Αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του παρόντος νόμου τα Παραρτήματα Α και Β.

«Με απόφαση του αρμοδίου Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής δύναται να τροποποιείται το περιεχόμενο του Παραρτήματος Α καθώς και να ορίζεται κάθε λεπτομέρεια τεχνικού χαρακτήρα που αφορά σ' αυτό.»

Παράρτημα Α

Το περιεχόμενο του παραρτήματος Α, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του νόμου, αναμορφώνεται ως ακολούθως

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α
ΦΥΛΛΟ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΑΥΘΑΙΡΕΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α
ΦΥΛΛΟ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΑΥΘΑΙΡΕΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

- 1 Οικοδομική άδεια ☐ Ναι (α) ☐ Όχι (β)
- 2 Εντός σχεδίου ή οικισμού ☐ Ναι (α) ☐ Όχι (β) ☐ Πρόχειρη κατασκευή*
- Τύπος Κτιρίου: (γ)
☐ Ιδιωτικό
☐ Δημόσιο
☐ ΟΤΑ χωρίς ιδιοχρηση
- Τυχόν ειδικά χαρακτηριστικά (δ):
☐ Εκτός παραδοσιακού οικισμού/τμήματος πόλης
☐ Σε παραδοσιακό οικισμό/τμήμα πόλης (άρθρο 13.1-χωρίς διαδικασία Επιτροπής)
☐ Σε παραδοσιακό οικισμό/τμήμα πόλης (άρθρο 13.2-με διαδικασία Επιτροπής)
☐ Σε διατηρητέο κτίριο (άρθρο 14)
- 3 Είδος χρήσης ☐ Κύρια και μοναδική κατοικία, μεταποίηση πρωτογενούς τομέα (α)
☐ Άλλη κατοικία (β)
☐ Τουρισμός, βιομηχανία (γ)
☐ Υπηρεσίες (δ)
- 4 Συντελεστής αλλαγής χρήσης ☐ Αλλαγή χρήσης από κύρια σε κύρια (παρ. 5 του άρθρου 19) (α)
- 5 Συντελεστής δόμησης ☐ Τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων (1)
☐ Τετραγωνικά μέτρα χώρων με μειωτικό συντελεστή 50% (2)
☐ < 50% της επιτρεπόμενης δόμησης (α)
☐ Από 50 έως 100% της επιτρεπόμενης δόμησης (β)
☐ Από 100 έως 200% της επιτρεπόμενης δόμησης (γ)
☐ > 200% της επιτρεπόμενης δόμησης (δ)
☐ Χωρίς υπέρβαση (ε)
- 6 Συντελεστής ύψους ☐ Εκατοστά (1)
☐ < 20% του επιτρεπόμενου ύψους (α)
☐ > 20% του επιτρεπόμενου ύψους (β)
- 7 Συντελεστής κάλυψης ☐ Τετραγωνικά μέτρα
☐ < 20% της επιτρεπόμενης κάλυψης (α)
☐ > 20% της επιτρεπόμενης κάλυψης (β)
- 8 Συντελεστής πλάγιας απόστασης ☐ < 20% της υποχρεωτικής απόστασης Δ (α)

- 9 Συντελεστής πρασιίας ☐ > 20% της υποχρεωτικής απόστασης Δ (β)
☐ < 20% της υποχρεωτικής πρασιίας (α)
☐ > 20% της υποχρεωτικής πρασιίας (β)
- 10 Κολυμβητική δεξαμενή (τισίνα) ☐ Κυβικά μέτρα (1)
- 11 Κοινωνικοί συντελεστές ☐ Εμβαδού < 35 τ.μ. ή για ΑΜΕΑ ή με πυροσβεστικό κρουνό (α)
☐ Άτομα με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω (α)
☐ Παλιννοστούντες (β)
☐ Γονική παροχή σε τέκνα παλιννοστούντων (γ)
☐ Πολύτεκνοι (δ) ☐ Τρίτεκνοι (ε)
☐ ΑΜΕΑ με ποσοστό μεγαλύτερο του 67%(στ)
☐ Μακροχρόνια Άνεργοι (ζ)
- 12 Παλαιότητα ☐ Προ της 9.6.1975 (α)
☐ Μέχρι 31/12/1982 (β)
☐ Από 01/1/1983 μέχρι 31/12/2003 (γ)
☐ Από 01/01/2004 μέχρι 28/07/2011 (δ)
- 13 Λοιπές πολ/κές παραβάσεις ☐ Αριθμός παραβάσεων

Το πρόστιμο υπολογίζεται με τον τύπο Επιφάνεια Χ Τιμή ζώνης Χ 15% Χ Επιλεγμένοι Συντελεστές Τετραγωνιδίων

Όταν δεν υπάρχει οικοδομική άδεια δεν επιλέγεται κάποιο από τα 5, 7, 8 και 9

* Επιλέγεται όταν πρόκειται για πρόχειρη

κατασκευή

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΔΙΩΝ – ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ

1 Οικοδομική άδεια : Αφορά στη ύπαρξη ή μη οικοδομικής άδειας στο γήπεδο / οικόπεδο, όπου υπάρχει αυθαίρετη κατασκευή	
Nαι	1α = Θεωρείται ότι υπάρχει οικοδομική άδεια και όταν υφίσταται κτίριο προ του 1955, ή όταν υπάρχει απόφαση εξαίρεσης από την κατεδάφιση (γ' φάση ν. 1337/1983)
Όχι	1β = Θεωρείται ότι δεν υπάρχει οικοδομική άδεια, όταν από την αιτιολόγηση της τεχνικής έκθεσης του μηχανικού προκύπτει ότι: α) αντί για λυόμενο κτίσμα με βάση την οικοδομική άδεια διαπιστώθηκε η ύπαρξη κτίσματος με συμβατική κατασκευή, β) το οικόπεδο / γήπεδο δεν είναι άρτιο και οικοδομήσιμο, παρά τα αντιθέτως αναφερόμενα στη σχετική οικοδομική άδεια γ) το υπό εξέταση γήπεδο / οικόπεδο είναι μικρότερο (λόγω μεταγενέστερης κατάτμησης), με συνέπεια να μην ταυτίζεται με αυτό για το οποίο έχει εκδοθεί η οικοδομική άδεια δ) το κτίριο το οποίο κατασκευάστηκε δεν σχετίζεται με το προβλεπόμενο στην οικοδομική άδεια διότι έχει ανεγερθεί σε άλλη μη νόμιμη θέση και δεν συμπίπτει σε κανένα σημείο με τα προβλεπόμενα από την οικοδομική άδεια
2 Εντός σχεδίου ή οικισμού : Αφορά στη θέση της αυθαίρετης κατασκευής σε εντός σχεδίου / οικισμού περιοχή ή εκτός σχεδίου	
Nαι	2α = Η αυθαίρετη κατασκευή είναι εντός εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου ανεξάρτητα αν έχει κυρωθεί ή όχι η σχετική πράξη εφαρμογής.
Όχι	2β = Η αυθαίρετη κατασκευή είναι εκτός σχεδίου ανεξάρτητα αν έχει κατασκευαστεί σε γήπεδο που βρίσκεται εντός ζώνης οικισμού. (γ) Επιλέγεται ο τύπος του κτιρίου Ιδιωτικό, ή Δημόσιο (χωρίς παράβολο και πρόστιμο) ή Ιδιοκτησίας ΟΤΑ χωρίς ιδιόχρηση (μόνο παράβολο) (δ) Επιλέγονται τυχόν ειδικά χαρακτηριστικά του κτιρίου.
3 Είδος χρήσης : Αφορά στο είδος της υφιστάμενης χρήσης στις αυθαίρετες κατασκευές ή στη χρήση με βάση την οικοδομική άδεια.	
3α	= Κύρια και μοναδική κατοικία βάσει των προϋποθέσεων της παρ. 3 του άρθρου 19, καθώς και γεωργικές, κτηνοτροφικές, αλιευτικές - ιχθυοκαλλιεργητικές παραγωγικές μονάδες (βιοτεχνίες-βιομηχανίες) συσκευασίας και μεταποίησης προϊόντων.
3β	= 0,5 για Τ.Ζ. μικρότερη ή ίση των 1000 € και 0,6 για Τ.Ζ. μεγαλύτερη των 1000 €. Επιλέγεται για κατοικία η οποία δεν υπάγεται στο παραπάνω στοιχείο, καθώς και για κτίρια κατοικίας βάσει της οικοδομικής άδειας, τα οποία λειτουργούν ως τουριστικές εγκαταστάσεις
3γ	= Τουριστικές εγκαταστάσεις βάσει οικοδομικής άδειας και βιομηχανικές εγκαταστάσεις εξαιρουμένων των σχετικών με τη μεταποίηση πρωτογενούς τομέα (3α)
3δ	= Όλες οι χρήσεις που δεν περιλαμβάνονται στις προηγούμενες κατηγορίες
4 Συντελεστής αλλαγής χρήσης : Αφορά στην αλλαγή χρήσης σε σχέση με τη χρήση του χώρου βάσει οικοδομικής άδειας.	
4α	=
1,4	

10 (1) Κυβικά κολυμβητικής δεξαμενής (πισίνας) – 50ευρώ/κυβικό μέτρο
 10α = 0,5

11 Κοινωνικοί συντελεστές : Πρέπει να εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στις σχετικές διατάξεις

- 11α = Αφορά άτομα με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω, καθώς και
 0,15 πρόσωπα, που επιβαρύνονται φορολογικά από πρόσωπα με τις παραπάνω ιδιότητες (άρθρο 17 παρ.1)
- 11β = Αφορά την κύρια κατοικία παλιννοστούντων ομογενών και Ελλήνων
 0,20 πολιτών μουσουλμάνων της Θράκης για κύρια κατοικία στη Θράκη (άρθρο 17 παρ.3)
- 11γ = Αφορά την κύρια κατοικία τέκνων παλιννοστούντων ομογενών που
 0,50 έχει αποκτηθεί δυνάμει γονικής παροχής (άρθρο 17 παρ. 4)
- 11δ = Αφορά την κύρια κατοικία πολυτέκνων (άρθρο 17 παρ. 5)
 0,20
- = Αφορά την δευτερεύουσα κατοικία πολυτέκνων έως 80 τ.μ. (άρθρο 17
 0,50 παρ. 5)
- 11ε = Αφορά την κύρια κατοικία τρίτεκνων με ατομικό εισόδημα έως 25.000
 0,30 ευρώ ή οικογενειακό εισόδημα έως 40.000 ευρώ (άρθρο 17 παρ. 6)
- 11στ = Αφορά την κύρια κατοικία ΑΜΕΑ (με ποσοστό αναπηρίας $\geq$ του 67%)
 0,20 σε συνδυασμό με εισοδηματικά κριτήρια (άρθρο 17 παρ. 2)
- 11ζ = Αφορά την κύρια και μοναδική κατοικία μακροχρόνια ανέργων (άρθρο
 0,70 17 παρ. 7)

12 Παλαιότητα : Η ακριβής ημερομηνία της παράβασης βεβαιώνεται με υπεύθυνη δήλωση από τον ιδιοκτήτη, η οποία συνοδεύεται από δημόσια έγγραφα ή αεροφωτογραφίες που την τεκμηριώνει. Ειδικά για τις περιπτώσεις αυθαίρετης αλλαγής χρήσης δύναται να προσκομίζονται ιδιωτικά έγγραφα βεβαίας χρονολογίας κατά την έννοια του άρθρου 446 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

12α = Μόνο 12β = 0,15 12γ = 0,8 12δ = 1
 παράβολο 500 ευρώ
 για κατοικία

13 Λοιπές παραβάσεις : Σημειώνεται ο αριθμός των παραβάσεων που προκύπτει από το πηλίκον του συνολικού προϋπολογισμού κατά το παράρτημα δια του ποσού των 15.000 ευρώ, στρογγυλοποιούμενο προς τα άνω. Συμπληρώνονται και αυτές σε φύλλο καταγραφής, χωρίς τη χρήση των συντελεστών 1-10

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ 704/80 26-7-2013

Η παράγραφος 3 διαγράφεται.

Η παράγραφος 4 αναδιατυπώνεται ως ακολούθως:

«Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 271 του Ν.Δ 86/69 (ΦΕΚ 7/Α/18-4-1969) αντικαθίσταται ως εξής :

«Κατάσχονται και δημεύονται τα δασικά προϊόντα από τα δασικά , αστυνομικά όργανα και από τους αναγνωριζόμενους φύλακες θήρας των Κυνηγετικών Οργανώσεων του άρθρου 267 του παρόντος, τα δασικά προϊόντα:»

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 267 του Ν.Δ 86/69 (ΦΕΚ 7/Α/18-4-1969) αντικαθίσταται ως εξής :

«Οι προσλαμβανόμενοι από τις κυνηγετικές οργανώσεις φύλακες θήρας πρέπει να είναι κατ'ελάχιστον κατηγορίας Δ.Ε. και ηλικίας μέχρι και 35 ετών. Όσοι υπηρετούν κατά την δημοσίευση του παρόντος, συνεχίζουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, ανεξαρτήτως τίτλου σπουδών και οι προανακριτικές πράξεις που τελέστηκαν μέχρις ενάρξεως ισχύος του παρόντος, αναγνωρίζονται ως νομίμως τελεσθείσες.»

Αθήνα 31-07-2013

Ο Υπουργός Αναπληρωτής

Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

Σταύρος Καλαφάτης

>>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ο συνάδελφος κ. Βλάχος έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προφανώς δεν προλαβαίνω να έχω υπ' όψιν μου τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που μόλις κατέθεσε ο κύριος Υπουργός και που είμαι σίγουρος ότι είναι σε θετική κατεύθυνση. Κινδυνεύω να πω κάτι το οποίο ήδη, ρυθμίζεται.

Αυτό, όμως, είναι το λιγότερο, αφού πρέπει απ' αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κρατήσουμε την ουσία. Η ουσία είναι ότι υπάρχει πολιτική βούληση αυτήν την ώρα να αντιμετωπιστεί ένα σημαντικό πρόβλημα της κοινωνίας: η εκτός σχεδίου δόμηση. Η εκτός σχεδίου δόμηση, έχει πολλά αίτια, είναι πολλά χρόνια πίσω από τότε που έχει ξεκινήσει κι έχει και πολλές μορφές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Σήμερα, λοιπόν, για πρώτη φορά πρέπει όλοι να παραδεχθούμε, ανεξαρτήτως σε ποια πτέρυγα ανήκουμε, ότι έχουμε μπροστά μας να ψηφίσουμε αύριο την πιο ολοκληρωμένη παρέμβαση για την οριστική ρύθμιση της εκτός σχεδίου δόμησης και γενικότερα των παραβάσεων.

Αυτήν την ώρα που μιλάμε για εκτός σχεδίου δόμηση, που μιλάμε για αυθαίρετα -έτσι για να συνεννοούμαστε- πρέπει να καταλάβουμε ποιο ακριβώς είναι το πρόβλημα. Υπάρχουν δηλαδή χιλιάδες κατοικίες, οι οποίες έχουν κτιστεί χωρίς άδεια. Και είναι και χιλιάδες περιπτώσεις όπου υπάρχει μιν άδεια, αλλά υπάρχουν οικοδομικές παραβάσεις μικρότερες ή μεγαλύτερες. Οι μεν πρώτες ανήκουν κυρίως σε ανθρώπους χαμηλών εισοδημάτων. Μιλάμε για μικρά οικοπέδα τα οποία αγοράστηκαν, προφανώς, φθηνά γιατί ήταν εκτός σχεδίου, όπου εκεί πια λειτουργούν οικισμοί, αφού προ πολλού έχουν συνδεθεί με τα δίκτυα ρεύματος, φωτισμού, ύδρευσης, έχουν δρόμους, έχουν δημοτικό φωτισμό.

Εδώ, λοιπόν, ανεξάρτητα αν είναι χαμηλών εισοδημάτων, αναρωτιόμαστε: Πρέπει αυτό το πρόβλημα να παραμένει σε εκκρεμότητα; Πρέπει αυτοί οι άνθρωποι να νιώθουν ότι είναι σε ομηρία; Πρέπει αυτοί οι άνθρωποι να νιώθουν -να το πω λίγο πιο κατανοητά- ότι είναι πελάτες του εκάστοτε πολιτικού συστήματος και πρέπει μ' αυτό να συνεργάζονται και να ενδίδουν; Ή μια για πάντα να βάλουμε τελεία και παύλα, να λύσουμε το θέμα και να σταματήσουμε και την όποια αυθαιρεσία μέχρι στιγμής έχει δημιουργηθεί;

Πώς θα σταματήσει η αυθαιρεσία; Εάν δούμε την πραγματικότητα κατάματα. Πώς θα σταματήσει η αυθαιρεσία; Εάν βάλουμε κανόνες εκεί που ζουν άνθρωποι, εάν η πολιτεία, με μια κουβέντα, βγει μπροστά από τα γεγονότα, βάλει τάξη στην ζωή των πολιτών, εκεί που υπάρχει πράγματι ζωή και απαιτείται απ' αυτούς να σεβαστούν αυτούς τους νόμους. Αυτό το αυτονόητο έρχεται σήμερα να κάνει πράξη το νομοσχέδιο.

Ακούστηκε: «Μα, όποια μέτρα δίνονται, έχουν εισπρακτικό χαρακτήρα». Γιατί δεν παραδεχόμαστε ότι είναι το πρώτο νομοσχέδιο που δευτερευόντως -για να μην πω καθόλου- ασχολείται με τον παράγοντα εισπραξη; Γιατί δεν λέμε ότι για πρώτη φορά γίνεται δεκτή η ύπαρξη πολλών δόσεων, διευκολύνσεων σε όλους τους ανθρώπους που και χθες και κυρίως σήμερα τα φέρνουν δύσκολα βόλτα και που τους δίνεται η δυνατότητα να ρυθμίσουν, όπως είπα, μια για πάντα αυτήν την εκκρεμότητα που έχουν; Άρα, κάθε άλλο παρά εισπρακτική λογική έχει αυτό το νομοσχέδιο.

Απεναντίας, το νομοσχέδιο έρχεται να δει κατάματα την πραγματικότητα, να βάλει τάξη εκεί που υπάρχει κόσμος, εκεί που υπάρχει ζωή, εκεί που υπάρχουν συνάνθρωποί μας. Εκτός και αν -κι εδώ ανοίγω μία παρένθεση- κάποιοι υπονοούν -και να το πουν καθαρά- ότι δεν πρέπει να μπει τάξη, δεν πρέπει εκεί να δοθεί λύση, αλλά αφού είναι παράνομοι, αφού είναι αυθαίρετοι, θα πρέπει να κτισμένα να κατεδαφιστούν. Εάν κάποιος το προτείνει, ας βγει να το πει καθαρά, όχι με μισόλογα. Γιατί ακούγονται μισόλογα και στην επιτροπή και εδώ.

Εάν κανείς δεν το προτείνει ή εάν κανείς -καλύτερα να το πω έτσι- δεν το λιά να το πει, τότε ας κοιτάξουμε την πραγματικότητα κατάματα και ελάτε να δώσουμε λύση. Ελάτε να δώσουμε λύση, οργανώνοντας τη ζωή των συνανθρώπων μας, διευκολύ-

νοντάς τους να βάλουν τέλος σε αυτήν τη διαχρονική, πολλών δεκαετιών ομηρία.

Και βεβαίως, μέσα απ' αυτήν την τακτοποίηση, τη ρύθμιση, ελάτε να θέσουμε τους κανόνες που θα προστατεύσουν το περιβάλλον, γιατί είναι ο δεύτερος πυλώνας αυτού του νομοσχεδίου. Ο πρώτος είναι να δει κατάματα την πραγματικότητα και να αντιμετωπίζει τα προβλήματα και ο δεύτερος να προστατεύσει το περιβάλλον, το πραγματικό περιβάλλον με διάφορες ρυθμίσεις, τις οποίες έχει και που πολύ ορθά ανέπτυξε ο συνάδελφος εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας -και δεν θέλω εγώ να επαναλάβω.

Να καταλάβουμε, λοιπόν, όλοι ότι δεν υπάρχουν προνομιοχόοι εδώ. Υπάρχουν απλοί άνθρωποι του καθημερινού μόχθου, που πρέπει να τους δοθεί λύση. Και δίνεται λύση. Είναι η πρώτη φορά που έχουμε τις λιγότερες παρεμβάσεις από συλλόγους κι από φορείς, γιατί πράγματι, το νομοσχέδιο αυτό δίνει λύσεις.

Και γιατί δίνει λύσεις; Να το πούμε κι αυτό, κύριε Υπουργέ. Γιατί πριν από πολλούς μήνες με πρωτοβουλία τόσο του κυρίου Υπουργού του κ. Καλαφάτη, όσο και της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου έγινε μία συνεδρίαση, όπου εκεί εκλήθησαν όλοι οι συνάδελφοι αλλά και φορείς να καταθέσουν τα υπομνήματά τους, τα οποία συγκεντρώθηκαν από την επιτροπή, δόθηκαν στον Υπουργό και στους συνεργάτες του και τα περισσότερα έχουν ληφθεί υπ' όψιν. Άρα, γι' αυτό είπα ότι είναι ένα νομοσχέδιο που αντιμετωπίζει την πραγματικότητα, ρυθμίζει τα καθημερινά προβλήματα.

Θα αναρωτηθεί κάποιος: Εδώ σταματάνε όλα, ρυθμίζονται όλα; Προφανώς δεν ρυθμίζονται όλα. Η συζήτηση και σήμερα και αύριο θα συνεχιστεί. Κι εγώ έχω να κάνω παρατηρήσεις. Ίσως ο χρόνος σήμερα να μην μου φτάσει. Θα επανέλθουμε αύριο. Θα πούμε κάποιες παρατηρήσεις, κάποιες εκκρεμότητες που παραμένουν, οι οποίες πιθανόν και «στο παρά ένα» να ενταχθούν σ' αυτό το πολύ καλό νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, ό,τι δεν προλάβουμε, να το δούμε αύριο, όπου υπάρχουν εκκρεμότητες θα έλεγα να κρατήσουμε ανοιχτό αυτόν το διάλογο που έχουμε ξεκινήσει με την κοινωνία, με φορείς, με δήμους.

Και να συνεχίσουμε σε ένα επόμενο νομοσχέδιο να ολοκληρώσετε και να ολοκληρώσουμε -αν θέλετε- ως Βουλή αυτή τη μεγάλη προσπάθεια, που δίνει άλλον αέρα στις σχέσεις πολιτείας και πολιτών, που δίνει άλλον αέρα στη συμπεριφορά μας απέναντι σε πολίτες που τόσα χρόνια ένιωθαν ότι βρίσκονται σε μία απέραντη ομηρία και επιτέλους βλέπουν σήμερα κάποιοι άνθρωποι να σκύβουν πάνω στο πραγματικό, στο δικό τους πρόβλημα, μικρό ή μεγάλο, και να το λύνουν, διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτοί που έχτισαν με στρεμματικές άδειες τις μεμονωμένες βίλες που βλέπουμε, αυτοί έχουν τακτοποιήσει τις εκκρεμότητές τους και γνωρίζετε πώς.

Σήμερα δεν πάμε να τακτοποιήσουμε μεμονωμένα προβλήματα του ενός ή του άλλου μεγαλοεπιχειρηματία παράγοντα, επώνυμου ή και ανώνυμου -αν θέλετε- στους πολλούς. Σήμερα ερχόμαστε να τακτοποιήσουμε, να δώσουμε λύση, στους πολλούς, στους μικρούς ιδιοκτήτες, αυτούς, που όπως είπα νωρίτερα -και με αυτό κλείνω, κύριε Πρόεδρε- είναι οι συνάνθρωποί μας, οι άνθρωποι του καθημερινού μόχθου, που δεν έχουν άλλη δύναμη, δεν έχουν άλλη παρέμβαση ει μη μόνο τη δική μας φωνή. Επιτέλους η πολιτεία σκύβει πάνω σε αυτά τα καθημερινά προβλήματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Κοντονής έχει τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ-ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο για την αντιμετώπιση της αυθαίρετης δόμησης και το πρώτο που πρέπει να δούμε και να εντοπίσουμε είναι πώς αντιμετωπίζει αυτές τις συνεχείς ρυθμίσεις και αυτές τις συνεχείς τακτοποιήσεις το Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση βρίσκεται σε μία παρατεταμένη και διαρκή, θα μπορούσε να ισχυριστεί κάποιος, αντιπαράθεση με το Συμβούλιο της Επικρατείας, διότι νο-

μοθετεί παρά το νόμο, δεν σέβεται τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου και –τουλάχιστον με αφορμή το παράδειγμα της ΕΡΤ– δεν εφαρμόζει επιπλέον και τη διαταγή που ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας είχε εκδόσει και είχε εντοπίσει συγκεκριμένους Υπουργούς αρμόδιους για την επαναλειτουργία της ΕΡΤ.

Σχετικά, λοιπόν, με το ζήτημα το οποίο σήμερα εξετάζουμε, θα ήθελα να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής ορίζει με πάσα ακρίβεια και σαφήνεια, στην Έκθεση η οποία έχει διανεμηθεί προς όλους, ότι οι διατάξεις περί τακτοποιήσεων, οι διατάξεις περί εξαιρέσεων, συνιστούν για την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας μία εκτροπή.

Θα μπορούσε να πει κανείς, κύριε Υπουργέ, ότι η Κυβέρνηση έρχεται να νομοθετήσει πριν καλά-καλά δημοσιευθεί η απόφαση περί αντισυνταγματικότητας του ν. 4014/2011, για τον οποίον –προσέξτε– η Αντιπολίτευση και ο ΣΥΡΙΖΑ αναλυτικά σας είχαμε επιστήσει την προσοχή όταν γινόταν η συζήτηση στη Βουλή.

Εδώ λοιπόν, παρά το γεγονός ότι η Αντιπολίτευση επιμένει και θέτει τα θέματα αντισυνταγματικότητας, έχουμε διαχρονικά τις κυβερνήσεις –και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας– να ασχimonούν κατά κυριολεξία σε αυτό το μέγα ζήτημα, το ζήτημα της αυθαίρετης δόμησης και της χωροταξίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την πάγια νομολογία λοιπόν, του Συμβουλίου της Επικρατείας οι συστηματικές αυτές τακτοποιήσεις και εξαιρέσεις αυθαιρέτων με νόμο επιδεινώνουν και δεν βελτιώνουν το πολεοδομικό κεκτημένο, σε σημείο που να αναιρούν συνολικά τον πολεοδομικό σχεδιασμό που επιβάλλει το άρθρο 24 παράγραφος 2 του Συντάγματος. Όμως και περαιτέρω, κύριε Υπουργέ, εδώ υπάρχει προσβολή των διατάξεων 24 παράγραφος 1 του Συντάγματος, όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος.

Για αυτά λοιπόν τα ζητήματα, για αυτά τα σοβαρά ζητήματα αντισυνταγματικότητας, τα οποία προκύπτουν μέσα από τα συνεχή νομοθετήματα, τα οποία κατά έναν περίεργο τρόπο, για ένα κράτος δικαίου, δεν λαμβάνουν υπ' όψιν τις αποφάσεις του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας, εσείς συνεχίζετε στην ίδια κατεύθυνση. Μας προκαλεί τουλάχιστον, κατάπληξη αυτό το γεγονός.

Κύριε Υπουργέ, θα περιμέναμε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία μια αναφορά εκ μέρους σας σχετικά με το Κτηματολόγιο και πού βρίσκεται όλη αυτή η κατάσταση. Σας το λέω, διότι εδώ έχει συμβεί το εξής, έχουν σπαταληθεί εκατομμύρια εκατομμυρίων –πολλοί μιλούν για το μεγαλύτερο σκάνδαλο των τελευταίων ετών– και στην ουσία ένα μέτρο και μία διαδικασία που θα μπορούσαν να είχαν λύσει οριστικά και αμετάκλητα το πρόβλημα της χωροταξίας, να ξέρουμε τι γίνεται και τι υπάρχει, αυτά συνεχώς παραπέμπονται στις καλές νδες. Δεν έχουμε κάποια σοβαρή ενημέρωση και κατά καιρούς βλέπουμε διάφορα δημοσιεύματα στον Τύπο.

Θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, ότι χθες και σήμερα συζητούσαμε το νομοσχέδιο για το Υπουργείο Τουρισμού. Σε αυτό το νομοσχέδιο –οι πάντες το καταλαβαίναμε και το καταλάβαμε και το είπαμε– υπάρχει ακόμα και παραβίαση αυτού του χωροταξικού του τελευταίου, του 2009.

Υπάρχει κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ, το οποίο ξεπερνά κάθε λογική. Υπήρξαν διατάξεις οι οποίες ψηφίστηκαν από τα δύο κόμματα της Κυβέρνησης, το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, που επιτρέπουν να χτίζονται ακίνητα στην παραλία με μόνο όριο το ύψος αυτών των ακινήτων. Και μας κάνει εντύπωση αυτό το πράγμα, διότι θα έπρεπε το Υπουργείο –το δικό σας Υπουργείο, το Υπουργείο Περιβάλλοντος– να επέμβει σε αυτά τα ζητήματα.

Αντί να υπήρχε δηλαδή μία πρόνοια η διοίκηση να ορίζει τις ζώνες παραλίας, για να μπορέσει να αξιοποιηθεί ο χώρος που είναι μετά τη ζώνη της παραλίας, έρχεται το Υπουργείο Τουρισμού με νομοσχέδιο, το οποίο προφανώς θα είχε τεθεί υπ' όψιν σας, και αναφέρει ότι μπορεί μετά τη γραμμή αιγιαλού, δηλαδή, μετά από το σημείο που φτάνει το μέγιστο χειμérico κύμα, να υπάρχει ανοικοδόμηση στα τριάντα μέτρα μεγάλων τουριστικών μονάδων.

Και σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ: Γνωρίζετε ότι και σε αυτό το

σημείο το Συμβούλιο της Επικρατείας τονίζει ότι η απόσταση, αν δεν έχει καθοριστεί η γραμμή παραλίας, πρέπει να είναι τουλάχιστον εκατό μέτρα; Εδώ λοιπόν, κύριε Υπουργέ, δεν έχουμε ένα, δεν έχουμε δύο, έχουμε πολλές παραβάσεις, όχι από κάποιον ιδιώτη, αλλά από την Κυβέρνηση. Νομοθετείτε συστηματικά κατά παράβαση των αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Πού θα πάει αυτή η δουλειά επιτέλους; Βρισκόμαστε σε κράτος δικαίου; Σέβεται η Κυβέρνηση τις αποφάσεις της δικαιοσύνης ή όλα αυτά ατάκτως ερριμμένα εισφέρονται προς εξυπηρέτηση πελατειακών σκοπιμοτήτων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στο νομοσχέδιο που συζητήσαμε πάλι για τον τουρισμό, δάση, αρχαιολογικές εκτάσεις, αρχαιολογικές περιοχές, αξιοποίηση ακόμα και των ενάλιων αρχαιοτήτων, θίγονται όλα αυτά τα θέματα. Εδώ, κύριε Υπουργέ, πρέπει να μπει μία τάξη. Δεν μπορούν να γίνονται όλα αυτά και μάλιστα να φέρνεται νομοσχέδιο σήμερα, το οποίο το μόνο που φροντίζει είναι πώς θα θέσει ποινές και πρόστιμα σε ιδιώτες, αφήνοντας έξω τις παρανομίες της διοίκησης, και πώς, κύριε Υπουργέ, δεν θα πληρώσει το δημόσιο χρήματα τα οποία έχει εισπράξει από τους πολίτες από πρόστιμα νομιμοποιητικά των αυθαιρέτων, τα οποία κρίθηκαν παράνομα από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Αυτό, κύριε Υπουργέ, δεν είναι τίμιο κράτος, όσον αφορά τη συμπεριφορά του στους πολίτες. Γι' αυτόν τον λόγο, εμείς θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

Ζητάμε μία διευκρίνιση, κύριε Υπουργέ, όποτε πάρετε τον λόγο. Έρχεται μία τροπολογία σχετικά με την Ελληνική Προεδρία, την οποία υπογράφετε εσείς και ο κ. Βενιζέλος και αναφέρεται σε συμβάσεις έργου, οι οποίες θα πρέπει να συναφθούν όταν υπάρχει αδυναμία κάλυψης των αναγκών από το υφιστάμενο προσωπικό του Υπουργείου Εξωτερικών. Σας παρακαλούμε για μία ενημέρωση, γιατί ακριβώς εδώ δεν μπορούμε να καταλάβουμε τι ακριβώς θέλετε να κάνετε, ποιες είναι αυτές οι συμβάσεις έργου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Είμαστε εκτός χρόνου, κύριε συνάδελφε, και θα έχουμε πάλι πρόβλημα απόψε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ-ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Σας παρακαλούμε, κύριε Υπουργέ, δώστε μας αναλυτικές διευκρινήσεις για αυτήν την τροπολογία, την οποία φέρνεται ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Είμαι στη δυσάρεστη θέση να υπενθυμίζω ότι σε αυτό το Θερινό Τμήμα συμβαίνει αυτό το οποίο ζείτε. Έχουν έρθει ένα σωρό νομοσχέδια και υπάρχει πρόβλημα πρακτικό. Παράκληση, λοιπόν, να τηρούμε το χρόνο. Δεν έχουμε άλλη δυνατότητα.

Χθες βράδυ τελειώσαμε στη 1.30'. Οι ίδιοι άνθρωποι ήμασταν χθες, είμαστε σήμερα και θα είμαστε και αύριο. Εγώ κατανώ ότι υπάρχουν πολλά πράγματα να ληχθούν, αλλά πρέπει να τηρήσουμε τον Κανονισμό.

Το λόγο έχει ο κ. Κουκουλόπουλος, για επτά λεπτά.

ΠΑΡΙΣ-ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μία κοινή διαπίστωση: Ξαφνικά τις τελευταίες βδομάδες το πολιτικό κλίμα έχει βαρύνει. Τι συμβαίνει ακριβώς; Το κλίμα νομίζω ότι βαρύνει πρώτα απ' όλα γιατί οι Βουλευτές –όσο και αν κάποιοι μας θέλουν διαφορετικά– εκπροσωπούμε το λαό, τους πολίτες και κατά συνέπεια η αγωνία, η φωνή της κοινωνίας και της πραγματικής οικονομίας δεν μπορεί παρά να μεταφέρεται μέσα στο Κοινοβούλιο.

Η κοινωνία ακούει ότι πάμε σε πρωτογενή πλεονάσματα, αλλά αυτό είναι άυλο για τον άνθρωπο. Η πραγματική οικονομία ακούει ότι ολοκληρώθηκε η κεφαλαιοποίηση των τραπεζών, αλλά την πολυπόθητη ρευστότητα δεν τη βλέπει. Αυτή η αγωνία, λοιπόν, μεταφέρεται και στο Κοινοβούλιο.

Δεν βαρύνει, όμως, από αυτό μόνο το κλίμα. Βαρύνει και από τη στάση των εταίρων μας, των δανειστών μας. Η τρόικα κάθε φορά που έρχεται –και αναφερόμαι στην τελευταία της επίσκεψη– εστιάζει σε συγκεκριμένα ζητήματα. Αφήνει κατά μέρος όλα τα υπόλοιπα και με λογαριασμούς που πολλές φορές θυμίζω

ζουν τη λογική «τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι, έξι το λαδόξυδο» αλλοιώνει το χαρακτήρα της προσπάθειας και δημιουργεί μέγιστα ερωτηματικά και μεγεθύνει τα ερωτηματικά που προέρχονται από την κοινωνία και την πραγματική οικονομία στην οποία και αναφέρθηκα.

Κάτι ανάλογο γίνεται και με την έκθεση ως αποτέλεσμα της τρόικας με τα εβδομήντα προαπαιτούμενα για την επόμενη δόση. Δεν ξέρω γιατί. Αναφέρομαι στην έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Αν δεν αναγνωρίζουν, ούτε καν σέβονται τις θυσίες του ελληνικού λαού, τουλάχιστον σε κάθε επίσκεψή τους και σε κάθε ανακοίνωσή τους θα πρέπει να απαιτήσουμε να τονίζουν διαρκώς, κύριε Υπουργέ -μιας και εσείς εκπροσωπείτε την Κυβέρνηση- ότι η Ελλάδα είναι η χώρα με το χαμηλότερο διαρθρωτικό έλλειμμα στην Ευρωζώνη -χαμηλότερο ακόμα και από τη Γερμανία- κάτι το οποίο για τους οικονομολόγους σημαίνει πάρα πολλά και που σημαίνει ότι δεν έχει νόημα η περαιτέρω συνέχιση μιας πορείας με νέα μέτρα. Γι' αυτό και λέμε «όχι νέα μέτρα».

Βαραίνει, όμως, το κλίμα και από κυβερνητικές αστοχίες. Το βάρυνε πιστεύω πολύ το κλίμα η κινητικότητα και στην πρώτη φάση και όπως τη βλέπω να συνεχίζεται, γιατί θυμίζει έντονα την παλιά τηλεοπτική σειρά «Ραντεβού στα τυφλά». Μόνο που αντί να βρεις κάτι ευχάριστο πίσω από τις κάμερες, όπως σε εκείνη την τηλεοπτική εκπομπή, βρίσκεις το απολυτήριο από τη δουλειά. Και όμως υπάρχει άλλος δρόμος.

Βαραίνει, επίσης, το κλίμα από απαράδεχτους λεονταρισμούς περί πρόωγων εκλογών αν κάποιο νομοσχέδιο δεν περάσει. Εκφωνούνται και εκπέμπονται μάλιστα αυτοί οι λεονταρισμοί από πολιτικά πρόσωπα που ο θεσμικός τους ρόλος θα έπρεπε, τουλάχιστον, να τα οδηγεί σε αυτοπεριορισμό. Λίγος σεβασμός στους θεσμούς δεν βλάπτει.

Το αυτό, περί σεβασμού, ισχύει και για ξεκούραστους τεχνοκράτες που διαπίστωσαν χθες, προχθές κόπωση των Βουλευτών. Όχι απλά δεν είμαστε κουρασμένοι, δεν θα κουραστούμε όσος κόπος και αν χρειαστεί, μέχρι να κατανοήσουν άπαντες -και οι ξεκούραστοι τεχνοκράτες- ότι ο πλειστηριασμός της πρώτης κατοικίας από την παρούσα Βουλή δεν πρόκειται να γίνει αποδεκτός.

Δεν πρόκειται να κουραστούμε όσος κόπος και αν χρειαστεί για να καταλάβουν όλοι ότι τα ζητήματα ρευστότητας, τα ζητήματα επιστροφής ΦΠΑ σε εξαγωγικές επιχειρήσεις, τα ζητήματα διευκόλυνσης στα τρία γκισέ που αναστενάζει ο Έλληνας και η πραγματική οικονομία -εφορία, ασφαλιστικά ταμεία, τράπεζες- πρέπει να υπάρξουν σοβαρές ρυθμίσεις για να επανακινήσει η οικονομία. Δεν θα κουραστούμε για να επιβάλουμε αυτές τις ρυθμίσεις.

Δεν θα κουραστούμε για να δείξουμε το δρόμο, έτσι ώστε η κινητικότητα να σηματοδοτήσει τη ριζική ανασυγκρότηση των δομών του κράτους, χωρίς απολύσεις και δεν θα κουραστούμε να μιλάμε για το ΕΣΠΑ της κρίσης για να δώσουμε μια πρώτη απάντηση στο αγωνιώδες ερώτημα των εκατοντάδων χιλιάδων ανέργων, που έχουν περάσει προ πολλού το ένα εκατομμύριο. Λέγεται μάλιστα ότι έχουν ξεπεράσει το ενάμισι εκατομμύριο. Κανείς πια δεν μπορεί να υπολογίσει τον πραγματικό αριθμό.

Δεν θα κουραστούμε να επαναλαμβάνουμε -το έχω ξαναπεί- ότι είναι πολιτική προτεραιότητα -και δεν έχει να κάνει με κανένα πρόσωπο- η αποσαρωποποίηση της πολιτικής ατζέντας στη χώρα.

Αν πραγματικά τα μείζονα βρίσκονται έξω από το μνημόνιο, δεν μπορεί τα πάντα να περνάνε, κύριε Υπουργέ, από την κρησάρα του Υπουργείου Οικονομικών. Σας το είπαν και αρκετοί εισηγητές για το Πράσινο Ταμείο κ.λπ. «ό,τι μπορείτε, κάντε το, είμαστε όλοι μαζί σας».

Δεν είναι ζήτημα αντίθεσης ενός Υπουργείου με το Υπουργείο Οικονομικών, αλλά υπάρχει μια ολόκληρη ατζέντα έξω από τα δημοσιονομικά για την οποία έχουμε πάψει να μιλάμε εδώ και τρία χρόνια. Με μια τέτοια οπτική είναι πολυσήμαντο το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε για όσους έχουν μια εμπλοκή με τέτοια θέματα.

Εγώ φυσικά το στηρίζω το νομοσχέδιο. Θέλω να πω, όμως, μιλώντας για το νομοσχέδιο ότι είναι, δυστυχώς, η πολλοστή πράξη μιας στρατηγικής ήττας της συντεταγμένης πολιτείας. Και δεν

κριτικάρω. Το λέω ξανά ότι το στηρίζω το νομοσχέδιο. Είναι επιβεβλημένο αυτό που κάνετε.

Για να μην πάω μακριά τη βαλίτσα, γιατί συνηθίζουμε εδώ να κάνουμε αναδρομές φτάνοντας μέχρι το 1821 και τον Καραϊσκάκη, θα πω πως σε ό,τι αφορά τα αυθαίρετα είναι το τέταρτο κατά σειρά νομοσχέδιο: Σουφλιάς, Μπιρμπίλη, Παπακωνσταντίνου, Καλαφάτης σήμερα -και λέω τα ονόματα όλων των Υπουργών, λίγο αδόκιμο, για να γίνομαι κατανοητός.

Ποια ήταν η στρατηγική, κύριε Υπουργέ; Δεν αφορά εσάς, είναι πρώτη επιλογή: Ο πιο προωθημένος γενικός οικοδομικός κανονισμός, με τον οποίο υπήρξαν οι ημιυπαίθριοι, καταπατήθηκε από μια ολόκληρη κοινωνία και από όλους τους εμπλεκόμενους στην οικοδομή. Αυτό είναι. Δεν υπάρχει ζήτημα λαϊκής κατοικίας. Άκουσα με προσοχή όλους τους εισηγητές. Δεν είναι τόσο το ζήτημα η λαϊκή κατοικία σε αυτό το νομοσχέδιο.

Ο μεγάλος στόχος έχει να κάνει με ό,τι καταπατήθηκε σε σχέση με τους ημιυπαίθριους, ο καλύτερος γενικός οικοδομικός μηχανισμός που είχε ποτέ η Ελλάδα. Αλλά πωλούνταν τα σπίτια όπως ξέρετε με τον ημιυπαίθριο ήδη κλειστό. Και υπάρχουν πάγια ζητήματα. Θέλετε προτάσεις, κύριε Υπουργέ;

Αν θέλουμε να βάλουμε τέλος στην αυθαιρεσία, αν θέλουμε να τελειώνουμε με το σκληρό πυρήνα του προβλήματος πρέπει, πρώτον, να κάνουμε νόμο την ευθύνη του μηχανικού. Η ευθύνη του μηχανικού είχε νομοθετηθεί το 2003 και με αντιδράσεις των μηχανικών απεσύρθη.

Δεύτερον, να γίνει απλούστευση της νομοθεσίας. Αν ρωτήσετε έναν οποιονδήποτε έμπειρο που εργάζεται στην πολεοδομία και είναι έντιμος δημόσιος λειτουργός -δημοτικός υπάλληλος σήμερα γιατί οι πολεοδομίες ανήκουν στους δήμους- θα σας πει μια απλή αλήθεια: Δεν υπάρχει πολεοδομικό ζήτημα στην Ελλάδα στο οποίο ένας έμπειρος μηχανικός να μην μπορεί να δώσει, τουλάχιστον, δύο διαφορετικές απαντήσεις ενώ το ερώτημα είναι το ίδιο. Αυτό συμβαίνει γιατί η ίδια η νομοθεσία το επιτρέπει. Πρέπει να κωδικοποιηθεί και να απλουστευτεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τρίτον, το πιο σημαντικό είναι ότι θα πρέπει να υπάρξει επιτάχυνση και απλούστευση στη διαδικασία της πολεοδόμησης και των πολεοδομικών πράξεων. Χρειάζεται μια μεγάλη παρέμβαση στο επίπεδο του ελέγχου των πολεοδομικών σχεδιασμού από το Συμβούλιο της Επικρατείας που υποπολλαπλασιάζει, διά εννιά τις υποθέσεις, αν πάνε τα γενικά πολεοδομικά, το *swar* και τα ρυθμιστικά στο Συμβούλιο της Επικρατείας και όχι ο έλεγχος των πράξεων των πολεοδομικών εντοτήτων.

Από την άλλη, δείτε στο πλαίσιο της κινητικότητας, κύριε Υπουργέ -για να μη νομίζετε ότι μιλάω για μια άλλη χώρα- την αναδιάρθρωση όλου του προσωπικού γιατί πιο ορφανές υπηρεσίες από προσωπικό είναι οι ΔΙΠΕΧΩ και οι γραμματείες των αποκεντρωμένων διοικήσεων σήμερα ελέγχουν και εκδίδουν λιγότερες πολεοδομικές πράξεις απ' όσες εξέδιδαν το 1994 οι μετακλητοί νομάρχες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Στρατούλης έχει τον λόγο.

Σας παρακαλώ να τηρείται ο χρόνος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Για το νομοσχέδιο νομίζω ότι μίλησε επαρκώς και με επιχειρήματα ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ. Θέλω να τονίσω και να επεκτείνω το ζήτημα της τροπολογίας στο οποίο αναφέρθηκε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, Παναγιώτης Λαφαζάνης, σύμφωνα με την οποία με προεδρικά διατάγματα πλέον θα ορίζονται και οι οργανισμοί στο δημόσιο, χωρίς να περνάνε από τη Βουλή, αλλά και απεριόριστα θα μπορούν να γίνονται απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων.

Με την τροπολογία αυτή, κύριε Πρόεδρε, παρακάμπτεται πλήρως η Βουλή και αχρηστεύεται σε σχέση με μια από τις βασικές της αρμοδιότητες με βάση το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής, δηλαδή στο να διαμορφώνει το χάρτη, την εικόνα, το

πλαίσιο του δημόσιου τομέα. Το κυριότερο όμως είναι ότι δίνεται εν λευκώ εξουσιοδότηση στην εκάστοτε κυβέρνηση όχι μόνο να διαμορφώνει αυτούς τους οργανισμούς, που διέπουν τη λειτουργία του στενού και ευρύτερου δημόσιου τομέα, αλλά κυρίως να προβαίνει όποτε θέλει και όπως θέλει σε απεριόριστες απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων.

Το επιχείρημα που προβάλλεται στην αιτιολογική έκθεση της συγκεκριμένης τροπολογίας, αλλά και στην επιχειρηματολογία μέχρι τώρα των αρμόδιων υπουργών της Κυβέρνησης «γιατί ανησυχείτε που δεν παρεμβάλλεται η Βουλή, που δεν έρχονται αυτά τα σχέδια να συζητηθούν στη Βουλή, αφού θα τυγχάνει το προεδρικό διάταγμα της επεξεργασίας του Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας;» νομίζω ότι είναι αστείο. Δεν μπορεί να σταθεί ούτε μπροστά σε μικρά παιδιά.

Η Βουλή, όταν κάνει έλεγχο, κάνει έλεγχο αν είναι απαραίτητη μια ρύθμιση να υπάρξει, για την πολιτική της σκοπιμότητα αλλά και τις επιπτώσεις της στην οικονομία, στην κοινωνία, την ίδια τη χώρα μας. Το Συμβούλιο της Επικρατείας μόνο έλεγχο συνταγματικότητας μπορεί να κάνει. Και όχι μόνο αυτό, κύριε Πρόεδρε και κυρίως, κύριε Υπουργέ.

Η εντύπωση και η σιγουριά του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας το εμπλέκετε και με δόλια πολιτική σκοπιμότητα. Το εμπλέκετε ώστε να κάνει έλεγχο της συνταγματικότητας, αφού θα βγει προεδρικό διάταγμα, που πάντα κάνει, ώστε να αποτρέψετε και τυχόν προσφυγές τις οποίες θα κάνουν ενδιαφερόμενοι δημόσιοι υπάλληλοι, οι οποίοι με τα προεδρικά διατάγματα θα απολυθούν. Εμπλέκετε δηλαδή σ' αυτήν την πολιτική ακρωτηριασμού του δημόσιου τομέα και εξόντωσης των δημοσίων υπαλλήλων την ίδια τη δικαιοσύνη, ώστε να μην μπορούν ούτε να έχουν την ανάλογη δικαστική προστασία όσοι θα είναι θύματα αυτών των διατάξεων.

Με αυτό το προεδρικό διάταγμα που κάνετε για να καταργείτε θέσεις εργασίας στο δημόσιο ή για να δίνετε απεριόριστα τη δυνατότητα χιλιάδες εργαζόμενοι του δημοσίου τομέα να πάνε στη λεγόμενη κινητικότητα και στη διαθεσιμότητα, δίνετε ουσιαστικά τη δυνατότητα για καθαρές απολύσεις. Να μην κοροϊδεύμαστε. Αυτό που λέτε ότι θα βγουν για οκτώ μήνες στη διαθεσιμότητα με 75% του μισθού τους και ότι αυτό το οκτάμηνο μπορεί να τους βρείτε αλλού θέσης εργασίας μέσα στο δημόσιο τομέα, είναι ένα επιχείρημα το οποίο η ζωή απέδειξε ότι δεν ευσταθεί. Αν χρειαστήκατε εννέα ολόκληρους μήνες για να «τακτοποιηθούν» σε άλλες θέσεις του δημόσιου τομέα οι χίλιοι οκτακόσιοι ογδόντα από τους δύο χιλιάδες υπαλλήλους που βγήκαν με το πρώτο κύμα των διαθεσιμότητων του τρίτου μνημονίου τον Δεκέμβριο του 2012, για τις είκοσι πέντε χιλιάδες που θα βγουν – δωδεκάμισι χιλιάδες φέτος και δωδεκάμισι χιλιάδες του χρόνου – σε διαθεσιμότητα πόσοι μήνες θα χρειαστούν; Πολύ περισσότεροι από οκτώ μήνες.

Ο νόμος όμως και η τροπολογία την οποία καταθέτετε και ο νόμος στον οποίο βασίζεται και τον οποίο τροποποιεί είναι σαφής και λέει ότι αν στους οκτώ μήνες δεν τους βρεθεί μέσω κινητικότητας άλλη θέση εργασίας, απολύονται. Και βεβαίως απολύονται γιατί έχετε αναλάβει συγκεκριμένες δεσμεύσεις για δεκαπέντε χιλιάδες απολύσεις: τέσσερις χιλιάδες φέτος και δεκαπέντε χιλιάδες του χρόνου. Να μην κρύβετε πίσω από το δάχτυλό σας.

Επίσης, μιλάτε για αριθμούς. Το επιχείρημα που άκουσα τις δύο τελευταίες μέρες λέει: «Μα τι είναι δεκαπέντε χιλιάδες που θα απολυθούν με αυτά τα προεδρικά διατάγματα τα οποία εισάγει η τροπολογία σ' αυτό το νομοσχέδιο; Είναι το 2% των εξακοσίων χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων». Μα, έτσι είναι; Μετράμε ποσοστά; Μετράμε αριθμούς στις ανθρώπινες ζωές; Εδώ απολύονται άνθρωποι σε μια περίοδο που έχουμε ενάμισι εκατομμύριο ανέργους. Οδηγούνται σε δυστυχία, σε εξαθλίωση αυτοί και οι οικογένειές τους. Είναι και θανατηφόρα, ανθρωποκτόνα αυτή η πολιτική. Το αποδεικνύει το παράδειγμα της καθηγήτριας στη Λάρισα, η οποία βρέθηκε σε διαθεσιμότητα, με προβλήματα υγείας που έτσι κι αλλιώς είχε και τα οποία επιδεινώθηκαν. Δεν είναι πια στη ζωή. Και γίνεται χαμός στη Λάρισα. Ήταν μεταξύ των διακοσίων δώδεκα καθηγητών που είχαν βγει σε διαθεσιμότητα.

Φτάσατε στο σημείο, κύριε Υπουργέ, να μην εξαιρείτε από

αυτές τις διατάξεις για διαθεσιμότητα, για απολύσεις και από τα προεδρικά διατάγματα που θα βγάλετε, ούτε καν τις έγκυες, ούτε καν τις λεγόμενες που προστατεύονται από το Σύνταγμα της χώρας, από διεθνείς συμβάσεις εργασίας. Προστατεύονται ακόμα και στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας. Δεν μπορούν οι εργοδότες και τα αφεντικά να απολύσουν εργαζόμενη γυναίκα αν είναι σε άδεια λοχείας ή σε άδεια κύησης. Ακόμα και σε αυτό έχετε φτάσει, όσον αφορά τους υπαλλήλους του δημοσίου, σ' αυτή την ακρότητα.

Επίσης, μας λέτε «εσείς του ΣΥΡΙΖΑ ενδιαφέρεστε μόνο για τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα. Στον ιδιωτικό τομέα δυστυχούν. Έχουμε ενάμισι εκατομμύριο ανέργους» κ.λπ.. Είναι υποκριτικό αυτό που λέει η Κυβέρνηση για να απαντήσει στην κριτική μας. Είναι υποκριτικό, γιατί αφ' ενός μεν έχουμε ξαναπεί ότι μια απόλυση στο δημόσιο τομέα σημαίνει τέσσερις απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα, γιατί χάνεται το εισόδημα των δημοσίων υπαλλήλων από την αγορά, από τις βιοτεχνίες, από τα μαγαζιά που οδηγούνται σε κλείσιμο. Είναι υποκριτικό όταν η Κυβέρνηση κάνει κυριολεκτικά τον τροχονόμο αυτή την περίοδο σε χιλιάδες απολύσεις που γίνονται σε μεγάλες επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα, είτε είναι στον «ΚΑΤΣΕΛΗ», είτε είναι στη «ΣΕΛΜΑΝ», είτε στα Τσιμέντα Χαλκίδας ή όπου αλλού.

Δεν κάνετε εξορθολογισμό του δημοσίου τομέα, τον οποίον επικαλείστε, με αυτή την τροπολογία, μ' αυτά τα προεδρικά διατάγματα. Καθαρές απολύσεις κάνετε, διάλυση δημόσιων υπηρεσιών και οδηγείτε σε ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα τους πολίτες που έχουν χάσει τη δουλειά τους ή έχουν χάσει τους μισθούς και τις συντάξεις τους, διότι δεν μπορούν πια να εξυπηρετούνται από τις δημόσιες υπηρεσίες και να απολαμβάνουν τα κοινωνικά αγαθά που παρέχονταν απ' αυτές που μ' αυτόν τον τρόπο και με προεδρικά διατάγματα θα διαλύετε. Δεν θα έχουμε αυτές τις υπηρεσίες και έτσι θα προσφεύγουν στον ιδιωτικό τομέα, που θα καλύψει πλέον αυτή την έλλειψη των δημοσίων υπηρεσιών, και θα βάλουν πάλι από την τσέπη τους. Δεν έχουν όμως καμμία τέτοια δυνατότητα σε αυτή την περίοδο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Οδηγείτε μ' αυτόν τον τρόπο και με αυτό το προεδρικό διάταγμα σε μέγιστη ανασφάλεια, σε μέγιστη αβεβαιότητα τους δημοσίου υπαλλήλους, σε ομηρία, σε ρουσφετολογία νέου τύπου. Τους οδηγείτε σε διπλή ρουσφετολογία. Κάποιους τους χρησιμοποιήσατε ως όμηρους για πάρα πολλά χρόνια με το ρουσφέτι μέχρι να γίνουν αορίστου χρόνου ή μόνιμοι. Τώρα δεύτερη φορά τους εκμεταλλεύεστε ρουσφετολογικά και ως πολιτικούς όμηρους για να μείνουν στη δουλειά τους και όχι για να προσληφθούν. Οδηγείτε τους εργαζόμενους και το λαό στον όλεθρο.

Δε θα σας αφήσει. Θα σας σταματήσει και θα φέρει κυβέρνηση της Αριστεράς, η οποία αν ανασυγκρότηση του δημοσίου τομέα θα κάνει και θα αποκαταστήσει όλους αυτούς που θα είναι θύματα αυτής της ανθρωποκτόνας και δολοφονικής πολιτικής σας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Αϊχάν Καρά Γιουσούφ.

ΑΪΧΑΝ ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το ζήτημα της αυθαίρετης δόμησης μας απασχολεί, όπως ξέρετε, δεκαετίες. Πρόκειται για ένα ζήτημα με σοβαρές περιβαλλοντικές, κοινωνικές και οικονομικές πτυχές. Το σχέδιο νόμου έρχεται στα Θερινά Τμήματα να αντιμετωπίσει το ζήτημα αυτό με έναν τρόπο πρόχειρο, εισπρακτικό και οριζόντιο. Η καθαρά εισπρακτική φύση του νομοσχεδίου φαίνεται και από το γεγονός ότι δεν υπάρχει μια οριστική λύση στο πρόβλημα της αυθαίρετης δόμησης. Δεν παίρνει δηλαδή, τα μέτρα εκείνα που θα έπρεπε να πάρει και τα οποία θα απέτρεπαν αυτές τις πρακτικές, όπως η ολοκλήρωση του πολεοδομικού σχεδιασμού, η επιλογή αποτελεσματικών μέσων ελέγχου και η αυστηροποίηση των ποινών.

Τα αυθαίρετα με το νόμο δεν αξιολογούνται ως προς τις επι-

πτώσεις τους στο οικιστικό, φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον. Στο ίδιο τσουβάλι μπαίνουν πρώτη και δεύτερη κατοικία, οι έχοντες και μη έχοντες, ομάδες με πραγματικά κοινωνικά προβλήματα, αλλά και οι καταπατητές προστατευομένων και δασικών περιοχών. Στο ίδιο τσουβάλι μπαίνουν ειδικές ομάδες πληθυσμού που η μία δεν έχει καμία σχέση με την άλλη, όπως στο άρθρο 17 παράγραφος 3 όπου τα μέλη της μειονότητας της Θράκης που ζουν επί γενιές στον τόπο μπερδεύονται με τους παλιννοστούντες.

Η δική μας Αριστερά δεν είναι η δύναμη του «όχι σε όλα». Έχει πρόγραμμα, έχει σχέδιο, γιατί θέλει και μπορεί να κυβερνήσει. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα υλοποιήσει την ανασυγκρότηση της χώρας με γνώμονα το κοινό περί δικαίου αίσθημα που η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ κουρέλιασαν τόσα χρόνια. Ας ληφθεί υπ' όψιν, ωστόσο, ότι κάθε προσπάθεια ανάλογης τακτοποίησης είχε το αποτέλεσμα της αναπαραγωγής αυθαιρέτων νέας γενιάς.

Θέλω, όμως, να αναφερθώ συγκεκριμένα στην περιοχή μου, στη Θράκη, που ταλαιπωρείται διαχρονικά από το ζήτημα που συζητάμε σήμερα. Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει δύο ρυθμίσεις που έχουν ιδιαίτερη αναφορά στη μειονότητα.

Το άρθρο 17 προβλέπει μειώσεις προστίμων σε ειδικές κατηγορίες πληθυσμού και αναφέρεται συγκεκριμένα στο ζήτημα της έλλειψης τίτλων ιδιοκτησίας. Είναι θετικό ότι μετά από τη συζήτηση στην επιτροπή τροποποιήθηκε το άρθρο, έτσι ώστε να μην ζητούνται τίτλοι ιδιοκτησίας, προκειμένου να ρυθμιστούν τα συγκεκριμένα ακίνητα. Το ζήτημα των τίτλων ιδιοκτησίας, όμως, παραμένει και κάποια στιγμή πρέπει να δοθεί μία οριστική λύση για αυτό. Να μην ξεχνάμε το γεγονός ότι τα μέλη της μειονότητας δεν μπορούσαν να πάρουν άδεια δόμησης λόγω έλλειψης τίτλων ιδιοκτησίας κατά τη χρονική περίοδο 1975-1992. Γι' αυτόν το λόγο αυθαιρέτουσαν, χτίζοντας σπιτάκια για να ζήσουν και όχι βίλες.

Στο άρθρο 48 θίγεται το ζήτημα των τεμενών. Συμπεριλαμβάνονται στις ρυθμίσεις για τους νομίμους υφιστάμενους οικισμούς χωρίς συγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο και οι κατασκευές και επισκευές σε τεμένη στην περιοχή της Θράκης. Με την παράγραφο 5 προστίθεται ρύθμιση για τους μιναρέδες των τεμενών και ειδικότερα για την παρέκκλιση ως προς το ύψος.

Η ρύθμιση αυτή είναι μεν σε θετική κατεύθυνση, αλλά πέρα από την απόφαση του ΥΠΕΚΑ και τη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής απαιτείται και η έγκριση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, επειδή το ζήτημα αφορά σε λατρευτικούς χώρους.

Η απαίτηση έγκρισης του Υπουργείου Παιδείας είναι ένα ζήτημα που δεν μας βρίσκει σύμφωνους, κύριε Υπουργέ, και πρέπει να το επανεξετάσουμε συνολικά.

Πρέπει, όμως, τουλάχιστον να γίνει ένας διαχωρισμός και σε ό,τι αφορά τα τεμένη -και να μην ξεχάσουμε και τους τεκέδες που υπάρχουν και ήδη, λειτουργούν στην περιοχή μας, στη Θράκη- ώστε να διευκολυνθεί και να συντομευθεί η διαδικασία.

Συμπερασματικά, οι ρυθμίσεις που αφορούν στη μειονότητα δεν αντιμετωπίζουν συνολικά και οριστικά τα σχετικά προβλήματα. Επιπλέον, η ένταξή τους ως επιμέρους ρυθμίσεις σε άρθρα που περιλαμβάνουν και σειρά άλλων μέτρων σε ένα νομοσχέδιο που στο σύνολό του κρίνεται αρνητικά δεν επιτρέπει την υπερψήφισή τους.

Είναι ένα σύννηθες φαινόμενο, αγαπητοί συνάδελφοι, να μας φέρνουν οι Υπουργοί νομοτεχνικές βελτιώσεις της τελευταίας στιγμής. Μέσα στις πολλές νομοτεχνικές βελτιώσεις είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα. Να σας τη διαθέσω. Αφορά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 17 που αναδιατυπώνεται ως ακολούθως: «Οι διατάξεις του ανωτέρω εδαφίου εφαρμόζονται και για τους μόνιμους κατοίκους της Θράκης». Δεν αναφέρεται σε ποιους κατοίκους. «Σε περίπτωση ελλείψεως τίτλων ιδιοκτησίας τα δικαιολογητικά θα καθοριστούν με κοινή απόφαση του αρμοδίου Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και των Υπουργών Εσωτερικών, Εξωτερικών και Οικονομικών».

Την απόφαση του δικού σας Υπουργείου και του Εσωτερικών, στο οποίο υπάγεται η τοπική αυτοδιοίκηση, την καταλαβαίνουμε. Πού κολλάει το Υπουργείο Εξωτερικών και το Οικονομικών;

Ειδικά το Εξωτερικών. Μήπως πρόκειται για αλλοδαπούς; Θέλου- με μια άμεση απάντηση, αγαπητέ κύριε Υπουργέ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ζεϊμπέκ και μετά θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Οι υπόλοιποι Βουλευτές δεν θα μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Θα μιλήσουν αύριο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αύριο; Πολύ συνοπτικές είναι οι διαδικασίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Πληροφορήθηκα ότι συμφωνήσατε πλήρως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ούτε οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι θα μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όχι, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι θα μιλήσουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα μιλήσουμε, αλλά και οι Βουλευτές να μιλήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ωραία, κύριε Λαφαζάνη. Στη Διάσκεψη των Προέδρων την άλλη φορά να ληφθούν υπ' όψιν τα δεδομένα αυτά. Να φροντίσουμε να έχουμε εδώ πολλούς Αντιπροέδρους και να έχουμε υπηρεσίες. Μην απευθύνεστε σε εμένα τώρα, στη φάση της υλοποίησης αποφάσεων που έχουν ήδη ληφθεί από όλους μας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν απευθύνομαι σε εσάς, αλίμονο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Ζεϊμπέκ.

ΧΟΥΣΕΪΝ ΖΕΪΜΠΕΚ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αποτελεί άλλο ένα παράδειγμα που επιβεβαιώνει όλα όσα λέμε τόσο καιρό για την πολιτική της Κυβέρνησης. Είναι ένα νομοσχέδιο εισπρακτικού χαρακτήρα που αποσκοπεί στην αύξηση των εσόδων από όλες τις πιθανές πηγές, επιβαρύνοντας επιπλέον τα φτωχότερα στρώματα και ωφελώντας τον πλούτο.

Το νομοσχέδιο ρυθμίζει τα ζητήματα των αυθαιρέτων, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν τα κοινωνικά κριτήρια, δηλαδή αν το αυθαίρετο συγκαταλέγεται στην κατηγορία της λαϊκής κατοικίας ή αν πρόκειται αντίθετα για αυθαιρεσία, προκειμένου να αποκομίσουν κάποιοι τεράστια κέρδη, όπως συμβαίνει, για παράδειγμα, με την καταπίεση του αιγιαλού από μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες. Έτσι η Κυβέρνηση επιφυλάσσει την ίδια αντιμετώπιση σε όσους εξαναγκάστηκαν να αυθαιρέτησουν προκειμένου να στεγάσουν τις οικογένειές τους και σε όσους, γνωρίζοντας ότι θα έχουν την ανοχή του κράτους και ότι θα επέλθουν μελλοντικά ευνοϊκές ρυθμίσεις που θα τακτοποιήσουν τις παρανομίες τους, παραβίασαν τη νομοθεσία για να κερδοσκοπήσουν.

Η πρακτική αυτή της Κυβέρνησης να φέρνει όλο και ευνοϊκότερες ρυθμίσεις για περιπτώσεις παραβάσεων, όπως ακριβώς έγινε και την προηγούμενη εβδομάδα με το φορολογικό, καθιστά πλέον τα νομοσχέδια και εξαιρετικά αναποτελεσματικά ως προς το εισπρακτικό τους σκέλος, διότι αυτός που δεν έχει δεν μπορεί να πληρώσει, αλλά κυρίως επειδή αυτός που έχει θα περιμένει μία μελλοντική, ακόμη ευνοϊκότερη ρύθμιση.

Η καθαρά εισπρακτική φύση του νομοσχεδίου φαίνεται εξάλλου και από το γεγονός ότι δεν παρέχει μία οριστική λύση στο πρόβλημα της αυθαιρέτης δόμησης. Δεν παίρνει δηλαδή τα μέτρα εκείνα που θα αποτρέπουν αυτές τις πρακτικές, όπως η ολοκλήρωση του πολεοδομικού σχεδιασμού, η επιλογή αποτελεσματικών μέσων ελέγχου και η αυστηροποίηση των ποινών.

Ταυτόχρονα, τακτοποιεί κατά προτεραιότητα τα ακίνητα του δηmosίου, αφ' ενός σηματοδοτώντας προς τους πολίτες την ανοχή προς την παρανομία και αφ' ετέρου κλονίζοντας την εμπιστοσύνη του πολίτη προς το κράτος, αφού το κράτος δικαιούται προνομιακά να παρανομεί, ενώ ταυτόχρονα επιβάλλει ποινές προς τους πολίτες.

Επιπλέον, το νομοσχέδιο δεν αντιμετωπίζει ουσιαστικά τα περιβαλλοντικά ζητήματα που προκύπτουν λόγω της αυθαιρέτης

δόμησης. Η ρύθμιση για το περιβαλλοντικό ισοζύγιο είναι ανεπαρκής, μεταξύ άλλων, γιατί δεν διευκρινίζεται η διαδικασία μεταφοράς συντελεστή δόμησης αλλά και γιατί το Πράσινο Ταμείο δεν μπορεί να εξυπηρετήσει το περιβαλλοντικό ισοζύγιο μόνο με το 2,5% των εισπράξεων.

Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει και δύο ρυθμίσεις που έχουν ιδιαίτερη αναφορά στη μειονότητα. Θα ήθελα να αναφερθώ σε αυτό λίγο περισσότερο. Το άρθρο 17 που προβλέπει μειώσεις προστίμων σε ειδικές κατηγορίες πληθυσμού, αναφέρεται στην περίπτωση της μειονότητας και συγκεκριμένα στο ζήτημα της έλλειψης τίτλων ιδιοκτησίας. Είναι θετικό ότι μετά από τη συζήτηση στην επιτροπή τροποποιήθηκε το άρθρο, ώστε να μην ζητούνται τίτλοι ιδιοκτησίας προκειμένου να ρυθμιστούν τα συγκεκριμένα ακίνητα. Το ζήτημα των τίτλων ιδιοκτησίας όμως παραμένει και κάποια στιγμή πρέπει να δοθεί μία λύση για αυτό. Διότι η πολιτεία αντιμετώπισε τη μειονότητα για δεκαετίες ως υποδεέστερη κατηγορία πολιτών, μη επιτρέποντας στους Έλληνες πολίτες, μέλη της μειονότητας, να κατέχουν τίτλους ιδιοκτησίας. Είναι βέβαια σε θετική κατεύθυνση αυτή η ρύθμιση και η τροποποίηση που έγινε αναγνωρίζει τουλάχιστον το ζήτημα ως σημαντικό.

Το δεύτερο ζήτημα που θέτει το νομοσχέδιο στο άρθρο 48 είναι το ζήτημα των τεμενών. Συγκεκριμένα, συμπεριλαμβάνονται στις ρυθμίσεις για τους νομίμους υφιστάμενους οικισμούς χωρίς συγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο και οι κατασκευές και επισκευές σε τεμένη στην περιοχή της Θράκης. Επιπλέον, με την παράγραφο 5 προστίθεται ρύθμιση για τους μιναρέδες των τεμενών και ειδικότερα για την παρέκκλιση ως προς το ύψος.

Η ρύθμιση αυτή είναι κατ' αρχάς σε θετική κατεύθυνση, καθώς επιτρέπει την επισκευή τεμενών που έως τώρα ήταν αδύνατο να επισκευαστούν και να κατασκευαστούν μιναρέδες, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται σοβαρά προβλήματα, ως προς την ασφάλεια των κτηρίων αλλά και την πλήρη λειτουργικότητά τους ως προς το θρησκευτικό τους χαρακτήρα.

Πέρα από την απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και τη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής απαιτείται και η έγκριση του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, επειδή το ζήτημα αφορά σε λατρευτικούς χώρους άλλης, πλην της χριστιανικής, θρησκείας.

Η απαίτηση έγκρισης του Υπουργείου Παιδείας, η οποία κρίθηκε πρόσφατα συνταγματική από το Συμβούλιο της Επικρατείας, όσον αφορά την ανέγερση νέων ναών, είναι ένα ζήτημα που ενδεχομένως πρέπει να το επανεξετάσουμε συνολικά.

Πρέπει, όμως, τουλάχιστον να γίνει ένας διαχωρισμός και σε ό,τι αφορά τεμένη που ήδη λειτουργούν να διευκολυνθεί και να συντομευθεί η διαδικασία. Η ανέγερση μιναρέδων είναι απαραίτητη προκειμένου να καταστεί πλήρης η θρησκευτική λειτουργικότητα των τεμενών. Και εφόσον δεν πρόκειται για ανέγερση νέου ναού, δεν είναι σαφής ο λόγος απαίτησης της έγκρισης του Υπουργείου Παιδείας που δυσχεραίνει και καθυστερεί την ολοκλήρωση των τεμενών.

Συμπερασματικά θα λέγαμε ότι παρότι σε γενικές γραμμές οι ρυθμίσεις που αφορούν τη μειονότητα είναι σε θετική κατεύθυνση, δεν αντιμετωπίζουν συνολικά και οριστικά τα σχετικά προβλήματα.

Επιπλέον, η ένταξή τους ως επιμέρους ρυθμίσεις σε άρθρα που περιλαμβάνουν και σειρά άλλων μέτρων σε ένα νομοσχέδιο που στο σύνολό του κρίνεται αρνητικά δεν επιτρέπει την υπερψήφισή τους.

Τα προβλήματα της μειονότητας είναι πολύ περισσότερα και πολύ σημαντικότερα απ' όσα η Κυβέρνηση φαίνεται να αντιλαμβάνεται με την αποσπασματικότητα των ρυθμίσεων και απαιτούν πολύ συνολικότερη θεώρηση των ζητημάτων και σοβαρή διαβούλευση με την ίδια τη μειονότητα προκειμένου να καταλήξουμε σε συνολικές και οριστικές λύσεις που δεν θα αντιμετωπίζουν τα μέλη της μειονότητας ως Έλληνες πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε πολύ. Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν σας κρύβω ότι από τις μέχρι τώρα τοποθετήσεις των εισηγητών, των αγορητών και των συναδέλφων προσδοκούσα μεγαλύτερη αναφορά στον πυρήνα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Δεν σας κρύβω ότι θα περίμενα να ακούσω τις απόψεις σας και την κριτική σας για βασικά σημεία αυτού του νομοσχεδίου, παραδείγματος χάριν, για τις διευκολύνσεις που δίνουν σε δεκάδες, εκατοντάδες χιλιάδες συμπολιτών μας.

Παραδείγματος χάριν, θα περίμενα να ακούσω για το καινοτόμο στοιχείο της κατηγοριοποίησης της αυθαιρεσίας.

Θα περίμενα να ακούσω για το γεγονός ότι αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί ένα κομμάτι μιας αλυσίδας μεταρρυθμιστικών νομοθετημάτων. Προηγήθηκε το νομοσχέδιο για το Κτηματολόγιο και τους δασικούς χάρτες. Τώρα συζητάμε το νομοσχέδιο για την αντιμετώπιση της αυθαιρετικής δόμησης και το περιβαλλοντικό ισοζύγιο. Θα ακολουθήσει η χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση. Έχουμε την ηλεκτρονική ταυτότητα των κτηρίων. Με το καλό θα έρθει και το νομοσχέδιο για την ελεγκτική λειτουργία του κράτους.

Πρόκειται για μια σειρά νομοθετημάτων που θα περίμενα να γίνει μια αναφορά κυρίως σε αυτά, αλλά βέβαια και σε άλλα σημεία του νομοσχεδίου σε σχέση, παραδείγματος χάριν, με το γεγονός –παρ' όλο που κάποιοι ισχυρίζονται το αντίθετο– ότι η έννοια του περιβαλλοντικού και πολεοδομικού σχεδιασμού διέπει μια σειρά άρθρων του νομοσχεδίου.

Θα περίμενα να σχολιαστεί το γεγονός ότι για πρώτη φορά γίνεται διασύνδεση ηλεκτρονική και χρήση των νέων τεχνολογιών. Διασυνδέεται η ΔΕΗ, το Κτηματολόγιο, η Γενική Γραμματεία Πληροφοριών, ακριβώς για να είναι πιο αποτελεσματικός ο έλεγχος από εδώ και πέρα.

Θα περίμενα να γίνει μια κριτική για το ζήτημα της «κόκκινης γραμμής» που πραγματικά για πρώτη φορά θωρακίζεται με τόσο κατηγορηματικό τρόπο από την πλευρά της πολιτείας.

Θα περίμενα να γίνει συζήτηση γι' αυτά τα ζητήματα που κατά την άποψή μου, είναι κομβικά ενός νομοσχεδίου. Και ιδιαίτερα τα τελευταία ζητήματα δείχνουν και την πραγματική και την έμπρακτη βούληση της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει με έναν όσο γίνεται πιο οριστικό, ολιστικό τρόπο αυτό το ακανθώδες πρόβλημα που απασχολεί εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας και που είναι μια παθογένεια για τη χώρα μας εδώ και δεκαετίες.

Πραγματικά, περίμενα να γίνει περισσότερη αναφορά σε αυτά τα σημεία.

Άκουσα πολλούς συναδέλφους –σέβομαι απόλυτα τις απόψεις τους– να αναφέρονται σε παρεμβάσεις συναδέλφων Υπουργών που θα έρθουν αύριο με το καλό να υποστηρίξουν τις δικές τους παρεμβάσεις.

Άκουσα παρεμβάσεις σε σχέση με γενικότερη πολιτική. Για το Κτηματολόγιο ακόμη, ένα νομοσχέδιο που ψηφίσαμε πριν από λίγες μέρες και όπου θεαματικά συντομεύουμε τις διαγωνιστικές διαδικασίες για να τρέξουμε και να προλάβουμε και να έχουμε σύντομα κτηματογράφηση, ένα δυνατό μεταρρυθμιστικό εργαλείο, δεν άκουσα να γίνεται αναφορά από συναδέλφους.

Δεν άκουσα να γίνεται αναφορά για το γεγονός ότι βάζουμε νέες αρχές και δημιουργούμε νέους θεσμούς, όπως είναι ο θεσμός της Τράπεζας Γης. Σε αυτό το νομοθέτημα περιγράφουμε απλώς τις βασικές αρχές του, αλλά με τη συνέχιση της νομοθέτησής μας τους επόμενους μήνες θα το ολοκληρώσουμε και θα δημιουργήσουμε ακόμη ένα δυνατό αναπτυξιακό –και όχι μόνο– εργαλείο.

Δεν άκουσα να γίνεται αναφορά για την έννοια που δίνουμε στο περιβαλλοντικό ισοζύγιο και για την ουσιαστική δύναμη που δίνουμε στην Υπηρεσία Κατεδάφισης, για τη δύναμη που δίνουμε στις αποκεντρωμένες διοικήσεις, για την αντικειμενική ιεράρχηση, ώστε να μην υπάρχει κανενός είδους παρέμβαση σε σχέση με τις προτεραιότητες στα ζητήματα των κατεδαφίσεων και να υπάρχει μια αντικειμενική κλίμακα.

Όλα αυτά είναι, κατά την άποψή μου, στοιχεία χρηστής διοίκησης που λείπουν από τα νομοθετήματα. Αυτή είναι η άποψή

μου. Θα περίμενα, λοιπόν, μια αναφορά σε αυτά και καλόπιστη κριτική από την πλευρά σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για την αντιμετώπιση της αυθαίρετης δόμησης είναι μια σημαντική εξέλιξη στο μεταρρυθμιστικό σχέδιο της χώρας και ένα καλό νέο για τους πολίτες. Ωφελεί σε πολλά επίπεδα την κοινωνική μας οργάνωση και συνοχή, το περιβάλλον και την ανάπτυξη, τη διαμόρφωση δηλαδή, των όρων της αειφορίας, καθώς πέρα από τη λύση που προτείνει στο μεγάλο θέμα των αυθαιρέτων, αποτελεί το τρίτο βήμα -μετά το νόμο που ψηφίσαμε για το Κτηματολόγιο και το προεδρικό διάταγμα για την ηλεκτρονική ταυτότητα κτηρίου- του συνολικού σχεδίου που εξελίσσεται, όπως σας προανέφερα, και το οποίο θα συνεχιστεί με τη χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση, για να αποκτήσει επιτέλους η χώρα εθνική πολιτική γης.

Κινηθήκαμε σε αυτήν την προσπάθεια σεβόμενοι συγκεκριμένες αρχές, οι οποίες επιδιώκουμε να διέπουν όλα τα νομοθετήματά μας. Προσπαθήσαμε να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα μέσα σε μια όσο το δυνατόν πιο ολιστική κι ολοκληρωμένη προσέγγιση, να πραγματευθούμε συγκεκριμένα, απτά προβλήματα που ταλανίζουν τους συμπολίτες μας, μέσα σε ένα κλίμα αντιμετώπισης μιας πραγματικότητας υπαρκτής, να καταλήξουμε σε ένα νομοθέτημα το οποίο είναι άμεσα και εύκολα εφαρμόσιμο, να θεμελιώσουμε στο μέγιστο δυνατό βαθμό τις διατάξεις από νομικής και συνταγματικής άποψης, να επιστρατεύσουμε νέα θεσμικά εργαλεία ή να ενδυναμώσουμε ήδη υφιστάμενα.

Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου αποτελεί ένα ακόμα σταθερό βήμα που υπερασπίζεται δύο κεντρικά ζητούμενα για την ανόρθωση της χώρας: Αφ' ενός να μπει τελεία και παύλα στις αναβολές για την εφαρμογή λύσεων που ξέρουμε όλοι ότι πρέπει επιτέλους να προχωρήσουν, ώστε να σπάσει ο φαύλος κύκλος και να μην αδικείται το σύνολο της κοινωνίας και αφ' ετέρου να ανοίξουμε ένα νέο κεφάλαιο, στο οποίο να είναι καθαρά γραμμένο στη συνείδηση όλων ότι η προστασία του κοινωνικού καλού και του δημοσίου συμφέροντος είναι προαπαιτούμενα κάθε άλλου σχεδιασμού. Πρωτίστως αυτά χρειαζόμαστε σήμερα. Χρειαζόμαστε συγκεκριμένες πολιτικές που ως στόχο θα έχουν όχι μόνο να διευθετούν ή να επιλύουν ένα πρόβλημα, αλλά να αλλάζουν και τη νοοτροπία που το γέννησε και το αναπαράγει.

Με αυτόν τον προανατολισμό προχωρήσαμε σε αυτό το νομοσχέδιο, έχοντας μπροστά μας ένα μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα με χιλιάδες ανθρώπους να έχουν εκκρεμότητες εκτός της νομιμότητας -κι αυτό καταλαβαίνουμε όλοι πώς επηρεάζει τη σχέση του πολίτη με το κράτος- μια χαοτική κατάσταση, αφού δεν υπάρχει καταγραφή της έκτασης του προβλήματος και οι μέχρι σήμερα απόπειρες να υπάρξει λύση είχαν ασταθή νομική βάση, ακυρωμένα περιουσιακά δικαιώματα εκατοντάδων χιλιάδων συμπολιτών μας, γεγονός που αποκτάει ιδιαίτερη σημασία στη σημερινή απίστευτα δύσκολη οικονομική συγκυρία, κι έναν μη καταγεγραμμένο χώρο, όπως είναι αυτός των αυθαιρέτων, η ύπαρξη του οποίου ακριβώς ως μη καταγεγραμμένου απέκλειε ουσιαστικά οποιαδήποτε σκέψη για τον απαιτούμενο περιβαλλοντικό, χωροταξικό, πολεοδομικό και αναπτυξιακό σχεδιασμό σε εθνικό επίπεδο.

Όλα αυτά τα δεδομένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κληθήκαμε να τα διαχειριστούμε, να τα αντιστρέψουμε στο βαθμό που μπορούσαμε και να καταλήξουμε σε ένα σχέδιο νόμου με οφέλη κοινωνικά, περιβαλλοντικά και αναπτυξιακά.

Συγκεκριμένα, σε ό,τι αφορά την κοινωνική διάσταση, τη διευκόλυνση και την οικονομική ελάφρυνση συμπολιτών μας -στοιχεία έντονα σε αυτό το νομοθέτημα- σημειώνω τα εξής:

Αυξάνεται θεαματικά η περίοδος αποπληρωμής του προστίμου και βελτιώνεται ο τρόπος καταβολής του. Προβλέπεται ειδική μέριμνα με παροχή εκπαιδύσεων σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Δίνεται η δυνατότητα μεταβιβάσεων και αξιοποίησης αδρανούς ακίνητης περιουσίας, κυρίως στην περιφέρεια. Επέρχεται συμψηφισμός των καταβληθέντων ποσών για εκείνους που θα υπαχθούν στο νέο νόμο και οι οποίοι έχουν ήδη καταβάλλει ένα μέρος του ειδικού προστίμου λόγω του ότι είχαν κάνει ήδη χρήση των διατάξεων του ν. 4014/2011.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά την προστασία του περιβάλλοντος,

ενισχύεται και θωρακίζεται θεσμικά η «κόκκινη γραμμή» του Ιουλίου του 2011. Αποκλείεται με ένα πλέγμα διατάξεων η δημιουργία νέας γενιάς αυθαιρέτων. Καθιερώνονται αυστηρές ποινές και πρόστιμα για όσους παρανομήσουν ή δεν ενταχθούν στις ρυθμίσεις του νόμου. Δίνεται νόημα, αξία και περιεχόμενο στην έννοια του περιβαλλοντικού ισοζυγίου.

Σχετικά, δε, με την ανάπτυξη, διευκολύνονται οι συναλλαγές των πολιτών και ενισχύεται η ασφάλεια δικαίου σε αυτές και δίνεται η δυνατότητα επισκευών σε ακίνητα με αυθαιρεσίες, γεγονός που τονώνει τον κλάδο της οικοδομής.

Είναι εξαιρετικά σημαντικό ότι εντάσσονται στις διατάξεις του νόμου δημόσια κτήρια με αυθαιρεσίες κι έτσι μπορούν να ενταχθούν σε προγράμματα του ΕΣΠΑ, όπως και ότι προβλέπεται χρηματοδότηση δράσεων και έργων αποκατάστασης της περιβαλλοντικής επιβάρυνσης.

Θέλω να μείνω σε τρία σημεία πριν μπω στην ουσία των προβλήσεων, τα οποία θεωρώ ότι αποτελούν σημαντικές εγγυήσεις για το νομοσχέδιο.

Πρώτον, εξαντλήσαμε όλα τα περιθώρια ώστε να συγκεραστούν απόψεις, να αποτυπωθεί η πραγματικότητα και να αποδώσει ουσιαστικά και η διαβούλευση και ο διάλογος, ο πολιτικός διάλογος. Και απέδωσε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο διάλογος, ανεξαρτήτως αν πολύ λίγοι -θέλω να πιστεύω- σε αυτήν την Αίθουσα δυσαρεστούνται από αυτό.

Είναι σημαντικό βήμα και κρίσιμη παρακαταθήκη για την εφαρμογή του νόμου το γεγονός ότι προέκυψε ένα μεγάλο μέρος, αν θέλετε, του νομοσχεδίου μέσα από εκτεταμένη διαβούλευση. Χίλιες διακόσιες πενήντα παρατηρήσεις και προτάσεις έγιναν στη δημόσια διαβούλευση. Πολλές απ' αυτές, όπως και δεκάδες δικές σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτέλεσαν μέρος του νομοσχεδίου. Ιδιαίτερως το γεγονός ότι οι απόψεις των Βουλευτών για πρώτη φορά διατυπώθηκαν εκ των προτέρων κατά τη διαδικασία διαμόρφωσης της κυβερνητικής πρότασης πριν και από την κατάθεση στη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή της Βουλής ενίσχυσε εξαιρετικά τη συνεκτικότητα των διατάξεων.

Δεύτερον, δεν ακολουθεί την παλιά συνταγή της μετάθεσης των χρονικών ορίων, τα οποία προβλέπει ο νόμος που έρχεται να αντικαταστήσει. Αντιθέτως ενισχύει και θωρακίζει θεσμικά την «κόκκινη γραμμή» του Ιουλίου του 2011 για τα αυθαίρετα, όπως προβλέπεται από το ν.4014. Είναι απολύτως σαφές ότι ο πολιτικός στόχος είναι ταυτισμένος με την κοινωνική αναγκαιότητα του να υπάρξουν κανόνες, καθαρές διαδικασίες και συνέχεια στο σχεδιασμό του κράτους.

Τρίτον, το ειδικό βάρος του νομοσχεδίου βρίσκεται στην ενίσχυση της νομιμότητας και τελικά της κοινωνικής συνοχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σύνολο των διατάξεων του νομοσχεδίου περιγράφει όλη τη διάρθρωση που απαιτείται για να αντιμετωπίσουμε τα αίτια και τις επιπτώσεις της αυθαίρετης δόμησης.

Ποιοι ήταν οι κεντρικοί μας στόχοι;

Πρώτον η καταγραφή, χωρίς την οποία δεν μπορεί να υπάρξει ορθή χωροταξική και πολεοδομική οργάνωση της χώρας με παράλληλη προστασία του περιβάλλοντος, που σημαίνει να καθοριστούν οι όροι του πολεοδομικού σχεδιασμού και των απαιτούμενων περιβαλλοντικών δράσεων. Προκειμένου μάλιστα να έχουμε τη μέγιστη δυνατή αποτελεσματικότητα σ' αυτήν την προσπάθεια, δίνονται κίνητρα στους πολίτες να ενταχθούν στις διατάξεις του νόμου, με διευκολύνσεις για όλους στην καταβολή των προστίμων.

Δεύτερος στόχος είναι η κατηγοριοποίηση. Είναι σαφής η ανάγκη διάκρισης των αυθαιρεσιών, γιατί είναι άδικο και λειτουργεί υπέρ των μεγάλων παρανομιών και της συνέχισης του φαύλου κύκλου το γεγονός ότι μέχρι σήμερα δεν υπάρχουν σαφείς και λογικοί διαχωρισμοί. Τώρα θεσπίζονται για πρώτη φορά κατηγορίες με πολεοδομικά κριτήρια για την υπαγωγή κτισμάτων και χρήσεων στο πεδίο εφαρμογής του νόμου.

Σ' αυτό το πλαίσιο, πρώτον, οριοθετούνται οι περιπτώσεις που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του και αφορούν σε ακίνητα για τα οποία δεν υφίσταται από το Σύνταγμα καμμία δυνατότητα νομοθετικής ρύθμισης, καμμία ρύθμιση για τις μεγάλες αυθαιρεσίες, όταν αυτές έγιναν σε δάση, στον αιγιαλό, σε αρ-

χαιολογικούς χώρους.

Δεύτερον, ορίζεται με σαφήνεια το από πότε και μετά δεν είναι δυνατή η υπαγωγή στο νόμο. Με την ενσωμάτωση βάσεων δεδομένων με αεροφωτογραφίες, με ψηφιακά υπόβαθρα χαρτών θα είναι ζήτημα ελάχιστου χρόνου για τη διοίκηση να ελέγξει ποιος δικαιούται την υπαγωγή και ποιος όχι με όριο τις 28-7-2011 για το χρόνο κατασκευής.

Η κατηγοριοποίηση γίνεται κυρίως σε δύο άξονες: τη βαρύτητα της αυθαιρεσίας και την επίπτωσή της στο περιβάλλον, και το χρόνο κατασκευής σύμφωνα με τις χρονικές γραμμές που τέθηκαν από το Σύνταγμα ή τον τυπικό νομοθέτη. Έτσι, με τη βάση της βαρύτητας της παράβασης, οι μικρές αυθαιρεσίες οι οποίες δεν μεταβάλλουν τον όγκο του κτίσματος και τη δομημένη επιφάνεια και στην πλειοψηφία τους έχουν γίνει εν αγνοία του ιδιοκτήτη τακτοποιούνται οριστικά και χωρίς καταληκτική ημερομηνία υπαγωγής, με καταβολή ποσού 500 ευρώ.

Όταν η υπέρβαση δεν ξεπερνά το 40% της δόμησης ή το 20% του ύψους που ορίζει η οικοδομική άδεια, όπως είναι οι περισσότεροι ημιυπαίθριοι που αφορούν χιλιάδες συμπολίτες μας, η εξαίρεση από την κατεδάφιση είναι οριστική.

Στις μεγάλες παραβάσεις, εξ ολοκλήρου αυθαίρετα κτίσματα και κατασκευές που δεν διαθέτουν οικοδομική άδεια, καθώς και όσα έχουν άδεια αλλά η υπέρβαση δόμησης ή κάλυψης είναι περισσότερο από 40%, το πρόστιμο υπολογίζεται με βάση το μέγεθος της αυθαιρεσίας. Τα κτήρια αυτά θα εξαιρούνται της κατεδάφισης μόνο για τριάντα χρόνια, δεν θα υπάρχει οριστική εξαίρεση. Το καθεστώς αυτό θα μπορεί να αλλάξει, αν η περιοχή όπου είναι δομημένο το αυθαίρετο κτίσμα μπει στο σχέδιο και αν ο ιδιοκτήτης αγοράσει το απαραίτητο ποσοστό συντελεστή, κάνοντας χρήση της Τράπεζας Γης. Επιπλέον απαιτείται έλεγχος εντός επταετίας υποχρεωτικά, από τους αρμόδιους ελεγκτές δόμησης.

Με βάση την ημερομηνία κατασκευής προβλέπονται τα εξής: Κατοικίες πριν την 9-6-1975 θα μπορούν να εξαιρεθούν μόνιμα από την κατεδάφιση με την καταβολή 500 ευρώ, που συγκριτικά με αυτό που ίσχυε μέχρι τώρα είναι μια πολύ μεγάλη μείωση. Μετά το 1975 και πριν την 1-1-1983 καταβάλλεται το 15% του υπολογιζόμενου προστίμου, ενώ από το 1983 έως την 1-1-2003 θα ισχύει έκπτωση 20%. Τέλος, μέχρι την 28-7-2011 το υπολογιζόμενο πρόστιμο ισχύει ως έχει και η ένταξη στο νόμο θα γίνεται ανάλογα με το μέγεθος της παράβασης. Ωστόσο αυτό το όριο, αυτή η περιβόητη «κόκκινη γραμμή» του Ιουλίου του 2011 δεν θα έχει κανένα νόημα για την αλλαγή της εικόνας, εάν η επόμενη μέρα μας βρει χωρίς αυστηρούς και αποτελεσματικούς μηχανισμούς αποτροπής νέων αυθαιρέτων και αποκατάστασης των επιπτώσεων από τα παλιά.

Εξηγούμαι. Αποδίδουμε μεγάλη σημασία στην ανάγκη να αποζημιωθεί το κοινωνικό σύνολο από τους αυθαιρετούντες και να δικαιολογηθούν όσοι προασπίστηκαν πάντα στην πράξη τη νομιμότητα. Αυτό επιτυγχάνεται με την ενίσχυση του κράτους δικαίου και με την προώθηση μιας καλύτερης ποιότητας ζωής για όλους: Αποκατάσταση λοιπόν και έλεγχος.

Τρίτος στόχος, λοιπόν, είναι η αποκατάσταση. Μέσω των μηχανισμών του περιβαλλοντικού ισοζυγίου τίθενται στέρεες βάσεις για το πλαίσιο αναμόρφωσης των περιοχών που πιλττονται από την αυθαίρετη δόμηση. Με τον πολεοδομικό σχεδιασμό, με ζώνες εξισορρόπησης και με το νέο θεσμό της Τράπεζας Γης για τη διαδικασία μεταφοράς συντελεστή δόμησης και προβλέπονται δράσεις αποκατάστασης αλλά και κατευθύνονται εκεί, όπου πραγματικά υπάρχει ανάγκη, εκεί όπου εμφανίζεται η μεγαλύτερη περιβαλλοντική επιβάρυνση, ακόμα και σε επίπεδο γειτονιάς - και αυτό είναι πολύ καθαρό μέσα στο νόμο- εκεί όπου έχουν αδικηθεί περισσότερο οι πολίτες από τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των αυθαιρεσιών.

Τέταρτος στόχος είναι ο έλεγχος. Προβλέπεται αυστηρός έλεγχος της αυθαίρετης δόμησης. Η δημόσια διοίκηση αναλαμβάνει το ρόλο που της αναλογεί στο ζήτημα του ελέγχου της αυθαιρεσίας και στο ζήτημα των κατεδαφίσεων.

Σημαντικά σημεία του ζητήματος του ελέγχου: Πρώτον, το Υπουργείο διατηρεί μόνο τον εποπτικό και συντονιστικό του ρόλο.

Δεύτερον, ενισχύεται ακόμα περισσότερο ο εποπτικός ρόλος

της Ειδικής Υπηρεσίας Κατεδαφίσεων και καθορίζονται οι αρμοδιότητες όλων των συναρμοδίων υπηρεσιών.

Τρίτον, η ΕΥΕΚΑ συνεργάζεται με την «ΕΚΧΑ ΑΕ», με την εταιρεία «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.» όπως τη γνωρίζουν ακόμα οι περισσότεροι, για την ανάθεση τηλεπισκόπησης ή αεροφωτογράφισης της χώρας καθώς και για τη χρήση των παραπάνω μεθόδων σε περιοχές προτεραιότητας της χώρας, προκειμένου να παρακολουθούνται οι μεταβολές στη δόμηση και να εντοπίζονται εγκαίρως οι αυθαιρεσίες.

Τέταρτον, τα κεντρικά υπολογιστικά συστήματα της ταυτότητας του κτηρίου, της εταιρείας «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.», της «ΔΕΗ Α.Ε.» και της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων θα βρίσκονται σε πλήρη διασύνδεση για το γρήγορο και επαρκές έλεγχο των δεδομένων.

Πέμπτον, εισάγονται αντικειμενικά κριτήρια στη διαδικασία ιεράρχησης κατεδαφίσεων και επιλύονται πρακτικά προβλήματα υλοποίησής τους. Διασφαλίζουμε κανόνες, κριτήρια, μέσα και χρηματοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ίδια στιγμή που επιχειρούμε να ορίσουμε το ξεκάθαρο πλαίσιο για το δημόσιο συμφέρον και το κοινωνικό καλό είναι αυτονόητο, ότι οφείλουμε να εξαντλούμε κάθε δυνατότητα για να προστατευτούν τα ατομικά δικαιώματα, ειδικά εκείνων που είναι πιο ευάλωτοι στις σκληρές συνέπειες της κρίσης. Και η δυνατότητα του να μπορεί να αξιοποιήσει κάποιος την περιουσία του, να κινηθεί προς τη νομιμότητα και να μπορεί να κάνει δικαιοπραξίες επ' αυτής είναι τέτοιο δικαίωμα. Δεν μπορούν να το στερούνται οι συμπολίτες μας για μικρές αυθαιρεσίες και εξαιτίας της οικονομικής δυσπραγίας, ενώ έχουν τη βούληση να υπαχθούν στο νόμο. Με αυτό το σκεπτικό αυξάνεται η περίοδος αποπληρωμής του προστίμου και βελτιώνεται ο τρόπος καταβολής. Υπάρχει ειδική μέριμνα, με παροχή εκπτώσεων σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Θα χρειαστώ λίγα λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε. Ξέρω την αγωνία σας, αλλά το νομοσχέδιο είναι αρκετά σημαντικό και θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμα και από τη δευτερολογία μου αν χρειαστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Να συμβιβάσουμε τις αγωνίες μας, κύριε Υπουργέ. Περιοριστείτε όσο μπορείτε σε δύο-τρία λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Εντάξει, θα υποχωρήσουμε σ' αυτό.

Να τονίσω κάτι που αφορά πάρα πολλούς συμπολίτες μας. Όσοι έχουν κάνει ήδη χρήση των διατάξεων του ν.4014 και του ν.3843 και έχουν καταβάλει ένα μέρος του ειδικού προστίμου θα μπορούν να υπαχθούν στο νέο νόμο με συμψηφισμό των καταβληθέντων ποσών και των παραβόλων. Έτσι σε ό,τι αφορά στον τρόπο αποπληρωμής των προστίμων, οι δόσεις αποπληρωμής μπορεί να είναι είτε εξαμηνιαίες είτε μηνιαίες. Οπότε όποιος υπαχθεί στο νέο νόμο, το πρώτο εξάμηνο από τη δημοσίευση του νόμου έχει προθεσμία δεκαεπτά εξαμήνων, δηλαδή εκατόν δύο μηνών, το δεύτερο εξάμηνο ογδόντα τεσσάρων μηνών, το τρίτο εξάμηνο εξήντα μηνών. Σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής μέσα στο πρώτο εξάμηνο παρέχεται έκπτωση 20%. Αν καταβληθεί το 30% του προστίμου μέσα στο πρώτο εξάμηνο η έκπτωση περιορίζεται στο 10% του προστίμου. Για κύρια και μοναδική κατοικία ιδιοκτήτη μέχρι εβδομήντα τετραγωνικά συν 15 για κάθε τέκνο, σε οικισμούς άνω των τριών χιλιάδων κατοίκων, παρέχεται έκπτωση 60% του προστίμου.

Ειδικά προβλέπεται η διαφοροποίηση των προστίμων για ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, όπως προείπα, σε σχέση με την κύρια κατοικία, άτομα με αναπηρία, παλιννοστούντες, ομογενείς, μόνιμους κάτοικους της Θράκης, μακροχρόνια άνεργους, τρίτεκνους με εισοδηματικά κριτήρια, πολύτεκνους με μέριμνα για κύρια αλλά και δευτερεύουσα κατοικία, μονογονεϊκές οικογένειες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο είναι αποτέλεσμα εξαντλητικής μελέτης των παραμέτρων και λεπτομερούς επεξεργασίας των λύσεων που προτείνονται. Επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω για την επίπονη δουλειά τη μεγάλη ομάδα

εργασίας των υπηρεσιών του Υπουργείου και όλους τους φορείς που συμμετείχαν στη διαβούλευση και φυσικά όλους τους Βουλευτές της αρμόδιας επιτροπής για τη συμμετοχή τους, διότι πραγματικά συνέδραμαν αποφασιστικά με τις παρατηρήσεις τους, τονώνοντας και την ποιότητα του πολιτικού διαλόγου, που είναι απαραίτητη για κάθε αλλαγή που παράγουμε και θέλουμε να έχει βάθος, για κάθε ουσιαστική μεταρρύθμιση στην ολιστική προσέγγιση που απαιτείται σε μία εθνική υπόθεση, όπως η διαμόρφωση ενός σύγχρονου πολεοδομικού και χωροταξικού σχεδιασμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλλαγή σελίδας για την αντιμετώπιση της αυθαίρετης δόμησης συνιστά μείζονος σημασίας θεσμική μεταρρύθμιση. Σας καλώ να υπερψηφίσετε το σχέδιο νόμου και με τη μέγιστη δυνατή συναίνεση να ολοκληρώσουμε και αυτό το σημαντικό βήμα για μια κοινωνικά δικαιότερη και εθνικά επωφελέστερη πολιτική γης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κύριο Υπουργό.

Προχωρούμε στις ομιλίες των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης για δώδεκα λεπτά.

Plenty of time, που λένε! Άφθονος χρόνος!

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Για τον Παναγιώτη δεν είμαστε σίγουροι! (Γέλωτες στην Αίθουσα)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Άπειρος! Δεν λέτε τίποτα!

Η Ελλάδα δεν πληρώνει γενικώς τα κακά του καπιταλισμού και μάλιστα ενός καπιταλισμού κάτω από ιμπεριαλιστική εξάρτηση και ο οποίος τώρα τελευταία έχει μετατραπεί σε νεοαποικία. Δεν πληρώνουμε μόνο αυτά τα κακά. Έχουμε και δύο γάγγραινες από πάνω, τη γάγγραινα των αυθαιρέτων και τη γάγγραινα των πελατειακών σχέσεων, κατάλοιπα αναχρονιστικά, τα οποία ο ελληνικός αστισμός είναι αδύνατον να τα ξεπεράσει. Μόνο μία προοδευτική και στην ουσία σοσιαλιστική επανάσταση θα μπορέσει να λύσει και αυτά τα προβλήματα, τα οποία είναι αδύνατον να τα λύσετε.

Πελατειακότητα. Μέσα στην κρίση ανθεί, τη βλέπουμε. Τώρα έχουμε νέου είδους πελατειακές σχέσεις. Ήταν πριν «θα σε προσλάβω», τώρα είναι «έλα στον Υπουργό και στους Βουλευτές για να μη σε απολύσω». «Να μην απολυθείτε, να μη βρεθείτε στο δρόμο». Νέες πελατειακές σχέσεις, νέα πελατειακά δίκτυα. Χαιρετίσματα στην εξουσία!

Το δεύτερο είναι τα αυθαίρετα. Όλη η Ελλάδα αυθαίρετη αποικία, τουριστική αποικία από τη μία και αποικία αυθαιρέτων από την άλλη. Επί δεκαετίες έχει χτιστεί αυτή η χώρα πάνω στο αυθαίρετο και στη νόμιμη μάλιστα αυθαίρεση. Η χειρότερη είναι η νόμιμη αυθαίρεση. Το αποτέλεσμα είναι να έχουμε καταστρέψει μια ολόκληρη απέραντη παράδοση στις πόλεις μας, στα προάστια μας και βεβαίως να καταστρέφουμε το φυσικό περιβάλλον, να καταστρέφουμε και τα νησιά μας. Πολύ φοβούμαι ότι τα νησιά, ειδικότερα του Αιγαίου, σε λίγο θα είναι αγνώριστα μέσα από τη λογική της δόμησης, νόμιμης και αυθαίρετης. Γιατί; Γιατί τα νησιά του Αιγαίου τείνουν όλα να γίνουν μία απέραντη πόλη. Δεν έχουν υπαίθριο χώρο, υπαίθρο δηλαδή κανονική. Δεν υπάρχει υπαίθρος. Ένα από τα μεγαλύτερα λοιπόν εγκλήματα είναι η αυθαίρετη δόμηση, είναι οι πολιτικές αυτές οι οποίες την ενισχύουν, τη στηρίζουν, την πολλαπλασιάζουν, την κλιμακώνουν, την επεκτείνουν.

Ποτεύετε ότι με το νομοσχέδιο αυτό το οποίο καταθέτετε, αντιμετωπίζετε το πρόβλημα των αυθαιρέτων; Εγώ θα σας πω το εξής απλό: Έχουμε νέα γενιά αυθαιρέτων από το 2011 και μετά. Πάρα πολλά αυθαίρετα. Πώς θα το αντιμετωπίσετε αυτό το πρόβλημα; Νέο κοινωνικό πρόβλημα. Λέτε ότι είναι ενάμισι εκατομμύριο τα αυθαίρετα μέχρι τον Ιούλιο του 2011. Από τον Ιούλιο του 2011 μέχρι σήμερα η νέα γενιά αυθαιρέτων τι έκταση έχει; Έχετε μία εικόνα να μας δώσετε; Έχετε μία αποτύπωση των πραγμάτων; Ρεαλιστική βεβαίως. Διότι έχουμε τη νέα γενιά αυθαιρέτων από τότε που ψηφίστηκε αλλά κατέρρευσε ο ν. 4014/2011. Τα λέγαμε εμείς εδώ για την ολοκληρωτική κατάρρευση του νόμου. Δεν μας άκουγαν. Τι θα γίνει λοιπόν με αυτήν τη νέα

γενιά αυθαιρέτων;

Εσείς φέρατε ένα νομοσχέδιο εδώ, το οποίο προσπαθεί να αντιμετωπίσει την κατάρρευση του ν. 4014/2011. Τι προσπαθεί να αντιμετωπίσει ειδικότερα; Την επικείμενη οριστική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και να την αντιμετωπίσει προσωρινά, όχι επί της ουσίας. Δηλαδή τι θέλετε; Να αναστείλετε πάλι μία απόφαση, να την τραβήξετε στο χρόνο, μέχρι να έρθει η επόμενη, η οποία θα σας βγάλει όλο αυτό το νομοθέτημα ότι είναι αντισυνταγματικό και έξω από τις εφαρμογές του Συντάγματος, όπως τις στηρίζει παραδοσιακά το Συμβούλιο της Επικρατείας. Δηλαδή, αντί να πάτε να λύσετε ένα πρόβλημα, στην ουσία παίρνετε αναβολή χρόνου μέχρι να ξεσπάσει πάλι και να πείτε: «Τι θα κάνουμε τώρα με τα πρόστιμα που πήραμε; Θα βάλουμε και έναν καινούργιο νόμο» κ.ο.κ.. Θα τρέχουμε με το Συμβούλιο της Επικρατείας σε δύο παράλληλους δρόμους ασύμπτωτους και έτσι θα αφήνουμε το πρόβλημα να εξελίσσεται επ' αόριστον. Αυτό κάνετε. Αυτό κάνετε στην ουσία. Δεν είναι αντιμετώπιση του προβλήματος.

Έχετε διαβάσει την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής; Προφανώς την έχετε διαβάσει. Είναι καταπέλτης. Δεν αφήνει κανένα απολύτως περιθώριο ότι μπορεί η νομοθετική σας ρύθμιση να έχει συνταγματική βάση. Καμμία απολύτως συνταγματική βάση. Και λέει με σαφήνεια ότι πρόκειται να καταπέσουν σειρά διατάξεων της και μάλιστα οι κυριότερες από αυτές τις διατάξεις. Γιατί τι λέει το Συμβούλιο της Επικρατείας; Ότι δεν έχετε τη δυνατότητα να ρυθμίζετε θέματα του οικιστικού περιβάλλοντος και πολεοδομικά θέματα, τα οποία να επιδεινώνουν την κατάσταση αντί να τη βελτιώνουν. Δεν έχετε αυτό το δικαίωμα. Αυτό κάνετε με τη νομοθετική ρύθμιση. Άρα θα σας τη βγάλει αντισυνταγματική. Άρα νομοθετείτε γνωρίζοντας εκ των προτέρων ότι κάνετε μία παρανομία.

Τι λέξεις είναι αυτές που λέτε; Υπάρχουν οι νεολογισμοί αυτοί οι νομικοί; Για «τακτοποίηση» έλεγε προηγουμένως ο ν. 4014. Αν θυμάμαι καλά, περί «τακτοποίησης» ομιλούσε και γέλαγε ο κόσμος και έλεγε ότι ή κάτι είναι νόμιμο ή δεν είναι νόμιμο, «τακτοποιημένο» δεν υπάρχει. Είναι νέα ορολογία αυτή; Εσείς προσπαθείτε να ξεφύγετε από τη λέξη αυτή. Μιλάτε για «οριστική εξαίρεση κατεδάφισης». Είναι νόμιμο το κτίσμα; Αν είναι νόμιμο, βεβαίως δεν μπορεί να το κατεδαφίσει κανένας και δεν υπάρχει εξαίρεση από κατεδάφιση, αφού είναι νόμιμο. Δεν το λέτε νόμιμο, αλλά λέτε ότι το εξαιρούμε οριστικά από την κατεδάφιση. Νομικός νεολογισμός. «Αναστολή κατεδάφισης», άλλος όρος. Όχι τακτοποίηση, αλλά αναστολή κατεδάφισης για τριάντα χρόνια. Αναστολή κατεδάφισης για τριάντα χρόνια σημαίνει συνεχής ομηρία. Ο άλλος δεν ξέρει ότι έχει νόμιμο σπίτι και μπαίνει στην ταλαιπωρία και στην τυραννία στη σημερινή κρίση να πληρώνει το πρόστιμο και ξέρει ότι, επειδή δεν θα είναι νόμιμος πάλι, θα του έρθει και άλλη καμπάνα για να πληρώσει και θα βρίσκεται σε συνεχή ομηρία με το σπίτι του. Μπορεί να είναι και η πρώτη κύρια κατοικία του και θα πω δύο λόγια γι' αυτό το θέμα. Άρα εδώ έχουμε έναν τραγέλαφο, ο οποίος προκύπτει από τι;

Προκύπτει από το γεγονός ότι δεν έχετε την πολιτική βούληση –όχι προσωπικά, αλλά ως παρατάξεις, ως συλλογικές πολιτικές οντότητες, ως συλλογική πολιτική διαχείριση– έστω και στο πλαίσιο του καπιταλισμού, να αντιμετωπίσετε ριζοσπαστικά, τολμηρά και ριζικά το πρόβλημα των αυθαιρέτων.

Βεβαίως αυτό το ρίχνετε εύκολα στην κακοδαιμονία του πολιτή. Δεν φταίει η πολιτική τάξη, αλλά το άσχημο ριζικό των πολιτών, οι κακές τους συνήθειες. Δεν αμφιβάλλω ότι υπάρχουν παραδόσεις, οι οποίες δεν είναι καλύτερες σε ορισμένες περιπτώσεις και σε ορισμένα κεφάλαια μέσα στους πολίτες, αλλά αυτές δεν μπορεί, παρά να αντιμετωπιστούν με μια προωθητική κίνηση, με προωθητικές πρωτοβουλίες από την πλευρά του πολιτικού κόσμου. Και όταν ο πολιτικός κόσμος δείχνει αποφασισμένος να αντιμετωπίσει ένα πρόβλημα, μπορεί να το αντιμετωπίσει.

Δεν έχετε την πολιτική βούληση να το αντιμετωπίσετε αυτό το πρόβλημα. Γιατί θα μπορούσε να πει κανείς «ο γέγονε, γέγονε», αλλά σας λέω: Τι θα γίνει με τη νέα γενιά, τι θα γίνει με τα καινούργια αυθαίρετα, τα οποία συνεχώς θα επεκτείνονται, γιατί ξέρουν ότι θα έρθει πάλι μια ρύθμιση; Γιατί η ιστορία των αυθαι-

ρέτων είναι ιστορία συνεχών ρυθμίσεων κατά καιρούς. Ξέρει ο πολίτης ότι θα έρθει πάλι μια καινούργια ρύθμιση, θα τακτοποιήσει κατά κάποιον τρόπο το θέμα, επαναπαύεται και ο φαύλος κύκλος συνεχίζεται. Αυτό είναι το πλήρες αδιέξοδο.

Θα σας πω όμως και κάτι άλλο. Εδώ είμαστε σε μία φάση πολύ μεγάλης κρίσης. Πώς θα μπορέσει να ανταποκριθεί ένας που χρωστά το σπίτι του, κινδυνεύει να το δει να βγαίνει στον πλειστηριασμό -γιατί τώρα θα απελευθερώσετε και τους πλειστηριασμούς των τραπεζών απ' ό,τι βλέπω- του έχετε βάλει το βαρύτατο χαράτσι του τέλους ακινήτων, που πρέπει να πληρώσει για ένα σπίτι που το χρωστάει και κινδυνεύει να το χάσει, είναι αυτός άνεργος και έχει ανήλικα παιδιά;

Δεν σας μιλάω γενικά. Ξέρω τέτοιες περιπτώσεις. Μάλιστα το δημόσιο κατέσχεσε το σπίτι ενός άνεργου εργάτη στο Πέραμα, που είχε τρία ανήλικα παιδιά. Υπάρχουν τέτοιες περιπτώσεις. Πώς θα πληρώσει αυτός το πρόστιμο, για να νομιμοποιηθεί, ό,τι δόσεις και να κάνετε, ό,τι διευκολύνσεις; Και αν χρειαστεί μεταβίβαση που πρέπει να έχει το 30%; Δηλαδή, είτε να το δώσει στο παιδί του, γιατί συμβαίνει κάτι έκτακτο. Τι θα γίνει; Πώς αντιμετωπίζεται αυτό το πρόβλημα μέσα σε μία περίοδο κρίσης; Δεν υπάρχει στην ουσία καμμία κατηγοριοποίηση. Ούτε μπορείτε να αντιληφθείτε τις ειδικές περιστάσεις του προβλήματος που αυτήν τη στιγμή έχουμε μπροστά μας.

Τέλος, να κάνω μία παρατήρηση η οποία αφορά το δημόσιο. Εδώ βλέπω ότι το δημόσιο μπορεί να νομιμοποιήσει τα πάντα, ό,τι και αν έχει κάνει. Το δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, λατρευτικοί και θρησκευτικοί χώροι κ.λπ. μπορούν να νομιμοποιήσουν ό,τι κι αν έχουν κάνει σε δάση, αιγιαλούς, κοινόχρηστους χώρους, ρέματα, χιονοδρομικά κέντρα, οτιδήποτε. Μπορούν να πάνε σε τακτοποίηση.

Δεν κατάλαβα. Γιατί αυτή η εξαιρέση; Αν έχει κάνει εγκλήματα το δημόσιο, το απαλλάσσουμε, γιατί είμαστε εμείς; Το δημόσιο πρέπει να είναι το παράδειγμα σε αυτές τις περιπτώσεις, να δείχνει ότι βλέπει μπροστά και μακριά και όχι να κάνει παραβιάσεις τέτοιες έκτασης και σε τέτοιες μάλιστα φυσικές δραστηριότητες, μ' αυτά τα χαρακτηριστικά και να λέμε «δεν πειράζει, είναι δημόσιο αυτό, ξέχασέ το».

Είναι και η Εκκλησία. Η Εκκλησία μπορεί να τα κάνει αυτά; Η Εκκλησία πρώτη πρέπει να σέβεται το φυσικό περιβάλλον και ιδιαίτερα τους ευαίσθητους περιβαλλοντικά χώρους.

Είναι απαράδεκτη η διάταξη και παρακαλώ να την πάρετε πίσω. Αν υπάρχουν κάποιες εξαιρέσεις σε αυτόν τον κανόνα, οι οποίες έχουν δημιουργήσει κάποια ειδικά τετελεσμένα, αυτές πρέπει να ιδωθούν συγκεκριμένα και όχι με μία γενική διάταξη η οποία τα βάζει όλα σε ένα τσουβάλι και τα τακτοποιεί κατά κάποιον τρόπο. Γιατί για το δημόσιο περί νομιμοποίησης πρόκειται.

Τέλος, εμείς θα ζητήσουμε οπωσδήποτε να γίνει ονομαστική ψηφοφορία γι' αυτήν την τροπολογία, αν επιμένετε. Θα θέσουμε και θέμα νομιμότητας της αύριο το πρωί. Αναφέρουμε στην τροπολογία που αφορά τα προεδρικά διατάγματα. Είναι μία τροπολογία ντροπής, διότι υπήρχε διάταξη για προεδρικά διατάγματα σε σχέση με την αλλαγή των οργανισμών, αλλά προέβλεπε ότι δεν θα υπάρχουν απολύσεις. Έλεγε ότι, αν υπήρχε κατάργηση οργανικών θέσεων, οι υπάλληλοι μετετίθεντο και πήγαιναν σε προσωποπαγείς θέσεις. Απολύσεις δεν υπήρχαν. Κρατάτε για την κατάργηση μία ειδική διάταξη, η οποία διαμορφώνει άλλου είδους εργασιακές σχέσεις στο δημόσιο και διευθυντικές εποπτείες, δηλαδή κάποιοι μέσα από αυτήν την κατάργηση θέσεων μπορεί να είναι και ωφελημένοι.

Είναι απαράδεκτη αυτή η διάταξη και εν πάση περιπτώσει, θέλει συζήτηση. Δεν μπορείτε όμως να φέρνεται διατάξεις παρά τον Κανονισμό και το Σύνταγμα και να δικαιολογούμε τα πάντα σε αυτήν την Αίθουσα. Φτάνει πια! Έχετε διασύρει τη δημοκρατία. Την έχετε καταξεφτύσει. Έχετε καταξεφτύσει τη Βουλή. Η Βουλή έχει γίνει ντεκόρ πλέον, για να παίρνονται κυβερνητικές αποφάσεις, οι οποίες λεηλατούν κυριολεκτικά τον τόπο. Κάπου πρέπει να σταματήσει αυτό το κακό.

Θα σας παρακαλέσουμε για άλλη μια φορά να πάρετε αμέσως πίσω αυτήν την τροπολογία και να τη συζητήσουμε κανονικά, αν επιμένετε στο αντικοινωνικό, αντεργατικό περιεχόμενό της, το

οποίο κατεδαφίζει κυριολεκτικά το δημόσιο και γενικεύει την ανασφάλεια σε όλο το χώρο του δημοσίου. Ο καθένας είναι έκθετος από εδώ και πέρα απέναντι στον εκάστοτε Υπουργό, γιατί τα προεδρικά διατάγματα τα βγάζει ο εκάστοτε Υπουργός στο Υπουργείο του και μπορεί ανά πάσα στιγμή, να πετά κόσμο στον δρόμο. Σκεφθείτε την ομηρία, την ανασφάλεια και την αβεβαιότητα που δημιουργείτε. Και θέλετε να έχουμε δημόσιο που θα δουλέψει έτσι; Δεν θα δουλέψει τίποτα. Καταστρέφετε τον τόπο. Τον δίνετε την χαριστική βολή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Θα ήθελα να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσε σχέδιο νόμου: «Κύρωση της από 28 Ιουνίου 2013 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου "Παράταση προθεσμίας υποβολής δήλωσης περιουσιακής κατάστασης υποχρέων του ν. 3213/2003" (Α' 154)».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Τον λόγο έχει η κ. Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Δεν θα πάρω όλο το χρόνο, γιατί νομίζω ότι δεν μπορούμε άλλο να ματώνουμε στη μάχη του αυτονόητου. Ο εισηγητής μας ο κ. Σταμενίτης και ο Υπουργός κ. Καλαφάτης ήταν σαφείς. Το έχουμε δει το νομοσχέδιο. Πιστεύουμε ότι αποτελεί αναγκαιότητα, διότι έχουν γίνει πολλές αποσπασματικές αντιμετωπίσεις του θέματος στο παρελθόν, αλλά τελικά το θέμα παραμένει.

Όσον αφορά στην προαναγγελία της ονομαστικής ψηφοφορίας που άκουσα τώρα, ελπίζω να βαρεθείτε κάποτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν κατάλαβα.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Καλά κάνετε. Κάντε τρεις ονομαστικές ψηφοφορίες την ημέρα. Αμφισβητείτε τη δεδηλωμένη. Η δεδηλωμένη, όμως, θα βλέπετε κάθε φορά ότι υπάρχει.

Έτσι κι αλλιώς, αγαπητοί συνάδελφοι, όλοι αναγνωρίζουμε την ανάγκη να μπει κάποια τάξη επιτέλους στη χώρα, στο δημόσιο, στο πρόβλημα των αυθαιρέτων, που είναι όλα τόσο παλιά, όσο και η Ελλάδα. Και βέβαια στο θέμα των αυθαιρέτων, ο καθένας μας έχει άποψη για τα κίνητρα του καθενός, καθώς άλλος το κάνει γιατί θέλει να φτιάξει μια κάμαρα, να βάλει μέσα την οικογένειά του και άλλος το κάνει, επειδή θέλει να μεγαλώσει το σπίτι του και τη βίλα του και να τα πάει έξω στο δρόμο και να πιάνει και τμήμα του δρόμου.

Είναι αλήθεια όλα αυτά, δεν διαφωνούμε, όμως, υπάρχει ανάγκη -νομίζω ότι το λέει και ο αρμόδιος τομέας του ΣΥΡΙΖΑ- έστω και με αυτό τον τρόπο, τον οποίο ο αρμόδιος τομέας του ΣΥΡΙΖΑ ονομάζει εκβιαστικό, να βρεθεί λύση.

Βέβαια οι λύσεις αυτές δεν μπορούν να περιμένουν πότε θα γίνει το περιουσιολόγιο, πότε θα γίνει η οικολογική ανασυγκρότηση της χώρας -όπως επαγγέλλεστε- ή πότε θα υπάρξει ο οικολογικός μετασχηματισμός της οικονομίας. Τα προβλήματα υπάρχουν τώρα, τα αυθαίρετα υπάρχουν τώρα, αφορούν πάρα πολύ κόσμο και πρέπει μέχρι που να γίνει ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός, να πέσει ο καπιταλισμός, όλα αυτά που λέμε μέσα στην Αίθουσα, αυτοί που έχουν το αυθαίρετο να δουν τι θα κάνουν. Θα συνεχίσουν να το έχουν, θα τους κατεδαφιστεί, θα χρειαστεί να πληρώσουν ένα πρόστιμο;

Έρχεται λοιπόν αυτό το νομοσχέδιο και λέει: «Έτσι είναι τα πράγματα, αυτό το πρόστιμο θα δοθεί, παίρνοντας κάποια κοινωνικά κριτήρια». Δεν βλέπω, δηλαδή, μέχρι που να γίνει η σοσιαλιστική επανάσταση τουλάχιστον, άλλον τρόπο να λύσουμε το πρόβλημα.

Δεν έχω να πω πάρα πολλά. Θα ακούσω βέβαια, όλους όσους θέλουν να τοποθετηθούν, έχουμε και αύριο συνεδρίαση. Πιστεύω, από την εμπειρία μου και από αυτά που βλέπω από διάφορες περιοχές της Ελλάδας, ότι πράγματι υπάρχει πρόβλημα. Πολλοί άνθρωποι δεν μπορούν να επεκτείνουν το σπίτι τους, επειδή έχουν μια μικροπαράβαση, δεν μπορούν να το μεταβιβάσουν, δεν μπορούν να έχουν κατοχή πάνω σε αυτή την ιδιοκτησία, η οποία υπήρχε -υπήρχε δηλαδή ένα οικόπεδο και έκαναν κάτι- με σεβασμό φυσικά στο περιβάλλον. Δεν μιλούμε για αυτές τις περιπτώσεις, ξέρουν όλοι όμως, ότι υπήρχε ένα κύμα αυθαιρεσίας στη χώρα, σχετιζόμενο με τη νοοτροπία μας όλοι να έχουμε από ένα κεραμίδι με οποιονδήποτε τρόπο.

Θέλω μόνο να δώσω μια απάντηση στον συνάδελφο από το ΣΥΡΙΖΑ –που νομίζω ότι ανήκει στη μειονότητα- ο οποίος διερωτήθηκε γιατί εμπλέκεται το Υπουργείο Εξωτερικών, όσον αφορά στα, σύμφωνα με το νομοσχέδιο και τη νομοτεχνική βελτίωση- όπου δεν υπάρχουν τίτλοι ιδιοκτησίας στην περιοχή της Θράκης- τα δικαιολογητικά που θα καθοριστούν με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Εσωτερικών, Εξωτερικών και Οικονομικών.

Ο αγαπητός συνάδελφος οφείλει να γνωρίζει ότι για τη μειονότητα, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λωζάννης, έχει καταστεί υπεύθυνο το Υπουργείο των Εξωτερικών και αυτό έχει γίνει για περαιτέρω προστασία της μειονότητας και αυτό προβλέπεται από τη Συνθήκη της Λωζάννης.

Επομένως μη δημιουργούμε εντυπώσεις ότι ξαφνικά δεν είναι Έλληνες. Και βέβαια είναι Έλληνες άλλου θρησκευματος, όμως κατ'εφαρμογή της Συνθήκης της Λωζάννης, την οποία η Ελλάδα εφαρμόζει κατά κεραία. Είναι υποχρεωμένο να εμπλέκεται πάντα το Υπουργείο των Εξωτερικών, ώστε άλλοι επιβουλείς, άλλοι οι οποίοι υποστηρίζουν διάφορα για τη μειονότητά μας, να μην έχουν να λένε οτιδήποτε. Το Υπουργείο των Εξωτερικών είναι ουσιαστικά θεματοφύλακας της Συνθήκης της Λωζάννης, η οποία διέπει και το καθεστώς των Ελλήνων μουσουλμανικού θρησκευματος.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, δεν έχω να πω άλλα –θα επανέλθουμε και αύριο- για να δώσω χρόνο σε συναδέλφους και επειδή υπάρχει κόπωση, από την πλευρά του χρόνου και όχι επειδή έχουν κουρασθεί οι Βουλευτές να ασκούν τα καθήκοντά τους, τα οποία θα τα ασκήσουν χωρίς να αισθάνονται την παραμικρή κόπωση. Όλοι αναγνωρίζουμε ότι η χώρα έχει αναλάβει υποχρεώσεις, ακόμη και αυτοί οι οποίοι δεν συμφωνούν με τη μορφή ή το είδος των υποχρεώσεων και δεν πρόκειται για τέτοια κόπωση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κατανοητό το σχόλιο της κ. Βούλτεψη. Ευχαριστούμε και για τον χρόνο.

Ο κ. Τριαντάφυλλος έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αυθαιρεσία, ίσως η νοοτροπία της αυθαιρεσίας, όχι μόνο στη δόμηση αλλά και σε πάρα πολλές πτυχές του δημοσίου βίου των τελευταίων πολλών δεκαετιών, δεν είχε μόνο ως αποτέλεσμα την υπερδόμηση ως αυθαίρετη πρακτική πολλών χιλιάδων ανθρώπων, συμπολιτών μας. Δεν είχε μόνο ως αποτέλεσμα τα αναρίθμητα αυθαίρετα αλλά και τα πάρα πολλά προβλήματα τα οποία κληρονομήθηκαν στη σημερινή γενιά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζουμε το συγκεκριμένο θέμα, τόσο κατά το παρελθόν όσο όμως και τώρα, στην παρούσα συζήτηση, καταδεικνύει το γεγονός ότι αυτή η νοοτροπία που γέννησε, πολλαπλασίασε και συντήρησε το συγκεκριμένο τεραστίως έκτασης φαινόμενο, είναι ακόμα παρούσα εδώ.

Βεβαίως μπορεί κάποιος να πει ότι μια λύση, η οποία έρχεται να συμβαδίσει με την παρούσα συγκυρία –μια λύση η οποία, όμως, είναι σε κάθε περίπτωση μεταρρυθμιστική- που αντιμετωπίζει το πρόβλημα στη γέννησή του, δημιουργεί δυνατότητες επίλυσης μια δύσκολης πραγματικότητας που βιώνουν χιλιάδες πολίτες, αλλά ταυτόχρονα τραβάει και κόκκινη γραμμή για το μέλλον, είναι περισσότερο ή λιγότερο αποτελεσματική.

Δεν μπορεί, όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να θεωρήσει κάποιος ότι αυτό έρχεται ως μία επιταγή κατόπιν συνωμοσίας, δηλαδή μία επιταγή από τις Βρυξέλλες ή από κάπου αλλού.

Δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να θεωρήσει κανείς ότι αυτή η ανάγκη για να σταματήσει η αυθαίρετη δόμηση που καταστρέφει το φυσικό περιβάλλον, πρέπει να περιμένει μέχρι να επέλθει η σοσιαλιστική επανάσταση.

Δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να αντιμετωπίσουμε την αυθαίρετη δόμηση μόνο, όταν θα μπορέσουμε να ριξουμε τον καπιταλισμό, δηλαδή την οικονομία της αγοράς και επομένως να πάσουν οι αγοραπωλησίες και οι δικαιοπραξίες και επομένως στην πράξη να μην έχει κανένα νόημα, εάν μπορεί ο πολίτης ή όχι να πουλάει το σπίτι του, το οποίο έχει ένα κλειστό

ημιυπαίθριο.

Προφανώς αυτό είναι μια δραπετεύση από την πραγματικότητα, δηλαδή, αφήνω το πρόβλημα στον άλλο να το λύσει και εγώ συζητώ εκτός θέματος, διότι στο συγκεκριμένο θεωρώ ότι τη λύση δεν μπορώ να την επιβάλω εγώ. Και όταν τελικά στριμώχνομαι λέω ότι αυτή η πρότασή σας, στην οποία δεν έχω αντιπρόταση, θα καταπέσει στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Ποια είναι η αντιπρόταση; Ποια είναι η αντιπρόταση, η οποία θα είναι συμβατή με το Σύνταγμά μας, το οποίο αλά καρτ κάποιοι δέχονται ως ένα καταστατικό χάρτη του έθνους και κάποτε λένε ότι «εσείς το ψηφίσατε, τα δυο μεγάλα κόμματα»;

Ποια είναι η αντιπρόταση η οποία θα μπορέσει να λύσει το πρόβλημα στην παρούσα οικονομική συγκυρία, όχι αύριο, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ειδικές συνθήκες που βιώνει ένας Έλληνας πολίτης, αλλά ταυτόχρονα και την αναγκαιότητα της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος;

Πολλοί και κυρίως οι ακραίοι θεωρούν ότι η αυθαίρετη δόμηση είναι ένα στοιχείο της Μεταπολίτευσης. Όχι, δεν είναι. Δεν είναι στοιχείο της Μεταπολίτευσης η αυθαίρετη δόμηση. Στοιχείο της Μεταπολίτευσης είναι η ευημερία της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών, είναι η ανοδική κοινωνική κινητικότητα που παρουσιάστηκε στην ελληνική κοινωνία. Δεν είναι η αυθαίρετη δόμηση στοιχείο της δημοκρατίας, δεν είναι η αυθαίρετη δόμηση στοιχείο της δικαιοσύνης που πρέπει να επικρατεί σε μία ευνομούμενη πολιτεία.

Η ελληνική πολιτεία προσπαθεί από το 1968 να αντιμετωπίσει αυτό το φαινόμενο και δυστυχώς μέχρι σήμερα, παρά τις επανειλημμένες νομοθετικές πρωτοβουλίες, η ολιστική αντιμετώπιση του προβλήματος όσο απλή ακούγεται τόσο δύσκολη είναι. Σε μία χώρα όπου «διαφμιίζεται με ταμπέλα η τακτοποίηση των αυθαίρετων» -εντός εισαγωγικών αυτό- νομίζω ότι γίνεται αντιληπτό ότι η αντίκρουση αυτής της πραγματικότητας της διαφίμησης της τακτοποίησης των αυθαίρετων δεν μπορεί να είναι άλλη από μια δίκαιη μεταρρυθμιστική πρόταση, όπως είναι ο συγκεκριμένος δρόμος.

Σε μία χώρα όπου ο στρουθοκαμηλισμός, δηλαδή κρύβομαι για να μη βλέπω το πρόβλημα, είναι η συνήθης πρακτική της λογικής και των δυνάμεων της αδράνειας, η λύση που βρίσκεται απέναντι, δεν μπορεί να είναι άλλη από μια δίκαιη μεταρρύθμιση.

Από το 2010, κύριε Υπουργέ, που ξεκίνησαν οι συστηματικές προσπάθειες για την επίλυση του συγκεκριμένου προβλήματος έχουμε τον τέταρτο νόμο σήμερα. Είχαμε το ν. 3843, το ν. 4030 και φυσικά το ν. 4014 -επίκληση σε πολλές διατάξεις του οποίου κάνετε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο- που βελτιώνεται και επικαρποποιείται.

Σήμερα γίνεται ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή. Και γιατί δεν πρέπει –ξανά το λέω μέσα στην Αίθουσα αυτή- στην παρούσα συγκυρία να μιλήσουμε τη γλώσσα της λογικής; Γιατί πρέπει να ψιθυρίζουμε ότι συμφωνούμε στην ειδική υπηρεσία κατεδάφισης; Πρέπει να ψιθυρίζουμε, δεν πρέπει να το ακούσει και πολύς κόσμος. Αλλά ο κόσμος θα ακούσει ότι αυτό είναι ένα εισπρακτικό νομοσχέδιο, τη στιγμή που είναι το αντίθετο.

Σήμερα νομοθετούμε την κατηγοριοποίηση των αυθαίρετων, δηλαδή ότι εξορθολογίζεται επιτέλους το πλαίσιο των αυθαίρετων, δηλαδή ότι υπάρχει αναλογικότητα στην παρανομία, δηλαδή ότι δεν είναι το ίδιο το κάθε αδίκημα το οποίο έχει να κάνει με την αυθαίρετη δόμηση, όπως έπρεπε να είναι από την αρχή.

Υπάρχει επιτέλους η ηλεκτρονική διακυβέρνηση στο συγκεκριμένο κομμάτι, το οποίο έχει να κάνει με τη διεκπεραίωση της διαδικασίας υπαγωγής στις συγκεκριμένες ρυθμίσεις. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό. Υπάρχει επιτέλους η χρήση των πληροφοριακών συστημάτων προκειμένου να υπάρχει διασταύρωση και έλεγχος. Σε αυτό ποιος διαφωνεί; Και φυσικά, κύριε Υπουργέ, αναμένουμε αυτό που προαναγγείλατε στην ομιλία σας, τον ολοκληρωμένο πολεοδομικό σχεδιασμό.

Είναι ιδιαίτερος σημαντική –και επίσης εδώ δεν ξέρω ποιος μπορεί να διαφωνήσει σε αυτήν την Αίθουσα- η ειδική μέριμνα που λαμβάνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η δύσκολη οικονομική συγκυρία που χιλιάδες συμπολίτες μας βιώνουν.

Οι επιεικέστερες ρυθμίσεις για ορισμένες κατηγορίες του πληθυσμού που έχουν ανάγκη μεγαλύτερης προστασίας είναι σε θετική κατεύθυνση. Παραδείγματός χάριν, τα άτομα με υψηλό ποσοστό αναπηρίας, εδώ να κάνω την παρατήρηση ότι δεν είναι άτομα με ειδικές ανάγκες, κύριε Υπουργέ, έχει ξεφύγει μέσα στο νομοσχέδιο ο συγκεκριμένος όρος, είναι άτομα με αναπηρία...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Έχει διορθωθεί. Και εγώ αναφέρθηκα στην ομιλία μου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Πολύ ωραία.

Γιατί είναι αρνητικό το γεγονός ότι τα άτομα με αναπηρία, οι παλιννοστούντες, οι πολύτεκνοι, οι τρίτεκνοι, οι μονογονεϊκές οικογένειες, οι μακροχρόνια άνεργοι υπάγονται σε επιεικέστερες ρυθμίσεις; Γιατί δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε αυτό; Γιατί δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι είναι ανάγκη να υπάρξει Τράπεζα Γης; Γιατί θεωρούμε αρνητικό εδώ μέσα ότι πρέπει να υπάρξει εξέλιξη στο θεσμό του περιβαλλοντικού ισοζυγίου, της ειδικής υπηρεσίας κατεδαφίσεων που προβλέπεται ήδη από το ν.4014/2011; Αυτά δεν είναι θετικές εξελίξεις στην αντιμετώπιση της αυθαιρέτης δόμησης; Τουλάχιστον μπορούμε εδώ πέρα να συμφωνήσουμε σήμερα στα αυτονόητα;

Και φυσικά, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι είναι σημαντικό να είναι ξεκάθαρο μέσα στο νομοσχέδιο ότι όπου το δημόσιο ή φορέας του δημοσίου ήταν ο κατασκευαστής, προφανώς ο χρήστης -είτε είναι από τον ΟΕΚ, όπου παρέλαβε το ακίνητο- δεν θα επιβαρυνθεί από οποιοδήποτε πρότυπο, από οποιαδήποτε διαδικασία, αλλά θα απαλλαχθεί από αυτό.

Και φυσικά, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι ακούσατε από σχεδόν όλες τις πτέρυγες ότι το 2,5% υπέρ του Πράσινου Ταμείου είναι ένα πολύ μικρό ποσοστό. Και νομίζω ότι ιδιαίτερος με τις προβλέψεις τις οποίες έχετε εντάξει στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, είναι απαραίτητο να ανέβει αυτό το ποσοστό και να μπορέσουν να χρηματοδοτηθούν ακόμα περισσότερες δράσεις που πραγματικά όχι μόνο προστατεύουν το φυσικό περιβάλλον, αλλά βοηθούν και στο να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε πολλές φορές φυσικές καταστροφές στο πλαίσιο προγραμμάτων, τα οποία το ίδιο εκπονεί.

Τέλος θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό το να μην αφήσουμε κανένα περιθώριο διαιώνισης της αυθαιρέτης δόμησης στο μέλλον. Αυτό πρέπει να είναι καθαρή κόκκινη γραμμή, που βγαίνει μέσα από το σημερινό νομοσχέδιο, μέσα από τη σημερινή συζήτηση. Θα πω το εξής: Ένας Φινλανδός συγγραφέας έγραψε ότι αυτό που δεν κάνουμε σήμερα για την προστασία του περιβάλλοντος, είναι ο λόγος που θα μας θυμούνται οι γενιές στο μέλλον.

Εγώ σήμερα θα κλείσω συντομότερα στο χρόνο μου, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής: Το σημερινό καθήκον για όλους εμάς τους Βουλευτές των Ελλήνων είναι να μπορέσουμε να οικοδομήσουμε ξανά την επανάκτηση της εμπιστοσύνης μεταξύ πολιτών και πολιτών, πολιτικών και πολιτών. Μια εμπιστοσύνη όμως, που θα βρίσκεται μακριά από λογικές αυθαιρεσίας που οικοδομήθηκαν και οικοδόμησαν στρεβλότητες κατά το παρελθόν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαρίας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι Βουλευτές, θα κρατήσω δύο παρατηρήσεις που έγιναν, μία από τον κ. Κουκουλόπουλο ότι έχει βαρύνει το κλίμα και μια παρατήρηση που έκανε η κ. Βούλτεψη ότι δεν υπάρχουν κουρασμένοι Βουλευτές, απαντώντας ουσιαστικά στον Υπουργό Οικονομικών, κ. Στουρνάρα.

Και επειδή πιστεύω ότι το πολιτικό κλίμα, όταν ξαναοίξει η Βουλή στο τρίτο δεκαήμερο του Αυγούστου, θα είναι τελείως διαφορετικό, επιτρέψτε μου να κάνω μία μικρή παρατήρηση.

Πιστεύω ότι πρέπει να αντιλαμβανόμαστε τις οικονομικές εξελίξεις, οι οποίες πολλές φορές δεν έχουν σχέση με την Ελλάδα, αλλά που έχουν μεγάλες επιπτώσεις στη χώρα. Και η σημαντική εξέλιξη το τελευταίο διάστημα, για την οποία έχω μιλήσει δημόσια, είναι η σημαντική απόφαση της FED να πάψει πλέον να κόβει

χρήμα. Αυτή είναι μια καθοριστική αλλαγή στο παγκόσμιο σκηνικό, διότι η πολιτική που ανέπτυξαν οι Ηνωμένες Πολιτείες αντίθετα με ό,τι έκανε η Ευρωπαϊκή Ένωση, ήταν να στηρίξουν μέσω της ζήτησης όλη την προσπάθεια που ήθελαν να κάνουν για να ανακάμψουν από τη μεγάλη κρίση. Και αυτό είναι κάτι που έχει αναδειχθεί σε συζητήσεις και σε αυτήν εδώ τη Βουλή. Αλλά αυτό έχει ένα όριο το οποίο απ' ό,τι φαίνεται, ήρθε να πληρωθεί από την πλευρά των Ηνωμένων Πολιτειών.

Σε όλο το διάστημα οι μεγάλες ευρωπαϊκές τράπεζες και η ίδια η ΕΚΤ και ευρωπαϊκές εταιρείες αξιοποίησαν τις ενέσεις ρευστότητας της FED και έτσι οι Ευρωπαίοι ήταν λίγο τσάμπα μάγκες, θα έλεγα. Δηλαδή, δεν έκοψαν χρήμα, δεν έπαιζαν στην πολιτική της στήριξης της ρευστότητας και της κατανάλωσης, πουλούσαν μια αυταρχική πολιτική με περιορισμούς σε επίπεδο λιτότητας και ταυτόχρονα αξιοποιούσαν όλη τη δυναμική που τους έδινε η FED.

Επειδή αυτό τελειώνει, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα βρίσκεται μπροστά στο εξής δίλημμα: Ή θα αλλάξει πολιτική, που σημαίνει ότι θα περάσει σε κάτι που δεν θέλει η Μέρκελ και που ανατρέπει το ίδιο το Μάαστριχτ ή δεν μπορεί να συνεχίσει πλέον επ' άπειρον, αυτήν την πολιτική της λιτότητας.

Και αυτές οι μεγάλες αντιφάσεις θα οδηγήσουν σε μεγάλες αλλαγές και στην ίδια την Ευρώπη και θα επηρεάσουν τις γερμανικές εκλογές στο πλαίσιο του ανταγωνισμού των Ηνωμένων Πολιτειών με τη Γερμανία, που έχουμε αναδείξει από αυτό εδώ το Βήμα, εν όψει μάλιστα και της επίσκεψης του Πρωθυπουργού, που σε λίγες μέρες θα πάει. Και είχαμε πει ότι πρέπει να αξιοποιηθούν αυτές οι αντιθέσεις των δανειστών -κατ' άλλους ενδοιμπεριαλιστικές αντιθέσεις- υπέρ της ελληνικής πλευράς και για το ζήτημα του δημοσίου χρέους.

Επειδή όμως, αυτό δεν έχει γίνει, γίνεται ακριβώς το ανάποδο, δηλαδή, η αντίφαση και το πρόβλημα της έλλειψης ρευστότητας από τη FED επηρεάζει και ανατρέπει τους σχεδιασμούς των δανειστών και τις συμφωνίες που έχετε κάνει με τους δανειστές.

Δεν σας κάνει εντύπωση ότι τις τελευταίες δεκαπέντε, είκοσι μέρες έχουν αναθεωρήσει τις βασικές τους απόψεις όλες οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών; Γιατί, δεν δέχονται την ανακύκλωση των ελληνικών ομολόγων που είναι στα συμφωνηθέντα του Δεκεμβρίου με τον κ. Σαμαρά; Γιατί οι κεντρικές τράπεζες -κυρίως της Γαλλίας και οι υπόλοιπες- λένε ότι οι συμφωνίες που έγιναν σε επίπεδο Υπουργών Οικονομικών για το «roll over», για την ανακύκλωση των ελληνικών ομολόγων δεν ισχύουν; Αυτό δημιουργεί δημοσιονομικό κενό 4 δισεκατομμυρίων. Τα 4 δισεκατομμύρια είναι τεράστιο ποσό που δεν αναπληρώνεται.

Μαζί λοιπόν και με την κατάρρευση της πολιτικής σας θα έρθει, αγαπητοί συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, και η κατάρρευση της μνημονιακής διακυβέρνησης που έχετε, διότι, δεν βγαίνει πλέον το πρόγραμμα, δεν βγαίνει ούτε με τους όρους που θέλατε, ούτε με την ανακύκλωση των κεφαλαίων που είχαν συμφωνήσει να κάνουν οι δανειστές. Γίνεται λοιπόν μια μεγάλη υποχώρηση των δανειστών, γιατί αλλάζει η παγκόσμια σκηνή.

Αν δεν το καταλάβετε αυτό, δεν μπορείτε να δώσετε εξηγήσεις γιατί στο σημερινό ανανεωμένο μνημόνιο σάς λένε ότι θέλετε τουλάχιστον 4 δισεκατομμύρια δημοσιονομικού κενού να καλυφθούν. Δήθεν επιβάλλουν ξανά αυτήν τη στιγμή την εισφορά αλληλεγγύης και τα χαράτσια και έτσι μπαίνουμε σε ένα φαύλο κύκλο, διότι -όπως σας είπα και το πρωί- η ελληνική Κυβέρνηση δεν μπορεί να εισπράξει 28 δισεκατομμύρια ευρώ από σήμερα μέχρι τέλος Δεκεμβρίου.

Άρα λοιπόν, πάμε σε μια μεγάλη αλλαγή και αυτό πρέπει να το καταλάβετε. Γι' αυτό είναι κουρασμένοι οι Βουλευτές και γι' αυτό θα κουραστεί και η ίδια η Κυβέρνησή σας.

Σε σχέση με το νομοσχέδιο, θα περίμενα να γίνει μια συζήτηση πολύ πιο αναλυτική για το ρόλο που έπαιξε η παγκόσμια κρίση στη φούσκα των ακινήτων και για το πώς πραγματικά έχουμε μια νέα γενιά αυθαιρέτων, όπως σωστά παρατήρησε ο συνάδελφος, ο κ. Λαφαζάνης, διότι έχουμε τα αυθαίρετα πρώτης γενιάς -θα μπορούσαμε να τα πούμε- δηλαδή αυτά που έχουν προκύψει πραγματικά από επεμβάσεις και προσπάθειες που έχουν κάνει άνθρωποι, που δεν είχαν ένα κεραμίδι να βάσουν το κεφάλι τους, που έκαναν πάρα πολλές παρανομίες -κατά την άποψη του κρά-

τους πάντα. Έχουμε όμως και τη δεύτερη γενιά αυθαιρέτων, που πολλά από αυτά είναι αυθαίρετα που προέκυψαν κυρίως, λόγω και των ημιυπαίθριων χώρων.

Έχουμε λοιπόν τη μεγάλη φούσκα των ακινήτων που παγκόσμια, όλα τα ακίνητα είχαν αξία 13 δισεκατομμυρίων δολαρίων, που στην Ελλάδα τα νοικοκυριά μεταξύ του 2004 και του 2009 δανειστήκαν 44,9 δισεκατομμύρια ευρώ για στεγαστικά δάνεια. Αυτά τα στεγαστικά δάνεια πήγαν κατά κύριο λόγο, για να δημιουργηθούν αυτές οι οικοδομές.

Το διάστημα πριν το 2004 είχαμε τη μεγάλη φούσκα των ακινήτων, με αποτέλεσμα να ανέβουν οι τιμές τους κατά 150%. Ενώ το 2005 είχαμε διακόσιες δεκαπέντε χιλιάδες αγοροπωλησίες, το 2012 με την κρίση έχουμε μόνο είκοσι χιλιάδες ως τριάντα χιλιάδες αγοροπωλησίες.

Αυτό σημαίνει ότι πλέον υπήρχαν και υπάρχουν, αυτήν τη στιγμή δυνατότητες, διαθέσιμα διακόσιες χιλιάδες σπίτια. Σημαίνει ότι έχουν καταρρεύσει οι τιμές, διότι η αξία της περιουσίας των Ελλήνων, σε επίπεδο ακινήτων για το 1994, ήταν 240 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό το ποσό το 1999 έγινε 522 δισεκατομμύρια, το 2002 έγινε 602 δισεκατομμύρια, το 2003 έγινε 643 δισεκατομμύρια, το 2005 έγινε 693 δισεκατομμύρια και η φούσκα το 2008 έγινε 1,2 τρισεκατομμύρια ευρώ –για να καταρρεύσουν στα 510 δισεκατομμύρια ευρώ, ως αξίες, λόγω της οικονομικής κρίσης. Αυτά λοιπόν είναι τα δεδομένα.

Υπάρχει και η έρευνα της ALPHA BANK στο τριμηνιαίο περιοδικό του Απριλίου του 2013, όπου επιβεβαιώνει ότι η σημερινή φορολογητέα αξία των ακινήτων είναι 519 δισεκατομμύρια. Ακούστε –γιατί μιλάμε στον αέρα, χωρίς μια ανάλυση και κοινωνική και οικονομική και με δεδομένα- το εξής: Οι Έλληνες που έχουν περιουσία μέχρι 100.000 ευρώ είναι τέσσερα εκατομμύρια εκατόν πενήντα πέντε χιλιάδες. Αυτοί που έχουν περιουσία αξίας μέχρι 200.000 ευρώ, είναι οκτακόσιες ογδόντα πέντε χιλιάδες κ.ο.κ..

Αυτά τα στοιχεία θα θέλαμε να είναι και στην εισηγητική έκθεση, ίσως και καλύτερα στοιχεία, διότι είστε Υπουργείο και έχετε τη δυνατότητα να τα βρείτε. Να μας φέρετε και να μας δώσετε στοιχεία για το τι συμβαίνει σήμερα στο επίπεδο το αυθαιρέτων. Πόσα είναι τα αυθαίρετα; Σε ποιες εύπορες περιοχές ή λαϊκές συνοικίες είναι τα αυθαίρετα; Για να μπορούμε να κάνουμε μια πολιτική επιλογή για ένα νομοθέτημα που φέρνετε, να πάρουμε τις σωστές αποφάσεις και να διευθετήσουμε αυτά τα θέματα που είπατε, όπως μικρότερη ή μεγαλύτερη επιβολή προστίμων κ.λπ.. Ως τι συζητάμε και σε ποιο επίπεδο;

Άρα λοιπόν, εδώ έχουμε να αντιμετωπίσουμε ζητήματα, όπως είναι η φτώχεια και η ανεργία, που αυτοί οι άνθρωποι που τους καλείτε να καλύψουν τα ποσά των αυθαιρέτων, είναι πλέον «φτωχοποιημένοι». Και μπορεί να είναι και η μεσαία «φτωχοποιημένη» τάξη και οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι οποίοι χρωστάνε και στην εφορία και στο δημόσιο και στα ταμεία τους. Θα δώσουν και στα αυθαίρετα; Αυτό δεν πρέπει να μπουν αναλυτικά σε μια συζήτηση, κύριοι συνάδελφοι, για να ξέρουμε πού βρισκόμαστε;

Γι' αυτό λέμε ότι εμείς θεωρούμε ότι γίνεται μια επίθεση στους «φτωχοποιημένους» Έλληνες. Υπάρχει μια εισπρακτική φύση και άμα ψάξετε στο μνημόνιο, θα δείτε ότι υπάρχει διεκδίκηση πολύ μεγάλου ποσού, που θα προκύψει από τα πρόστιμα.

Σήμερα με βάση δημοσιεύματα, φαίνεται ότι έχουν δηλωθεί πεντακόσιες χιλιάδες αυθαίρετα που προϋπολογίζατε έσοδα 1 δισεκατομμύριο και έχετε πάρει, μέχρι στιγμής, 300 εκατομμύρια. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Επομένως, τι κάνουμε και τι κάνετε;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Δεν προϋπολογίζαμε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Αν έχω λάθος τα στοιχεία, ευχαρίστως να ακούσουμε τη συζήτηση και να τα δούμε. Αύριο, λοιπόν, με ηρεμία, θα σας πω τι λέει και το μνημόνιο και τι ποσά έχετε υπολογίσει από εκεί.

Τι κάνετε εδώ; Υπάρχουν δύο ταχύτητες. Πριν λίγο, σε αυτήν την Αίθουσα ψηφίσαμε για τον ΕΟΤ. Προσέξετε το άρθρο 31 που ψηφίσαμε –εσείς δηλαδή, διότι εμείς το καταψηφίσαμε- τι λέει: «Οι κτηριακές εγκαταστάσεις της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτρο-

πής στην αρχαία Ολυμπία, οι οποίες είχαν ανεγερθεί χωρίς οικοδομική άδεια, θεωρούνται νομίμως υφιστάμενες».

Πάτε δηλαδή να βάλετε μια τάξη και πριν από δύο ώρες νομιμοποιήσατε σε σχέση με το ΤΑΙΠΕΔ, νομιμοποιήσατε διάφορα, δώσατε άδεια στα μεγάλα ξενοδοχεία να φτιάξουν εξέδρες, δώσατε άδεια στο ΤΑΙΠΕΔ, όταν πωλήσει ακίνητα, αυτά να μπορούν να παραβιάζουν τους νόμους περί αιγιαλού. Κάνετε όλες τις ρυθμίσεις σε αυτό εδώ το νομοσχέδιο του ΕΟΤ –το πήρα πριν λίγο διορθωμένο- που θα ψηφιστεί αύριο στο σύνολό του και τώρα έρχεστε και λέτε άλλα. Είναι αυτή κατάσταση;

Επίσης εδώ, στο άρθρο 15, ξανά δίνετε ρόλο στο ΤΑΙΠΕΔ. Γιατί; Για να έχουν αξία η γη και τα ακίνητα του ΤΑΙΠΕΔ, για να γίνει το παιχνίδι και να ξεπουληθούν, για να εισπράξουν οι δανειστές το χρήμα. Το ίδιο και για το κράτος. Ό,τι κάνει το κράτος, νομιμοποιείται. Ό,τι κάνει ο ιδιώτης, ο πολίτης; Όχι! Εκεί θα πληρώσει. Αυτό είναι το ελληνικό κράτος, το οποίο υποτίθεται βλέπει ισότιμα τους πολίτες;

Είπατε ότι έχετε πολιτική για αποκέντρωση κ.λπ.. Θα σας πω δύο πράγματα και θα κλείσω. Τα υπόλοιπα θα τα πούμε αύριο. Θέλω να συζητήσουμε πραγματικά.

Υπάρχουν σοβαρά ζητήματα ανισοταγματοκότητας και τα θέτει η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής, αλλά θα τα πούμε αναλυτικά σε κάθε άρθρο. Υπάρχουν οι τροπολογίες –δεν θα αναφερθώ, αναφέρθηκα στην αρχή- για την επίθεση που γίνεται λόγω του νέου μνημονίου που θέλει πάνω από δεκαπέντε χιλιάδες απολύσεις. Γι' αυτό φέρνετε αυτές τις ρυθμίσεις με την τροπολογία για τις αλλαγές των οργανισμών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όμως θα σας πω και το εξής: Λέτε: «Με την Τράπεζα Γης». Τι σημαίνει αυτό; Αυτός ο οποίος έχει χρήματα, που έχει παρανομήσει, που έχει κάνει αυθαιρέσεις πάνω από 40% και έχει χρήμα, θα πάει στην Τράπεζα Γης, θα αγοράσει συντελεστή και θα είναι εντάξει. Αυτό είναι αποκατάσταση του περιβάλλοντος; Αυτό είναι κοινωνική πολιτική; Αυτά ευχαρίστως, κύριε Υπουργέ, να τα συζητήσουμε αύριο.

Σας θέτω μια τελευταία ερώτηση. Επειδή οι δανειστές θέλουν να εκδοθούν ομόλογα του ελληνικού δημοσίου σε ρήτρα γης, για να μπορούν να έχουν τη δυνατότητα εισπραχθείς, έχουν καμμία σχέση με αυτό οι πρωτοβουλίες που παίρνετε μέχρι στιγμής, ναι ή όχι; Αν το ξέρετε, να μας δώσετε μια απάντηση, διότι γίνονται και άλλοι σχεδιασμοί από άλλες πλευρές.

Επομένως, κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας, εμείς αυτό το νομοσχέδιο, επί της αρχής, το καταψηφίζουμε. Αναλυτικά για τα άρθρα και τις τροπολογίες θα τα πούμε αύριο. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο στηρίζει το ΤΑΙΠΕΔ, δηλαδή τους δανειστές, το κράτος, τις μεγάλες ιδιοκτησίες, αυτούς που αυθαηρετούν, αλλά επιπλέον χτυπάει τους «φτωχοποιημένους» Έλληνες, προσπαθώντας να εισπράξει επιπλέον ποσά για να πάνε ξανά στους δανειστές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κασιδιάρης.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Θα καταψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο επί της αρχής και επί των άρθρων, καθότι περιέχει ασάφειες και δικλίδες, όσον αφορά την εκτός σχεδίου δόμηση και τη μεταφορά συντελεστών δόμησης.

Όσον αφορά τα αυθαίρετα, η πάγια θέση μας είναι ότι πρέπει η καταστολή να είναι αυστηρή εκεί που επιβάλλεται να είναι αυστηρή, δηλαδή στις βίλες, σε δασικές εκτάσεις και όχι σε παραπήγματα εξαθλιωμένων πολιτών, όπου για λόγους εντυπωσιασμού, στήνουμε δέκα κάμερες, για να λέμε ότι λειτουργεί το κράτος. Να χτυπηθούν πρώτα οι βίλες με τις αυθαίρετες και παράνομες πισίνες.

Στο σημείο αυτό θα κάνω μια παρένθεση. Οι αεροφωτογραφίες ασφαλώς και σε καμμία περίπτωση δεν επαρκούν. Το πώς λύνεται αυτό το πρόβλημα θα το αναφέρω εν συνεχεία. Στην προκειμένη περίπτωση, όταν οι εν λόγω ιδιοκτησίες αφορούν πολιτικούς και διαπλεκόμενους, με την πολιτική ζωή της χώρας, παράγοντες, είναι αδύνατον να υπάρξει επίλυση του προβλήματος,

διότι ποτέ το πολιτικό μας σύστημα δεν το έχουμε δει να αυτομαστιγνύεται.

Το πρόβλημα λοιπόν θα μπορούσε να λυθεί πολύ εύκολα και να μη συζητάμε ούτε για αεροφωτογραφίες ούτε για τίποτε άλλο, εάν μπαίναμε στη διαδικασία να εκμεταλλευτούμε τις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας και συγκεκριμένα τη Γεωγραφική Υπηρεσία του Ελληνικού Στρατού. Θα μπορούσε πράγματι, να δώσει σαφέστατη εικόνα και για τα αυθαίρετα και για τις παράνομες πισίνες και για όσες παρανομίες εξελίσσονται σε ολόκληρη την ελληνική επικράτεια.

Ένα άλλο μείζον ζήτημα είναι κάποιοι παράνομοι καταυλισμοί στους οποίους διαμένουν Ρομά και λαθρομετανάστες που σαν μανιτάρια, εξαπλώνονται πλέον σε ολόκληρη τη χώρα. Ταυτόχρονα, έχουν γίνει κέντρα βαριάς εγκληματικότητας και όμως παραμένουν στο απυρόβλητο. Δεν γίνεται απολύτως τίποτα, πέρα από κάποιες κινήσεις που έγιναν το τελευταίο διήμερο και αυτές για λόγους εντυπωσιασμού.

Έχουμε σαφέστατες καταγγελίες ότι σε πολλούς καταυλισμούς, όπως για παράδειγμα αυτόν της Κορίνθου, οι διαβιούντες παρανόμως μέσα σε αυτόν, είχαν ενημερωθεί δύο ημέρες πριν για τις αστυνομικές επιχειρήσεις. Είχαν βγάλει έξω όλα τα όπλα και τα ναρκωτικά. Πιάστηκαν μόνο μια-δύο καραμπίνες –λέει– παράνομες και αυτό ήταν, ενώ ξέρετε πολύ καλά ότι γίνεται λαθρεμπόριο όπλων, λαθρεμπόριο ναρκωτικών. Έχουν ρημάξει τα πάντα, ό,τι χάλκινο υπάρχει στην ελληνική περιφέρεια το έχουν πάρει οι άνθρωποι που μένουν στους καταυλισμούς αυτούς και όμως στην προκείμενη περίπτωση, των πολυδιαφημισμένων αστυνομικών επιχειρήσεων που στήσατε με τις κάμερες αυτές τις ημέρες, οι παρανοούντες είχαν ειδοποιηθεί δύο μέρες πριν και είχαν εξαφανίσει όλα τα ίχνη της παρανομίας τους –και κλείνω αυτήν την παρένθεση.

Εκτενέστερα θα αναφερθώ στο παρόν νομοσχέδιο και θα γενηκώσω εν συνεχεία, κατά την ομιλία μου. Όπως είπα, αφήνει το παρόν νομοσχέδιο πολλές ασάφειες και δικλίδες ειδικά για την περίπτωση της εκτός σχεδίου δόμησης και της μεταφοράς συντελεστών δόμησης.

Επίσης, ως προς τα περιβαλλοντικά ισοζύγια και τα πράσινα ταμεία τα οποία θεσπίζονται, υπάρχουν και εδώ εκ μέρους μας πάρα πολύ σοβαρές επιφυλάξεις. Εδώ φαίνεται για άλλη μια φορά, η πολιτεία να παριστάνει τον πυροσβέστη και να μη δρα προληπτικά και δραστικά στη ρίζα του προβλήματος. Στην ουσία, παραδέχεστε οι ίδιοι την αποτυχία σας στον έλεγχο της αυθαίρετης δόμησης.

Ιδρύονται υπηρεσίες με ελλιπέστατο και ανενημέρωτο προσωπικό για τον έλεγχο των καταδικασμένων αυθαιρέτων νέας γενιάς, ενώ ταυτόχρονα βλέπουμε να παρεμβάλλονται περίπλοκες διαδικασίες ελέγχου, αντί να απλοποιούνται οι ήδη υπάρχουσες διαδικασίες. Η ίδια η πολιτεία εδώ, παραδέχεται πως δεν μπορεί να προβεί σε ολοκληρωτική κατεδάφιση αυθαιρέτων και επιβάλλει πρόστιμα υπέρ κάποιου δήθεν –θα λέγαμε εμείς– πράσινου ταμείου, διότι θεωρούμε βέβαιο ότι δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν τα χρήματα αυτά για τον καλό σκοπό, για τον οποίο θα έπρεπε να χρησιμοποιηθούν. Αντιθέτως και αυτά τα χρήματα θα πάνε ως τοκοχρεολύσια στους δανειστές, θα πάνε στην εξυπηρέτηση παρανόμων δανείων, τα οποία έχουν στην κυριολεξία, υποδουλώσει τον ελληνικό λαό.

Η υποχρέωση προσκόμισης αεροφωτογραφιών δεν λύνει οριστικά το πρόβλημα απόκρυψης αυθαιρέτων κατασκευών, όπως για παράδειγμα, έχουμε καλυμμένες πισίνες, σκιάστρα πάνω από πισίνες που δεν τα βλέπει η αεροφωτογραφία. Σ' αυτές για παράδειγμα, φαίνεται μόνο το ποσοστό κάλυψης των κατασκευών και όχι η δομημένη επιφάνεια. Εδώ απαιτείται υποχρεωτικά η σύσταση ενός ελεγκτικού φορέα που θα ελέγχει επί τόπου όλες τις κατασκευές, διότι εδώ ο δειγματοληπτικός έλεγχος δεν έχει να προσφέρει απολύτως τίποτα.

Επίσης πρέπει παραδειγματικά να τιμωρηθούν –το επαναλαμβάνουμε– αυτοί οι μεγαλόσχημοι, οι πάμπλουτοι οι οποίοι παραβαίνουν το νόμο. Έχουμε άπειρες βίλες με μεγάλες πισίνες μέσα σε δασικές εκτάσεις και δεν πρέπει απλώς να κατεδαφίζονται για λόγους εντυπωσιασμού, παραπήγματα φτωχών και εξαθλιωμένων συμπολιτών μας.

Θα γενικεύσω και θα αναφερθώ στο ζήτημα που έθεσε ο προηγούμενος ομιλητής. Αναφέρθηκε φυσικά στη FED, ένα μείζον και διεθνές πρόβλημα αυτό. Το μεγάλο όπλο της FED, όπως όλοι γνωρίζουμε, είναι ότι έχει ένα πολύ καλό μηχανήμα το οποίο τυπώνει χαρτί. Μετά το κόβει και έτσι διοικεί τον κόσμο.

Όμως, για να είμαστε ακριβείς, οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν διοικούν τον κόσμο με αυτό το τυπωμένο χαρτί, δηλαδή με το δολάριο. Διοικούν τον κόσμο με τα αεροπλανοφόρα τους, με τον 6^ο Αμερικανικό Στόλο, με τη Βάση της Σούδας, για την οποία ευχαρίστησε ο Αμερικανός τον κ. Αβραμόπουλο, η οποία Βάση αποτελεί από παράδειγμα –και μόνο η εικόνα της– ότι δυστυχώς η χώρα μας είναι ένα άθλιο προτεκτοράτο ξένων δυνάμεων.

Μπορούσαμε να μιλάμε άπειρες ώρες για το διεθνές οικονομικό πρόβλημα, για τη διεθνή οικονομική κρίση, που όπως ανέφερε προηγουμένως, ξέσπασε το 2008 με τη φούσκα των στεγαστικών δανείων στις Ηνωμένες Πολιτείες. Δεν αναφέρθη όμως ότι από συγκεκριμένη τράπεζα ξεκίνησε το πρόβλημα από τη LEHMAN BROTHERS που όπως και η SALOMON BROTHERS είναι τράπεζες εβραϊκών συμφερόντων, όπως και η GOLDMAN SACKS, η οποία χάλκευσε τα στοιχεία για την ελληνική οικονομία σε εκείνη την αλήστου μνήμης κυβέρνηση Σημίτη με τον κ. Παπαντωνίου αλλά και με τον κ. Παπαδήμο –ο άγνωστος τότε Παπαδήμος, εξέχον στέλεχος της τριμερούς επιτροπής του Δαβίδ Ροκφέλερ– ο οποίος εν συνεχεία, πήρε ως αντάλλαγμα για τις υπηρεσίες του αυτές, τη θέση του Πρωθυπουργού. Με πλαστά στοιχεία μπηκάμε στο ευρώ και σήμερα φαίνεται ότι η εν λόγω κίνηση μάς οδήγησε στην οικονομική καταστροφή.

Είναι ευκαιρία από αυτό εδώ το Βήμα, να αναφέρω κάποιες απόψεις ενός Αμερικανού οικονομολόγου του Τζέιμς Γκάλμπριθ, σε συνέντευξή του στην πασίγνωστη γερμανική εφημερίδα «SUDEUTSCHE ZEITUNG» οι οποίες θέσεις του ταυτίζονται σε πολλά σημεία και με το πρόγραμμα της Χρυσής Αυγής.

Αυτός ο άνθρωπος λέει κάποια πάρα πολύ απλά πράγματα, τα οποία δεν επιθυμεί να κατανοήσει η ελλαδική συγκυβέρνηση, διότι δεν είναι μία κυβέρνηση ανεξαρτήτου κράτους, αλλά είναι μία Κυβέρνηση ενός προτεκτοράτου. Αναφέρει λοιπόν, ο εν λόγω παράγων, εξειδικευμένος Αμερικανός οικονομολόγος: «Φοβούμαι πως η Ελλάδα δεν θα τα καταφέρει». Το παραδέχεται και ο κ. Στουρνάρας άλλωστε, ότι τα νούμερα δεν βγαίνουν και ότι είναι επίπλαστη αυτή η εικόνα του περίφημου success story. Και συνεχίζει: «Πρέπει λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Ένωση να αλλάξει πορεία, σχετικά με τη διαχείριση της οικονομικής κρίσης, εφαρμόζοντας αναπτυξιακά μέτρα και διασφαλίζοντας τους αδυνάτους».

Ξαναείπα από αυτό το Βήμα ότι, για να αντιληφθεί κανείς την ανθρωπιστική κρίση την οποία διανύει η χώρα μας σήμερα, πρέπει να προσέλθει και να δει κάποιες εικόνες, από ένα από τα συσσίτια της Χρυσής Αυγής. Μέσα από αυτήν την Αίθουσα, είναι αδύνατον να αντιληφθεί ο καθένας ότι η Ελλάδα σήμερα διάγει μία κρίση ανθρωπιστική. Αυτό θα μπορούσε να είναι ένα τεράστιο διαπραγματευτικό όπλο στα χέρια μιας εθνικής κυβέρνησης έναντι των δανειστών μας.

«Η Ευρώπη» –επανέρχομαι στα λόγια του Αμερικανού οικονομολόγου– «βρίσκεται πιο κοντά στην κατάρρευση παρά στη λύση» και προσεδοποιεί για τον κίνδυνο αποσταθεροποίησης ολόκληρης της Ευρώζωνης, αν η Ελλάδα υποχρεωθεί να την εγκαταλείψει. Και αυτό, πέραν της ανθρωπιστικής κρίσης, θα μπορούσε να είναι ένα πανίσχυρο όπλο στα χέρια μιας εθνικής ελληνικής κυβέρνησης. Δεν χρησιμοποιεί αυτά τα δύο όπλα όμως, στην οποία διαπραγμάτευση –λάθος όρος, δεν υφίσταται διαπραγμάτευση αυτήν τη στιγμή, παρά μόνο πολιτική υποταγή έναντι των τοκογλύφων δανειστών μας.

Εξειδικεύει σε ένα άλλο σημείο σε κάτι που θεωρούμε μείζον και συναφές και σχετίζεται ακόμη και με το σημερινό νομοσχέδιο, αλλά και με κάποιες κινήσεις αυθαίρετες και απαράδεκτες που έκανε πριν από κάποιους μήνες η παρούσα Κυβέρνηση. Το 40% των αγροτικών εκτάσεων –λέει– έχουν υποθηκευθεί στην Τράπεζα Πειραιώς, η οποία απορρόφησε την Αγροτική. Αυτό αποτελεί στρέβλωση του συστήματος της ελεύθερης οικονομίας.

Εσείς υπηρετείτε αυτό το σύστημα, εμείς δεν το αποδεχόμαστε. Παρ'όλα αυτά βλέπουμε εσάς, προκειμένου να εξυπηρετήσετε τα συμφέροντα μεγαλοτραπεζιτών, να στρεβλώνετε το ίδιο

το σύστημα το οποίο υπηρετείτε. Και συνεχίζει λέγοντας ότι, αν υπάρξει κρίση και δεν εξυπηρετούνται τα δάνεια, θα πάρουν οι επενδυτές, οι μεγαλοτραπεζίτες, αυτοί που στην ουσία διοικούν τη χώρα –οι εγχώριοι και οι ξένοι– υπό την κατοχή τους σχεδόν τη μισή καλλιεργήσιμη γη της χώρας. Και αναρωτιέται πώς μπορεί να ισχύει κάτι τέτοιο.

Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να ισχύει σε καμία των περιπτώσεων, εκτός αν μιλάμε για την Ελλάδα, η πολιτική της οποίας έχει υποταχθεί κυριολεκτικά στο ξένο και στο εγχώριο κεφάλαιο.

Επίσης περνάει σε ένα άλλο ζήτημα, το οποίο είναι μείζον και εδώ είμαι υποχρεωμένος να γενικεύσω, διότι τα πάντα κινούνται γύρω από το πετρέλαιο. Ακόμη και αυτή η διένεξη που προκύπτει μεταξύ Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κρύβει πίσω της το πρόβλημα της Ευρώπης, όσον αφορά την ενέργεια, διότι η Γερμανία μπορεί να κατέχει τεράστιο κεφάλαιο, μπορεί να έχει βιομηχανία, να έχει ισχυρές τράπεζες, δεν έχει όμως κάτι πολύ βασικό: Δεν έχει την ενέργεια για να κινήσει τη βιομηχανία της. Δεν έχει αυτήν τη δύναμη που κινεί τα πάντα, την οποία δύναμη, παρεμπιπτόντως, όλοι πλέον αποδέχονται.

Αποδέχονται αυτό που έλεγε η Χρυσή Αυγή εδώ και δύο δεκαετίες, ότι διαθέτουμε τεράστια αναξιοποίητα κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου. Στην ελληνική αποκλειστική οικονομική ζώνη υπάρχει κυριολεκτικά ένας θησαυρός, ο οποίος αποκαλύφθηκε και με τις πρόσφατες έρευνες του νορβηγικού ωκεανογραφικού, στις οποίες δεν αναφέρθηκε ποτέ το Υπουργείο που φέρνει το παρόν νομοσχέδιο προς ψήφιση, παρά μόνον όταν έθεσε η Χρυσή Αυγή επίκαιρη ερώτηση στον αρμόδιο Υπουργό.

Θυμάμαι πως θέσαμε Δευτέρα τη σχετική επίκαιρη ερώτηση για τα αποτελέσματα των ερευνών του ωκεανογραφικού και βγήκε «μετά βαϊων και κλάδων» ο κ. Μανιάτης την Τετάρτη και είπε ότι πράγματι, υπάρχουν αυτά τα αποτελέσματα. Μάλιστα, όταν θέσαμε συγκεκριμένα ερωτήματα, δεν λάβαμε καμία απολύτως απάντηση, αναφορικά με το ποια κράτη έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για να πάρουν ανά χείρας τα αποτελέσματα.

Αναφέρεται, λοιπόν, ο Αμερικανός στην πώληση της ΔΕΠΑ, για την οποία λέει πως ένα μονοπώλιο αερίου αποτελεί μία μηχανή που κόβει χρήμα με σταθερά κέρδη και τζίρο. Σας λέει το αυτόνοτο, ότι αυτή η μηχανή που κόβει χρήμα, δεν πρέπει να πουληθεί και πρέπει να παραμείνει σε ελληνικά χέρια.

Όσον αφορά δε το δημόσιο χρέος, λέει επίσης αυτό που λέει η Χρυσή Αυγή, αυτό που λέει κάθε Έλληνας πολίτης, κάθε νομική Έλληνας πολίτης ότι δηλαδή, η Ευρώπη πρέπει να διαγράψει στην Ελλάδα περισσότερα χρέη. Τι μπορείτε να κάνετε εσείς ως Κυβέρνηση για να σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων; Τι απαιτεί η Χρυσή Αυγή; Άμεσο λογιστικό έλεγχο του δημοσίου χρέους, όπως έχουν κάνει διεθνώς κι άλλα κράτη –το γνωρίζετε– κράτη που κάποτε αποκαλούσαμε «μπατανιές», όπως ο Ισημερινός της Λατινικής Αμερικής. Κι όμως αυτοί είχαν μία σοβαρή εθνική ηγεσία, η οποία προχώρησε σε λογιστικό έλεγχο του δημοσίου χρέους της χώρας και αρνήθηκε να πληρώσει το παράνομο και επαχθές χρέος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κάνοντας αναφορά στο εξής: Έχετε καταθέσει μία τροπολογία υπέρ των μουσουλμάνων. Εμείς διαφωνούμε με αυτόν το διαχωρισμό, διότι εάν μιλάμε για Έλληνες πολίτες δεν πρέπει να τους διαχωρίζουμε με βάση το θρήσκευμα. Αυτό είναι ρατσισμός εναντίων των χριστιανών.

Εμείς έχουμε να πούμε ότι, εφόσον εσείς φέρνετε τροπολογίες υπέρ των μουσουλμάνων Ελλήνων πολιτών, εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να φέρουμε μία τροπολογία υπέρ των Κυπρίων αδελφών μας. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου εφαρμόζονται και για τους Κυπρίους πρόσφυγες της τουρκικής εισβολής του 1974, που έχουν εγκατασταθεί στην Ελλάδα, καθώς επίσης και για τα τέκνα αυτών εις ό,τι αφορά τα ακίνητα που έχουν αποκτήσει από τους γονείς τους. Είναι πρόπον αυτή η τροπολογία να έρθει προς ψήφιση, να ψηφιστεί από την ελληνική Βουλή, διότι έτσι θα απαντήσουμε σε μία τεράστια αδικία έναντι κάποιων αδελφών μας εξ αίματος, οι οποίοι εκδιώχθηκαν από τις εστίες

τους το 1974.

Όσον αφορά τις υπόλοιπες διατάξεις, θα συνεχίσω αύριο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Αναγνωστάκης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή πολλά ακούστηκαν περί κόπωσης, κούρασης δηλαδή, θέλω να πάρω δάνειο, να ανασύρω από τη μνήμη μας μία πετυχημένη φράση, μία πετυχημένη ρήση ενός πολιτικού στελέχους: Εκτός από κουρασμένους και ξεκούραστους, υπάρχουν και οι ακούραστοι. Άρα καλό θα είναι αυτοί που έκαναν αναφορά στην κόπωση των Βουλευτών, να ξέρουν ότι εδώ υπάρχουν κι άνθρωποι οι οποίοι αταλάντευτα, με συνέπεια, θα υπηρετήσουν το καθκον τους, τη συνείδησή τους και στο βαθμό που επιβάλλεται, θα ελέγχουν κάθε φορά τόσο την εκτελεστική εξουσία όσο και τις νομοθετικές πρωτοβουλίες, που εξάλλου αυτό πηγάζει και από τον Κανονισμό αλλά και από το Σύνταγμα.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η Δημοκρατική Αριστερά μέσα από τη μικρή της διαδρομή ως πολιτική οντότητα, ως πολιτική συλλογικότητα, έχει καταφέρει θέλω να πιστεύω –τουλάχιστον αυτή είναι η εκτίμησή μου– να προσδιορίσει με σαφήνεια το πολιτικό της στίγμα, να προσδιορίσει με σαφήνεια την πολιτική της θέση και στάση απέναντι σε όσα συμβαίνουν εντός και εκτός της Αιθούσης.

Έτσι λοιπόν εμείς, η Δημοκρατική Αριστερά, δεν μηδενίζουμε, δεν ακυρώνουμε, δεν ισοπεδώνουμε. Ταυτόχρονα όμως, δεν εξωραϊζουμε, δεν ωραιοποιούμε, δεν εξυψώνουμε και δεν δίνουμε την εικόνα ότι όλα βαίνουν καλώς.

Οι όποιες νομοθετικές πρωτοβουλίες, πόσω μάλλον αυτές που είναι αναγκαίες για να διευθετηθούν σημαντικά προβλήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία, για εμάς είναι καλοδεχούμενες και θα ασκούμε κριτική στη βάση μιας σοβαρής, αριστερής, προοδευτικής, μεταρρυθμιστικής πολιτικής που ακολουθούμε.

Θέλω να είμαι ξεκάθαρος. Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι γίνετε δέκτης πολλών χρήσιμων παρατηρήσεων και προτάσεων από την πλευρά της ειδικής αγοράστριας της Δημοκρατικής Αριστεράς και μάλιστα, κάποιες από αυτές –όχι όλες δυστυχώς– έγιναν αποδεκτές. Θέλω λοιπόν να ξεκαθαρίσω ότι εμείς δεν θα κουραστούμε να ασκούμε έλεγχο, να ασκούμε κριτική, παράλληλα όμως να προτείνουμε, να δημιουργούμε συνθήκες να υπάρχει σύγκριση, έτσι ώστε προβλήματα που απασχολούν τους Έλληνες πολίτες επιτέλους, να βρουν μία απάντηση.

Θέλω όμως να ξεκαθαρίσω και κάτι άλλο. Και είναι σημαντικό για εσάς, γιατί, όπως κι εμείς λίγο καιρό πριν, τον περασμένο μήνα-δύο, συμμετέχετε σε μία συνεργατική Κυβέρνηση, σε ένα συνεργατικό κυβερνητικό σχήμα. Είναι τουλάχιστον αντιφατικό, παράδοξα πολιτικό, σήμερα, την ίδια μέρα που μιλούμε για μία προσαπία που κάνετε, η οποία είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, πριν λίγες ώρες η Βουλή να ψηφίζει σχεδόν το ειδικό χωροταξικό για τον τουρισμό. Πολλές διατάξεις του έρχονται κόντρα με αυτό που εσείς πάτε να αντιμετωπίσετε με τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία. Είναι μια εικόνα η οποία δεν δημιουργεί αυτό που ζήτησε και ο καλός μου φίλος, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο Κώστας Τριαντάφυλλος, δηλαδή προϋποθέσεις για να δημιουργήσουμε εμπιστοσύνη ανάμεσα στους πολίτες και το πολιτικό σύστημα.

Είμαι απόλυτα βέβαιος, κύριε Υπουργέ, ότι αύριο τα μέσα μαζικής επικοινωνίας θα αναδείξουν αυτήν τη σύγκρουση νομοθετικών πρωτοβουλιών, με αποτέλεσμα δυστυχώς το πολιτικό σύστημα, το πολιτικό προσωπικό να χρεωθεί ακόμη μία αστοχία, να μην πω άλλο χαρακτηρισμό και παρεξηγηθώ.

Ξέρω ότι δεν είναι η ευθύνη σας, αλλά ως μέλος του Υπουργικού Συμβουλίου και ως μέλος της Κυβέρνησης θέλω να σας θυμίσω ότι η Δημοκρατική Αριστερά είχε προτείνει να μην υπάρξουν πλειστηριασμοί μέσα στο 2013 και είχε προτείνει να παραταθεί μέχρι το 2014. Νομίζω ότι η τοποθέτηση του κ. Κουκούλου καθώς και οι τοποθετήσεις πολλών άλλων συναδελφων αναδεικνύουν τον κοινό τόπο, αυτή η Βουλή να μην επιτρέψει να φτάσουμε σ' αυτού του είδους τις ενέργειες, σ'

αυτού του είδους τις πρακτικές.

Παρακαλώ θερμά να το μεταφέρετε στους συναδέλφους σας Υπουργούς και όπου εν πάση περιπτώσει εσείς κρίνετε ότι αυτό θα πρέπει να μεταφερθεί.

Επίσης ακούστηκε κάτι για συνταγματικότητα κάποιων συγκεκριμένων άρθρων. Είναι αλήθεια. Εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά μέσω της κ. Φούντα, κάναμε ειδικές αναφορές και είπαμε ότι υπάρχουν προβλήματα, όπως αυτά αναδείχθηκαν από την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, σε συγκεκριμένα άρθρα.

Βέβαια θέλω, για να είμαι δίκαιος, να κάνω αυτολεξεί μεταφορά των εκτιμήσεων της επιτροπής σε άρθρα όπως το 7 και το 8. Η έκθεση τονίζει ότι «δημιουργείται αμφιβολία» -αυτή είναι η έκφραση που χρησιμοποιεί- όπως επίσης ότι στα άρθρα 15 και 16 πάλι «δημιουργείται αμφιβολία», ενώ στα άρθρα 32, 33, 34, 35, 37 «δημιουργείται προβληματισμός».

Εδώ θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί, γιατί είναι αυτονόητο ένα νομοσχέδιο το οποίο έρχεται να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της αυθαίρετης δόμησης και να δώσει λύση -εγώ θα έλεγα λύτρωση- σε αρκετούς συμπολίτες μας ανά την επικράτεια, να υπάρχει προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας και να καταπέσουν οι διατάξεις του.

Πάμε τώρα επί της ουσίας. Όντως, όπως ειπώθηκε και από την συνάδελφό μου, την κ. Φούντα, θεωρώ ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι αναγκαίο. Και είναι αναγκαίο γιατί πάει να πατάξει, να αντιμετωπίσει την αυθαιρεσία που χρόνια τώρα, από τη δεκαετία του '60 και μετά θα έλεγα, δυστυχώς δεν αντιμετωπίστηκε από την πολιτεία. Η έξαρση, βεβαίως, για να θυμούνται οι παλιοί και να γνωρίζουν οι νεότεροι, έγινε στη δεκαετία του '60. Τότε πια με νομοθετικές πρωτοβουλίες του τότε καθεστώτος, του δικτατορικού καθεστώτος, υπήρχε αλλοίωση της φυσιογνωμίας και πολλά ιστορικά μνημεία, τα οποία σήμερα θα μπορούσαν να αποτελούν πόλο έλξης τουρισμού και να προσθέτουν στην προσπάθεια που κάνουμε, δεν υπάρχουν.

Το δεύτερο που πρέπει να τονιστεί επί της ουσίας είναι, ότι αυτός ο νόμος που θα ψηφιστεί σε λίγο, από ό,τι εκτιμώ, έρχεται να καλύψει ασάφειες και παραλείψεις του ν. 4014/2011. Είναι πολύ θετικό, αρκεί να τηρηθεί το ότι μπαίνει αυτή η κόκκινη γραμμή. Το στοίχημα λοιπόν -κι εκεί θα κριθούμε όλοι και πρώτοι από όλους εσείς- είναι αν όντως, εφαρμοστούν οι διατάξεις για να γίνει επιτέλους, κατανοητό στην ελληνική κοινωνία, ότι τέλος, δεν χωράει πια νερό στο κρασί μας.

Είναι επίσης αλήθεια ότι ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες κτίσματα είναι αδύνατον να κατεδαφιστούν. Είναι όμως μία πρόκληση για εμάς και για εσάς, κύριε Υπουργέ, να δούμε πώς αυτό το κράτος δικαίου, που όλοι θέλουμε να υπηρετήσουμε, τελικά μεταφράζεται, μετουσιώνεται, και στην καθημερινότητα των πολιτών. Γιατί; Διότι προσέξτε τώρα -ειπώθηκε από άλλον συνάδελφο- υπάρχουν οι νομοταγείς πολίτες, που τήρησαν τον νόμο, που κινήθηκαν εντός της νομιμότητας και βλέπουν δυστυχώς κάθε τόσο και λιγάκι, αντί να αποδοκιμάζονται αυτοί που παρανομούν και που παραβαίνουν συγκεκριμένους νόμους και διατάξεις, στην ουσία να επιβραβεύονται.

Εδώ λοιπόν θα πρέπει να υπάρχει από την πλευρά της πολιτείας συγκεκριμένη συμπεριφορά και στάση, έτσι ώστε να έλθει

αυτό που λέμε στην καθημερινότητα του μέσου Έλληνα πολίτη, να γίνει εύπεπτο, να γίνει κατανοητό ότι ναι, η ελληνική πολιτεία επιτέλους βάζει κανόνες και αρχές.

Στα θετικά του νομοσχεδίου νομίζω ότι, πέρα από το ότι υπάρχουν κοινωνικά κριτήρια στα πρόστιμα και υπάρχει συγκεκριμένη πρόβλεψη για την αντιμετώπιση των ευπαθών κοινωνικών ομάδων, για μένα είναι και το άρθρο 20. Το λέω αυτό, γιατί δίνεται η δυνατότητα ένα μεγάλο ποσοστό -50%- από τα πρόστιμα να δίνεται είτε σε αγορά υλικών είτε στην προσπάθεια με κάλυψη εργασιών τα κτήρια να μετατρέπονται σε ενεργειακά. Αυτό είναι υπέρ της προστασίας όχι μόνο του ίδιου του κτηρίου και των κατοίκων, αλλά συνολικότερα μιας άλλης περιβαλλοντικής λογικής.

Σε ό,τι έχει να κάνει με τον μοναδικό αριθμό κτηρίου, είναι πάρα πολύ σημαντικό, ειπώθηκε και νομίζω ότι χρειάζεται να το στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις να μην ατονήσει ως μέτρο. Πραγματικά θα βοηθήσει πάρα πολύ όχι μόνο στον έλεγχο, αλλά σε αυτό που έχει ανάγκη η ελληνική οικονομία, στην πάταξη της φοροδιαφυγής, που και αυτός είναι ένας τρόπος και ένα μέσο για να την αντιμετωπίσουμε.

Θέλω να σταθώ λιγάκι σε κάτι που ίσως δεν ήταν και ό,τι καλύτερο για την εικόνα που παρουσιάσαμε το μεσημέρι -υπάρχει μια ευθύνη της γραμματείας- αλλά θέλω να ξεκαθαρίσω ότι στην ονομαστική που έγινε για τροπολογία της ΕΥΔΑΠ, η Δημοκρατική Αριστερά είναι ξεκάθαρη. Τόσο όταν συζητήθηκαν στο μεσοπρόθεσμο τα άρθρα περί ιδιωτικοποιήσεων είχε καταψηφίσει, όσο και με αφορμή την τροπολογία για την ΕΥΔΑΠ, ξεκαθαρίζουμε ότι εμείς μένουμε πιστοί σε αυτό που είχαμε συμφωνήσει τότε οι τρεις κυβερνητικοί εταίροι, ότι δεν θα δοθούν τα δίκτυα σε ιδιώτες.

Επιπλέον, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι θα πρέπει να γίνει μία αναφορά από την πλευρά μας στην προσπάθεια να στηριχθεί το Πράσινο Ταμείο. Η Δημοκρατική Αριστερά κατέθεσε μία τροπολογία, το 10% μακάρι να γινόταν 30%, θα ήταν ευχής έργο, γιατί θα αντιμετώπιζε πάρα πολλά σκοτεινά και θολά σημεία.

Τέλος η Δημοκρατική Αριστερά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα κουραστεί να το φωνάζει και να το διατρανώνει με κάθε ευκαιρία που της δίνεται. Είμαστε αποφασισμένοι να ασκήσουμε μία σοβαρή, προγραμματική αντιπολίτευση, στο πλαίσιο πάντα όμως, μιας γόνιμης και εποικοδομητικής συνεισφοράς.

Υπό την έννοια αυτή, εμείς με τις επιφυλάξεις σε επιμέρους άρθρα, υπερψηφίζουμε επί της αρχής το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, καταθέτω μία νομοτεχνική βελτίωση, που ουσιαστικά είναι και απάντηση σε ένα ζήτημα που έθεσε και ένας εκ των συναδέλφων και αμέσως επιλύεται. Την καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Σταύρος Καλαφάτης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ**ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ****«Αντιμετώπιση της Αυθαίρετης Δόμησης - Περιβαλλοντικό Ισοζύγιο
και άλλες διατάξεις»****Άρθρο 17**

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3, όπως διαμορφώθηκε με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, αναδιατυπώνεται ως ακολούθως:

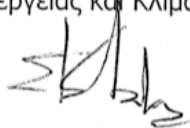

«Οι διατάξεις του ανωτέρω εδαφίου εφαρμόζονται και για τους μόνιμους κατοίκους Θράκης. Σε περίπτωση ελλείψεως τίτλων ιδιοκτησίας τα δικαιολογητικά θα καθοριστούν με Κοινή Απόφαση του αρμόδιου Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομικών.»

Αθήνα 31-07-2013

Ο Υπουργός Αναπληρωτής

Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

Σταύρος Καλαφάτης

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Αντιμετώπιση της Αυθαίρετης Δόμησης - Περιβαλλοντικό Ισοζύγιο και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το νομο-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

σχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Αντιμετώπιση της Αυθαίρετης Δόμησης - Περιβαλλοντικό Ισοζύγιο και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 22.45' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 1^η Αυγούστου 2013 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

